

جلی اول هدایه

۲۳۲۷۱

موسى العليم
شانت حاجى

[illegible]

۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱
 ۴۷۲
 ۴۷۳
 ۴۷۴
 ۴۷۵
 ۴۷۶
 ۴۷۷
 ۴۷۸
 ۴۷۹
 ۴۸۰
 ۴۸۱
 ۴۸۲
 ۴۸۳
 ۴۸۴
 ۴۸۵
 ۴۸۶
 ۴۸۷
 ۴۸۸
 ۴۸۹
 ۴۹۰
 ۴۹۱
 ۴۹۲

قوله في قوله
قوله في قوله
قوله في قوله

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

حسن
عشق خدایا کو
حرف خورشید نشانی است
بخت ان شاء حق

آن شاه تباران نوبت بر جان
چو کان خط کویر آن نقطه
شد هوش و دم چو جلوه کرد
سرت بهیم

استقامت که بسیار است
۱
ف
زلف را گفتم سیاه چو نی بخودی
بخود می گفت نیست نه شود
هر که بخودشید نیست نه شود
۲ ۲ ۲

جنگل بیان خیامان
آسا یسب
آسب اشهب هیون
درخت هنک شجر

شادمانی شاد و شادمان
منبسط و آزاد است بهیچ

قطره
چند
و کشند
زوال
سیم
خند
سفت

هیه زلف تو
نشد زلف تو
جنگ
راختن دشت

بر بار

ماه قمری در بر طالع
 اتقوا خدایه شمس

میزند و میباشند
میباشند و میباشند

سند گیت ره انجام

البحر

بیجا ضرر ناکا
آستان
فلا بیمه
موتی آید
طرح

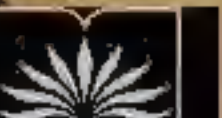

۸ طالع
ستاره
ستاره انجم سبزه
کوکب کوکب
دو شش
دو شش محبت و دوستی
یک نعل یک نعل
منا

مونسات
دستور واد

فتح فیروز حضرت
امیر تیمور

اسکندر دکنیہ

فصل بزم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ط این فالست که می بن
 خالد می جهته مارون رشید بر سبیل احتضار ساختن تادرس و حضر
 با خود داشته و صلاح و فساد و امور دران دیدی طریق دیدن این
 فال جنات است که نیت صادق کند و از روی صدق و اعتقاد فاتحه خواند
 و بصدق دل انگشت هر یکی خانه های این دایره دهند و بر عبارت
 نظر کند و حقیقت را از انجام معلوم کند دایره مذکور اینست

یک و یکی	یک و دو	یک و سه	یک و چهار	یک و پنج
دو و یکی	دو و دو	دو و سه	دو و چهار	دو و پنج
سه و یکی	سه و دو	سه و سه	سه و چهار	سه و پنج
چهار و یکی	چهار و دو	چهار و سه	چهار و چهار	چهار و پنج
پنج و یکی	پنج و دو	پنج و سه	پنج و چهار	پنج و پنج

این فال تو اصل دوست کابی است **یکی و یکی** بادولت و بخت کامرانی است
مقصود تو جمله حاصل آید زیرا که دلیل شادمانی است

این فال تو هست با سعادت **یکی و دو** اقبال تو شود زیادت
این حاجت تو روا شود زود همراه تو خدای یار باد

این فال ترا نیکو نیاید **یکی و سه** زیرا که آزان خجالت آید
گر صبر کنی امید باشد که کار تو ز صبر بهتر آید

این فال تو هست باز و ال **یکی و چهار** شاید که در آن کنی تا امل
در آخر کار تو بر آید که تو با خدا کنی توکل
فال که ز دین مقابل آمد **یکی و پنج** بادولت و بخت قابل آمد
اندیشه که کرده حقیقت **شکر** است که زود حاصل آید

ناتوانی

۱۱ فال که آخری توان تکلیف ۱۱ باید که داران کینه تو وقت ۱۱
 ۱۱ کمر صبر کنی تواند برین کار ۱۱ یابی از خدای خود تاملطف ۱۱
 ۱۱ این فال تواند که بهتر آمد ۱۱ بر شاخ امید تو بر آمد ۱۱
 ۱۱ مقصود و مراد هر چه داری ۱۱ خوش باش که جهلی بر آمد ۱۱
 ۱۱ فال تو هست بختیار ۱۱ ایزد تو مراد بختیار ۱۱
 ۱۱ تعجیل مکن که تبارید ۱۱ هر کاری که در ضمیر داری ۱۱
 ۱۱ فال تو نیکوست لیکن آنکار ۱۱ بود دست بخت بر تو دشوار ۱۱
 ۱۱ دل دار قوی که این مراد ۱۱ آسمان شودت با خرد ۱۱
 ۱۱ در کار تو هست دوست کامی ۱۱ یابی تو مراد ما بی شمار ۱۱
 ۱۱ میدان که بیای آرزو ما ۱۱ در دولت بخت شاد کامی ۱۱
 ۱۱ اندیشه که کرده خد کن ۱۱ او بر قدرت امر حق نظر کن ۱۱

این کار ممکن که رنج یابی از صبر ببرد خود سپر کن
این فال مبارک است ^{سه دو} همایون کرد و هم کار است موزون
مقصود و مراد در دل که داری بیشک شودت تمام کنونی
^{سه دو}

فال تو هست بختیار سی ایزد تو مراد بختیار سی
تعجیل ممکن که تا براید هر گاه که در ضمیر دار سی

فال تو نیکوست لیکن انکار بودست بخت بر تو دشوار
دل دار فوی که این مرادات آسمان شودت یا خرکار
در کار تو هست دوست گامی یابی تو مراد مائی بی شمای
میدان که بیایی آرزو ما در دولت بخت شاد گامی

فال که آخری موافق آمد ^{سه دو} پر نور چون صبح صادق آمد
یوین کار که بسته است اکنون انعام خدا فایق آمد

فال که ز دی تو از سعادت ^{سه و چهار} اقبال قبول تو شد زیادت
زین فال نیکو امید میدار ^{یابی هم} مقصود و مراد
کار تو هم نظام کرد ^{سه و پنج} و از صبر با نظام کرد
تعجیل مکن بکردن این کار ^{شاید که فلک بکام کرد}
این فال تو آمده است روشن ^{چهار و یکی} کار تو شود چون روز روشن
بر دشمن خود دشواری مظفر ^{لیکن بکامین تست دشمن}
این فال با سعادت آمد ^{چهار و دو} اقبال و روز زیادت آمد
باز آید بشکار گاه مقصود ^{خوش باشد که برکت شاد}
این فال بدانکه دل کشتاید ^{چهار و سه} زیر آنک نیم راحی آمد
هر یکا آنکه هست یار باید ^{بیاید یقین نمیکشاید}

چهار و چهار

این فال تو دل کت کردد دوران تو بر مراد کردد

بیدار شد که بر تو کرد دست از بخت هم بداد کردد

چهار و پنج

این فال تو خوشتر از بهار است در گنج مراد می دوا ^{ست} _{ست}

میدانیش ز کس و کردیشکار ز پیران که ترا خدائی یار است

پنج و یک

این فال تو آمده است منور کر صبر کنی تراست بهتر

آید یک و بی بر اعدا کردی تو بغافیت مسخر

پنج و دو

این کار بکن ولیکن زودتر هر چند که زودتر نکوتر

یابی تو مراد دل تمامی بادوست و جاه تحت افتد

پنج و شش

فال که آخری بر پنج سخنی اندیش مکن که نیک _{بختی}

خوش باش که عافیت بر آید انیکار ترا و بی بسختی

بیج و چهار

قال که زدی خد نکو تر کار یی توان صبر بهتر
اینکار مکن که اندین کار شود تو زیان بود سر اخر
بیج و بیج

قال که زدی بفضل یزدان یایی توانان وصال جانان
اینقال توبی بزرگ قال است زیرا که هستی از بزرگان

تحت تمام شد کار من تمام شد
از اوله خاتم و است تمام شد

مدح حضرت پیردسگیر در ماندگان غوث الثقلین
قطب ربانی محبوب جهانی

معانی حبس جهانی مقدس قطب بانی علیرسرت حسن ثانی محی الدین حبیلانی
بمعانی پیر کنتعالی بصورت یوسف ثانی بهمت شاه مردانی محی الدین حبیلانی
رضی الله عن بدشتانی پیشی باقوت ربانی حدیثش فیض حقانی محی الدین حبیلانی
زبر خاکی چهره نوزانی هم را پیر پیری مبارک پیر پیری محی الدین حبیلانی

عطا بخش محبانی صفا بخش مسلمانی خطا بخش مریدانی محراب الدین جیلانی
 چایرانی چه طورانی سکان درخشانی خوشان درگاه سلطانی محراب الدین جیلانی
 سادات عرفانی دلی اصحاب ایتقانی سراپا فیضی رحمانی محراب الدین جیلانی
 زهی منتظر پیغمبر نهال باغ انسرور زینع مطلوبی رضوانی محراب الدین جیلانی
 بکن کارم که بتوانی عزیزم در پریشانی مرا از غم تو برسانی محراب الدین جیلانی
 عطای مرد نادانی و لیکتی همچو خانی کند دیوان دیوانی محراب الدین جیلانی
 نظامی جمله دورانی قوام چارارگانی جو فرشتگان فلک ثانی محراب الدین جیلانی
 جهان جسم تو جانی جهان بر تشنه تو چون جان جاودانی محراب الدین جیلانی
 بدین وامانده حیرانی که هم جانی و جانای مردیاست صمدانی محراب الدین جیلانی
 زبان دانای سیرانی بعبیری و یونانی بر آید فرمائی محراب الدین جیلانی
 ز پا خاکی که افشانی به از گل صفائی جهان را بپیر سیرانی محراب الدین جیلانی

د ۱
بود بر در کیش دانی به او الدین بدر بانی بقصر دین بکشی بانی محراب الدین صلی الله علیه و آله

بسم الله

السلام سرور اردو جهان عالی جناب قره العین البی با نور چشمی بوبرا
زره های خاک و رماهی تور شک افتاب طاهران در کعبه تو جنتی بوم الطیب

بامعنی الحق معنی الله تعالی

دو جهان مینی و سیکری صومیر شتاب

افضل العشاق هم محبوب العالین مات تو فی حب خدا روشنی تباری پر جبین
نایب مخصوص عطای رحمت اللعالی بادشاه او بیاد قدوده اهل لقانی

بامعنی الحق

هندین بهیجا هی ممکن حق نر نایب با وجودی هر دو عالم کی تمانی می سروری
تبایهان موقوف تمیز دینی روشنی احمدی اسی لیه کفایتی هی تمکون خلق بند لولی

بامعنی الحق

مرقد عالی مومنی ویکه کوهی طور هی جلوه حق او سکی ابروم بدیم نور هی

نورانی مسند لیسین حشر و نور شب هر روز ^۵ نورانی صند لیسین
اور کلی قلدار رحمت حق سینه وی

نامعنی الحق

نوع دیگر نماز کن فیکن در شب چهارشنبه و پنجشنبه و شنبه جمعه در شب مواتر
کنید مقصود حاصل کرد این الکت دو رکعت نماز بگذارد در رکعت اول
بعد از فاتحه سوره اخلاص صد بار بگوید و در رکعت ^{دوم} فاتحه صد بار و سوره
اخلاص یک بار بعد از سلام کلمه را سه مرتبه بر زمین نهد صد بار بگوید
منع کننده هم تارکها حیده دشوارها معبر کله جیب بر زمین نهد صد
بار بگوید ای رشن کننده هم تارکها حیده سر بردارد صد بار استغفار
بگوید و صد بار درود بگوید پس سر برهن کرده و استین در گردن انداخته
در شوق حضور دل حاجتی بقاضی الحاکم استاجور عرض کند در حال باجا
بت مقرون گردد و نقش بیت درین مربع عدد اسم خود داخل کرده
بزار در نیم شب غسل کند و در رکعت ^{دوم} غل و در رکعت پیش کشی

حضرت سرور کائنات ادا کنده و جان نواشته به پویش از و جبر

شوشن بزرگ در خفا و در خفا ای این ادا کنده که پیکر را

۲۲۰	۲۴	۲۳۳	۲۲۰
۲۲۰	۲۳۳	۲۳۳	۲۶۲
۲۲۰	۲۱۲	۲۵۲	۲۳۳
۵۲۶	۲۳۶	۲۳۳	۲۴۰

مجموع
مذکور
و عدد اسمانی
الک

بسم الله الرحمن الرحيم سبحان الله العظيم و بی محمد علی
استغفر الله طریقی می کارم من و التوب الله در وقت صبح
صد بار بخواند

کبت

پیرن کو پیر ہی اُمیرن کو پیر ^{امیر} شکر و لی قطب رہائی ہی

شنا ہنگو شاہ ^{باشنا} بادشاہنگو دھن کو دہن محبوبی فی لے پش ^{پش} صو

آرن کی سنگار بیکون من لوک بتلر بیکون بہو بہید سوار بیکون ^{پش} صو
کرم کو پاور ہی حکمت پت چادر ہی دین مار آور کو قادر جیلانی ہی

کاری بدیا او منڈ آئی گھنڈ کھور سی ایک پیم پانی پت پے پے پیا کری

دوسر چہار و نظرف ہو کیے جن کہن ہر تیسر جنکل میں است نہ تلیان ہر

چوتھی کو پیا کہ کوک آئی چوہوں آورک دیکھ کس دھوم کیے آئی گشتا گھور گھور

جسمین قیامت شفت بکرت نور پھر پید او منڈ پانی کے ندیاں آرن زور شور

کل نہیں آٹھوں پھر عجاوے طورے کیا کہوں کہ کہوں میں تپتہ دل جلا

کل سے نہیں کل یوں ہی مجھ بکلا پہو لے ہی کس شوق میں ایرک بن بنی

برق کوست پاتے اہوں عرض کہوں نور

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَمَّا غَدَوْتُ أَرَا عِيَّ النَّجْمِ فِي سَهَرٍ مِمَّا اعْتَرَى مِنْ هَمٍّ وَمِنْ ضَرْبٍ نَادَيْتُ مُعْتَمِدًا مَا صَحَّ فِي خَبَرٍ
وَأَحْتَرْتُ بِكُلِّ نَبِيٍّ خَيْرَ عَثْرَتِهِ مِنْ حُلِّ كَسْبٍ رَجَائِي طَيِّحٍ لَمَاعَتِهِ وَمِنْ أَعْيَانِ نَبِيٍّ قَصْدٍ
طَوَّلِي لَهُمْ سَادَةً بِالْمُصْطَفَى سَعِدًا أَفْسَادُهُ قَالُوا كَلِّمَا قَصْدًا وَأَثَرُهُمْ لَدُنِّي بَأَمَّا
فَانزِلُوا بَيْنَ جَانِبِي الْأَخْلَاقِ الطُّفْهَى يَا رَبِّ زِدْهُ صَلَواتَكَ تَغْرِفَهَا وَقَدْ سَأَلْتُكَ بِهَا أَنْ تَقْنَأَ
تَلُونَ فِي سَائِرِ الْأَوْقَاتِ لَدِمَّةً مَقْرُونَةً بِدَوَامِ الْمَلِكِ دَائِمَةً وَكَمْ تَزَلُ بَقَاءَ اللَّهِ بِأَقِيَّةٍ
مِنْ حَيْثُ لَا يَمْلِكُ الْأَفْكَارُ جَمْعُهَا كَلَامٌ وَلَا قَاطِعٌ فِي الدَّهْرِ يَقِطْعُهَا وَجَعَلَ صَلَواتَكَ يَا قُوَّةَ تَرْ
تَهْدِي بِحَفَرَتِهِ الْفِيحَا عَلَى نَسَقٍ أَعْدَادًا جَمَعَتْهُ النَّاسُ فِي طَرِيقٍ وَمَا حَرَّكَ جَفَانَهُ عَاحِدٌ

وَصِفَهَا رَبِّهِ مِنْ نَقْصٍ مِنْ عَطَلٍ وَمِنْ بَرِيَاءٍ وَمِنْ حُجْبٍ وَمِنْ نَزَلٍ وَكَلِمَا يَفْتَدِي أَعْمَالُ مِنْ عَمَلٍ

لِلْعَالَمِينَ أَتَى أَتَى الْأَرْضَيْنِ مَعَ جَبَلٍ وَأَعْدَى شَرِّ وَالْفَرْشِ وَالْأَرْضِ وَالْأَرْضِ

يَا رَبِّ وَالْعَبْدُ فِي جَمِيعِ الثَّوَابِ طَمَحَ مُلْكُ رَجْمَةٍ فِي أَيَّامٍ كُلِّ جَمْعٍ يَا رَبِّ فَاعْفُ رَحْمَةً وَأَمِنْ عَلَيْهِ

وَأَسْتَبْرَأُ بِهَا يَا أَغْطِ الْعِظَامَ يَا وَاسِعَ الْجُودِ يَا الرِّمَّ الدَّرْمَاءِ وَاجْعَلْ لَهَا فِي كُلِّ وَقْتٍ

وَأَسْتَبْرَأُ بِهَا يَا أَغْطِ الْعِظَامَ يَا وَاسِعَ الْجُودِ يَا الرِّمَّ الدَّرْمَاءِ وَاجْعَلْ لَهَا فِي كُلِّ وَقْتٍ

وَأَسْتَبْرَأُ بِهَا يَا أَغْطِ الْعِظَامَ يَا وَاسِعَ الْجُودِ يَا الرِّمَّ الدَّرْمَاءِ وَاجْعَلْ لَهَا فِي كُلِّ وَقْتٍ

وَأَسْتَبْرَأُ بِهَا يَا أَغْطِ الْعِظَامَ يَا وَاسِعَ الْجُودِ يَا الرِّمَّ الدَّرْمَاءِ وَاجْعَلْ لَهَا فِي كُلِّ وَقْتٍ

وَأَسْتَبْرَأُ بِهَا يَا أَغْطِ الْعِظَامَ يَا وَاسِعَ الْجُودِ يَا الرِّمَّ الدَّرْمَاءِ وَاجْعَلْ لَهَا فِي كُلِّ وَقْتٍ

وَأَسْتَبْرَأُ بِهَا يَا أَغْطِ الْعِظَامَ يَا وَاسِعَ الْجُودِ يَا الرِّمَّ الدَّرْمَاءِ وَاجْعَلْ لَهَا فِي كُلِّ وَقْتٍ

وَأَسْتَبْرَأُ بِهَا يَا أَغْطِ الْعِظَامَ يَا وَاسِعَ الْجُودِ يَا الرِّمَّ الدَّرْمَاءِ وَاجْعَلْ لَهَا فِي كُلِّ وَقْتٍ

وَأَسْتَبْرَأُ بِهَا يَا أَغْطِ الْعِظَامَ يَا وَاسِعَ الْجُودِ يَا الرِّمَّ الدَّرْمَاءِ وَاجْعَلْ لَهَا فِي كُلِّ وَقْتٍ

وَأَسْتَبْرَأُ بِهَا يَا أَغْطِ الْعِظَامَ يَا وَاسِعَ الْجُودِ يَا الرِّمَّ الدَّرْمَاءِ وَاجْعَلْ لَهَا فِي كُلِّ وَقْتٍ

وَأَسْتَبْرَأُ بِهَا يَا أَغْطِ الْعِظَامَ يَا وَاسِعَ الْجُودِ يَا الرِّمَّ الدَّرْمَاءِ وَاجْعَلْ لَهَا فِي كُلِّ وَقْتٍ

وَأَسْتَبْرَأُ بِهَا يَا أَغْطِ الْعِظَامَ يَا وَاسِعَ الْجُودِ يَا الرِّمَّ الدَّرْمَاءِ وَاجْعَلْ لَهَا فِي كُلِّ وَقْتٍ

وَأَسْتَبْرَأُ بِهَا يَا أَغْطِ الْعِظَامَ يَا وَاسِعَ الْجُودِ يَا الرِّمَّ الدَّرْمَاءِ وَاجْعَلْ لَهَا فِي كُلِّ وَقْتٍ

وَأَسْتَبْرَأُ بِهَا يَا أَغْطِ الْعِظَامَ يَا وَاسِعَ الْجُودِ يَا الرِّمَّ الدَّرْمَاءِ وَاجْعَلْ لَهَا فِي كُلِّ وَقْتٍ

وَأَسْتَبْرَأُ بِهَا يَا أَغْطِ الْعِظَامَ يَا وَاسِعَ الْجُودِ يَا الرِّمَّ الدَّرْمَاءِ وَاجْعَلْ لَهَا فِي كُلِّ وَقْتٍ

وَأَسْتَبْرَأُ بِهَا يَا أَغْطِ الْعِظَامَ يَا وَاسِعَ الْجُودِ يَا الرِّمَّ الدَّرْمَاءِ وَاجْعَلْ لَهَا فِي كُلِّ وَقْتٍ

وَأَسْتَبْرَأُ بِهَا يَا أَغْطِ الْعِظَامَ يَا وَاسِعَ الْجُودِ يَا الرِّمَّ الدَّرْمَاءِ وَاجْعَلْ لَهَا فِي كُلِّ وَقْتٍ

وَكَلِّبْنَا كُلَّ خَيْرٍ سَمِعَ أَحَبَّهَا وَكُنْ لَنَا كَافِيًا فِي كُلِّ حَالِنَا وَأَعْفُ جَمِيعَ ذُنُوبِنَا وَصَلِّ

وَلَا تَنْسَ وَوَاللَّهِ مَا أَوْجَدْنَا وَمَا نَا سَيِّدِي لَعَلَّهَا وَأَعِزُّوْنَا فَبَلَدِنَا النَّظْمُ حَمَلَهَا وَمَنْ أَلْمَنَّا بِفَضْلٍ مِنْكَ أَوْصَلَهَا وَأَرْحَمُ عِبْدِي أَيْدِيهَا

وَقَدْ أَتَاكَ بِالْأَعْدَاءِ لَهَا لَنْ عَفْوُهَا لَا يَفِي وَوَاللَّهِ مَا أَوْجَدْنَا وَمَا نَا سَيِّدِي لَعَلَّهَا يَا رَبِّ أَنْتَ الرَّجَاءُ فِي كُلِّ نَارَةٍ يَا مَنْ تَنَزَّاهُ عَنْ نَوْمٍ وَعَرَسَتِهِ اخْتَلَفْنَا بِحَتَابِ خَيْرِ حَالِنَا

وَلَنْ نَخْطَأَ نَا لَكَ نَا لَنَا جَسَدًا بِهِ الْإِيمَانُ وَصَلِّ رَبِّ عَلَى الْمُخْتَارِ مَا هَمَّعَتْ سَحَابُ الْعَنَامِ بَوَيْلِ الْغَيْثِ وَخَمَّعَتْ وَكَانَتْ الْغَيْثُ الْغَيْثُ

وَعَلَى الْخَلَاءِ طَلَعَتْ شَمْسُ الْبَقَاءِ وَوَقَّافُ الشُّجْعَانِ هُوَ الَّذِي قَدْ سَمِعَ قَدْ رَأَى الرُّسُلَ وَهُوَ الَّذِي خُصَّ بِالتَّقَرُّبِ فِي الْغُرُفِ وَهُوَ الشَّفِيعُ لِلْعَالَمِينَ

وَبِهِ يَلْتَجِئُ الْعِبَادُ بِالْإِيمَانِ بِمَا جَاءَهُ مِنْ رُسُلِهِ وَبِهِ يَسْتَعِينُ الْغَائِبُ وَبِهِ يَسْتَعِينُ الْغَائِبُ

وَبِهِ يَلْتَجِئُ الْعِبَادُ بِالْإِيمَانِ بِمَا جَاءَهُ مِنْ رُسُلِهِ وَبِهِ يَسْتَعِينُ الْغَائِبُ وَبِهِ يَسْتَعِينُ الْغَائِبُ

وَبِهِ يَلْتَجِئُ الْعِبَادُ بِالْإِيمَانِ بِمَا جَاءَهُ مِنْ رُسُلِهِ وَبِهِ يَسْتَعِينُ الْغَائِبُ وَبِهِ يَسْتَعِينُ الْغَائِبُ

وَبِهِ يَلْتَجِئُ الْعِبَادُ بِالْإِيمَانِ بِمَا جَاءَهُ مِنْ رُسُلِهِ وَبِهِ يَسْتَعِينُ الْغَائِبُ وَبِهِ يَسْتَعِينُ الْغَائِبُ

وَاللَّهُ أَعْلَمُ

بِأَمْرِ صَفِيحَةِ الْخَيْرِ فِي الْغَايَةِ وَنَا

وَاللَّهُ أَعْلَمُ

وَاللَّهُ أَعْلَمُ

الذين	الذين	الذين	الذين
الذين	الذين	الذين	الذين
الذين	الذين	الذين	الذين
الذين	الذين	الذين	الذين

میز و صندلی بر روی رودار در محله میزدی باز
کز نو جبر تا ده روز ایستاد بر آید چنانچه
در این روز ترا بر سر بستر تو از کار خنجر
نباید کردن آن ماس زوار ترا با خنجر
عیار کمر سحر آیه مبالغه خنجر
در دست و دست بیدار این چرا پرک دل

ترا خنجر نیش از دایه رسا در دوشگاه دارا
از خنجر خنجر تو از دوشگاه دارا
بر آید چنانچه در دوشگاه دارا
کز این روز به غیر خنجر از دوشگاه دارا

کز دوشگاه دارا در دوشگاه دارا
کز دوشگاه دارا در دوشگاه دارا
کز دوشگاه دارا در دوشگاه دارا
کز دوشگاه دارا در دوشگاه دارا

کز دوشگاه دارا در دوشگاه دارا
کز دوشگاه دارا در دوشگاه دارا
کز دوشگاه دارا در دوشگاه دارا
کز دوشگاه دارا در دوشگاه دارا

Handwritten text in Arabic script, likely a manuscript or a page from a book. The text is written in a cursive style and is arranged in a single column. The ink is dark, and the paper appears aged and slightly discolored.

الم	الم	الم	المص	الم	الم
المبر	الم	الم	الم	الم	الم
طس	طس	الم	الم	الم	الم
س	ص	حم	حم	حم	حم
حم	حم	حم	حم	حم	حم
ن	ن	ن	ن	ن	ن

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم

س
الحمد لله على محمد وعلى آل محمد وبارك وسلم وصلى الله عليه وسلم وصلى الله عليه وسلم
جاءت له دعوة الاشجار حدة تيشي اليه على ساق بلا قدم
سيزده صدرة تصور مظلوم فراع سميت جهة مقصود ففوت بعده الحمد لله
وصلاة يفت بار بعدت سيزده روز اعان شب چارشنبه پر بنر از مكر و ناست
طلب و سعي كلمات لا فخر بحشود حضرت قلند مايد كه خوانده باشد بفضله
و تعالي حل مقصود خواهد شد و افوض امر مري الله و ابصر باب

الحمد لله

اول درود

الحمد لله

البار

ايه الكر

البار

لا يذلف

البار

قلنا

البار

قل هو الله

البار

قل عوذ بر القلق

البار

قل عوذ بر القلق

البار

نادعلب

البار

واين دعاء يارده بار

يا قدسيم يا راحم يا قاتم يا حي يا قيوم يا فرد يا و تر يا

يا احمد يا محمد يا من لم يلد ولم يولد ولم يكن له كفوا احد اللهم

بخني من كل غم وهم واقصي من كل دين يا راحم الرحمن

يا ارحم الراحمين ويا اكرم الاكرمين ويا خالق السموات

والارضين ويا غياث المستغيثين رب لا تنزلي ورا

وات خبر الوارثين لك الحمد عذركم من خلق

من خلقناهم من طين لازب يا معز المحن ولاس

ان استطعت ان تنفذو من اقطار السموات ولا

فانفذوا لا تنفذون الا بسلطان فباير الودع تلبذان

لا زبطا ل لا اله الا الله محمد رسول الله لا حول ولا قوت الا بالله

العلي العظيم بحق عليا مليقا تليقا تليقا انت تعلم من قلهم

مليقا بحق اعيان شرها

صلى الله عليه وسلم خلقه من طين لازب

ختم کنند سوختن و عود میفرماید حضرت عوث الاعظم صلوات
عبدالدین عبدالقادر جیلانی قدس سره لا قدس برابته اما
یافتن و محفو نامانند از جمیع بلیات با ظاهری و باطنی چنانچه سر

و جادو و تون و تاس و سایه صی و خبیث و دیو و پری
و در شدن و جمع رنجهای و زخمهای و آفت از ضعیف و قوی

عظمت از جان و خائیان و فرزندان او در حفظ امان خود
نگاه دارد و از توجه حضرت عوث الاعظم هر حال عمل که بدین

عمل کنند هیچ آفت بر و اثر نکند بلکه بر موی راجع شود

و زلفت دور شود باید که همواره تا نزدیکی است هر صبح و شام

دو وقت در خانه خود بسوزاند اشعاع الیق در آن خانه و

عظیم روی نماید و هیچ آفت و مضرت بر نهد و مقهوری

و دشمن و اعدا او شود و ختم خود و آئیند که خواند نیست

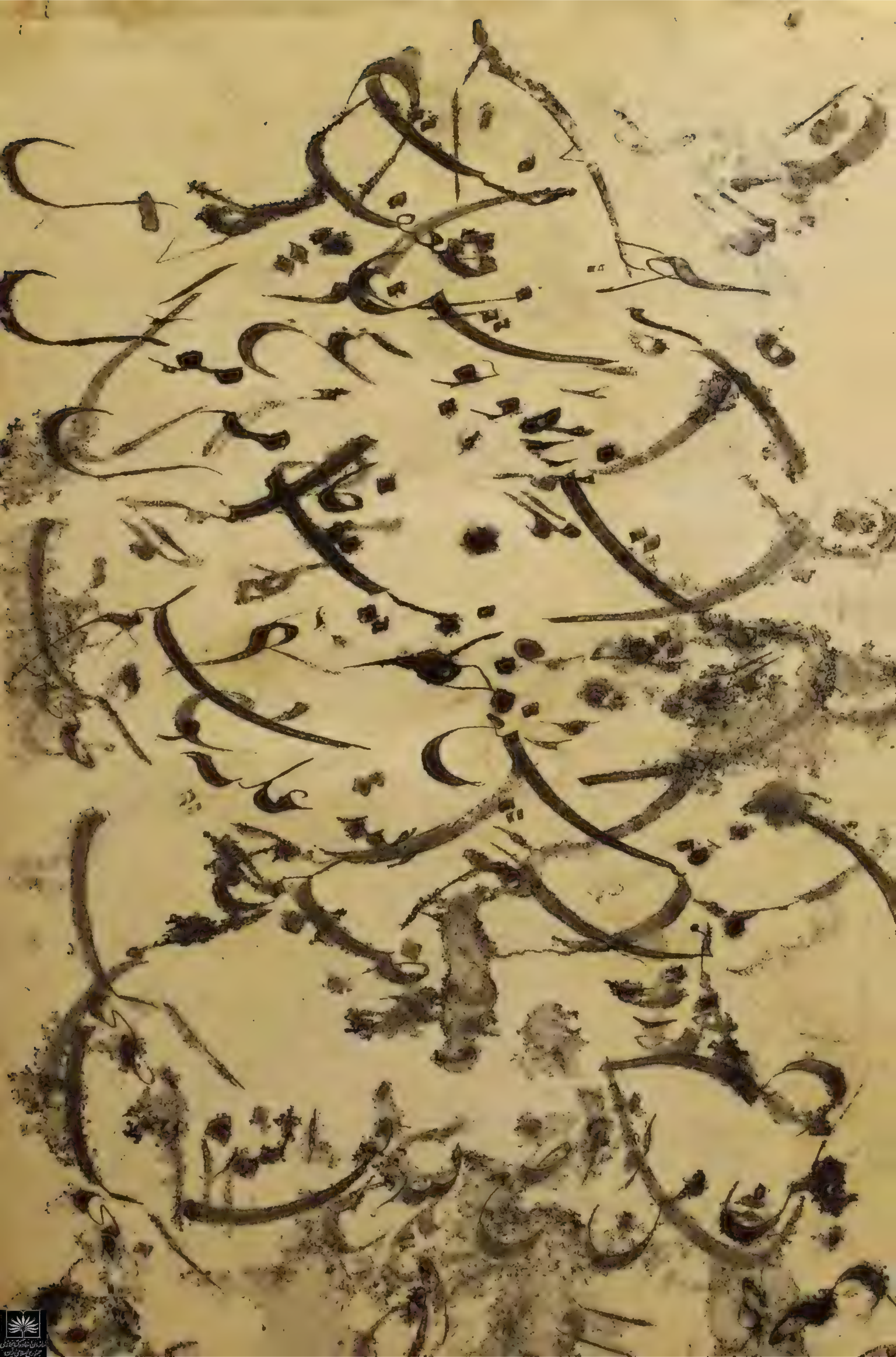
اگر آئیند خوانده خرج شود باز دیگر آئیند آورده آمیخته

سود در حرکت و زیارتی دولت شود آئینست

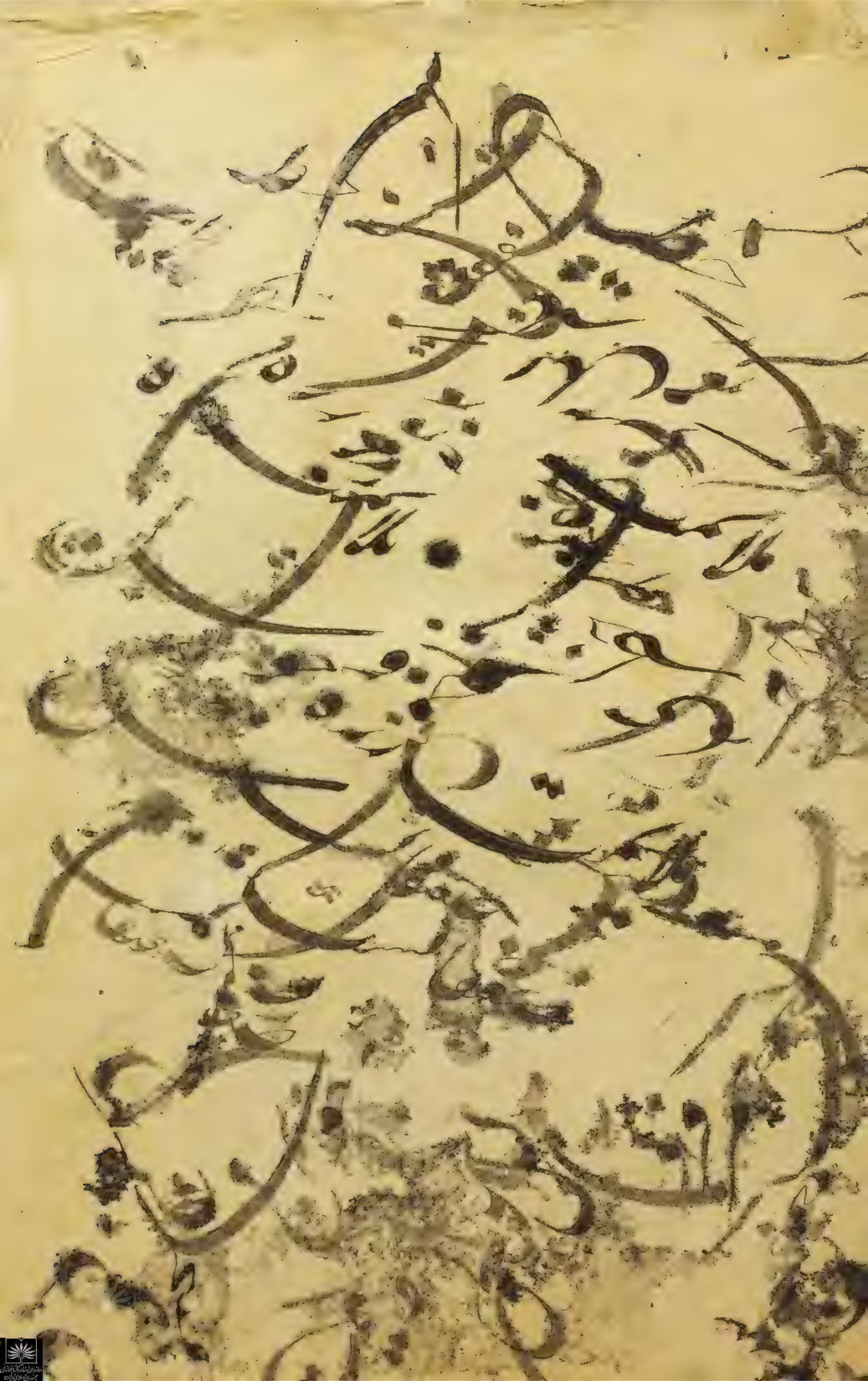

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

الذين هم خلائفنا
في الأرض والسموات
اللهم صل على
سيدنا محمد وآله

الطاهرين
الذين هم خلائفنا
في الأرض والسموات
اللهم صل على
سيدنا محمد وآله

at

10

6

۹
۱۱

۱۲

يوم الاحد بعد صلوة المغرب بعد اداء السنن و السواقل متوضا و تارة
 اخرى و يصلي ركعتين تا فليتين في اولها بعد الفاتحة الكافرون مرة واحدة
 و في ثانیها بعد الفاتحة سورة الاخلاص مرة واحدة و حين یفرغ سنة بعد السلام
 یصلی علی النبی صلی الله علیه و سلم هذه الصلوة اللهم صل علی سیدنا محمد و علی ال سیدنا
 محمد و بآلک وسلم سبع راء بعدة یقوله التسمیة سبعاً و ثمان و سبعین
 مرة بعدة یا رب الف مرة بعدة الصلوة علی النبی صلی الله علیه و سلم راء سبعین
 قد دعا عن الله فی مقصده بالنصر و الامانة حتى کفیل مقصود فقط و قد اراد الله
 نعمت خواجہ خواجه عبدالحق عی و دا و خواجہ کبیر سید و سلف با نیرید بسطی
 و شیخ ابوسعید خرقانی خواجہ منصور معتزلی خواجہ سلطان احمد کبری راء آن حضرت
 و کثرت دین کار و دفع دشمنان و دفع سیار علی برکات این ختم کی از و نزار و یک
 جانشین بر آورده شود اول در و صد مرتبه اللهم صل علی سید و سید محمد و آل و سلم
 و بآلک وسلم و نهاده و نه بارالم نشر و مکنها رو کمرته قل هو الله تسمیة و نه تسمیة
 و الم نشره صفایا بعد در و صد بار بعد از آن این است بخواند
 نقش بر بند بیل می طایفه احمد مراد نقش بند است که در و صد بار و در آن

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

شماره ۱۰۰۰

نیکو و برکت ز عین و سر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

دوہین بکر ملنے

[illegible]

الملك الناصر

وہذا ہے اس کے لئے مختار

و بعد از آنکه از او را که

五

...

1870

از او را کار عواد بر زمین آفتاب باید و غم از خاطر بند رود و از او بداند
بهرادر کند مستش ارضی برسد که از کشتن حیوان است انگشت

بر کشتن مثنی بندد چه فایده بماند فرمودند که از دست غمزد و مودود
تا جان رسد بماند چند روز هر نماید کار او بر آید انگشت

برسد که از کشتن حیوان است انگشت بر کشتن مثنی بندد چه فایده بماند
فرمودند که از کشتن مثنی بندد و غم از دل او رود که از او بداند

سده بماند او را تا زمانه و انگشت ارضی برسد که از کشتن حیوان است انگشت
فرمودند که از کشتن مثنی بندد و غم از دل او رود که از او بداند

بود و برادر انگشت ارضی برسد که از کشتن حیوان است انگشت
فرمودند که از کشتن مثنی بندد و غم از دل او رود که از او بداند

انگشت انگشت ارضی برسد که از کشتن حیوان است انگشت
فرمودند که از کشتن مثنی بندد و غم از دل او رود که از او بداند

فرمودند که از کشتن مثنی بندد و غم از دل او رود که از او بداند

فرمودند که از کشتن مثنی بندد و غم از دل او رود که از او بداند

از او بداند

زود برادر رسد تولا ارض برسد که این سخن جواد است

بر لکن تولا بنده چه فایده بکند فرمودند برست که در روز و در آید
از دست سفر در روز و دست باز آید روز کار او عوافی آید و فایده

سوار و بر بند و عطف و در اول در است بکند زود بر آید تولا مطلوب

آین برسد که این سخن جواد است امانت بر لکن بر حقیقت بنده چه فایده
از دست فرمودند برست و اول در است بکند و فایده و آید از دست

بر آید و فایده و آید و دست برست که سفر بکند زود و روز کار شود و

دست بر آید و فایده و آید و دست برست که سفر بکند زود و روز کار شود و

دست برسد که این سخن جواد است امانت بر لکن بر حقیقت بنده چه فایده

بکند و فرمودند برست که سفر بکند زود و روز کار شود و

سفر بکند تولا مطلوب تولا مطلوب تولا مطلوب

بر لکن بر حقیقت بنده چه فایده بکند فرمودند برست که در روز و در آید

دست و فایده و آید و دست برست که سفر بکند زود و روز کار شود و

سید با جمع باز آمد و بیمار را هم فرستاد و بخدا سازگار فائده
آیا چند عمر بر کشد و از کائنات خود توبه نماید ^{ملک} ارض برسد
از کس جوار کس آنست بر لکن ملک ^{ملک} بدهد چه فائده بکند و خود نیز
که داکتر بکند و درسد و بیمار را صحت دهد اگر به سفر رود و محمول
باز آمد اگر در مات و دست بکند از بار ملاقات و فاد از شهر
ارض برسد که از کس جوار کس آنست بر لکن ^{ملک} بدهد چه فائده
فرمودند برست که داکتر بکند و از کس تمام

علاج اگر از مار زنده بکند برک جان در آید
سائده نیک حصول شفا شود **علاج** و اگر از
کرم زنده بکند ببارد و نوشا کرد در آب سائده ببارد
مطلق اثر او سائر دفعات رطوبت

انتخاب علم نجوم
انتخاب علم نجوم و سائر و سائر حقیقت سال آینده

در علم نجوم

در بر

و پادشاهان پادشاهان بسیار بر خیزد و قسمت کنند **غره محرم** اگر روزی در روز
 پادشاهان در سلطان شتاره قمر پادشاهان بر روز و زمین کم
 به همه خیزد پادشاهان در آن سرافرازی جانب شرق و پادشاهان
 مغرب سرافراز پادشاهان و ملوکات با پادشاهان سرافراز پادشاهان
 بود و آنها به همه خیزد و قسمت کنند بود و قسوه در خزان و شتاره
 پادشاهان بسیار بود و قسوه در خزان و شتاره پادشاهان
 پادشاهان و خیزد و خیزد و خیزد و خیزد و خیزد و خیزد و خیزد
 پیدا شود و ملک مهم پادشاهان و خیزد و خیزد و خیزد و خیزد
غره محرم اگر روزی در روز پادشاهان شتاره شتاره
 خیزد و خیزد و خیزد و خیزد و خیزد و خیزد و خیزد و خیزد
 گران بود و خیزد و خیزد و خیزد و خیزد و خیزد و خیزد و خیزد
 پادشاهان و خیزد و خیزد و خیزد و خیزد و خیزد و خیزد و خیزد
 گران بود و خیزد و خیزد و خیزد و خیزد و خیزد و خیزد و خیزد

1/1

آنرا خرد و در شهر بیدار شود و به آرمستان
 سخت نکند **غره محرم** اگر روز چهارشنبه افتد در آن سال
 سلطان شاره عطار و نکند در آن سال فتنه و طوفان شود
 باری بر وقت بار و مردم خلافت شود و در آن سال نیکی کند
غره محرم اگر روز پنجشنبه نکند در آن سال سلطان شاره
 مستند نکند در آن سال فراخی همه چیز نکند باری خوب
 ببارد و نخت ببارد و مردم ببارد و نخت ببارد و فساد
 نکند همه ببارد و اما ببارد باری و ببارد باری را خطره نکند اما
 زنی را ببارد در آن سال ببارد باری ببارد باری ببارد و زد
 از آن ببارد و ببارد باری ببارد باری ببارد و ببارد و ببارد
 ببارد ببارد و ببارد باری ببارد باری ببارد باری ببارد
غره محرم اگر روز جمعه نکند در آن سال ببارد باری ببارد
 زهره نکند باری ببارد و ببارد باری ببارد باری ببارد

کیفی فصل خوب بود و یک فصل خوب نیکند مردم را جمعیت شود
و باد بسیار روز دوشنبه غله آرزان و نه کم شهر حار پایاں کم بار
درختان بسیار و نه کم و باران در آخر بار دوشنبه آفتاب خوب نیکند
برکت و سخاوت در عالم نیکند **از محمد بن نور محمد**
در آن روز سلطان شماره نماز حل نیکند و خفا نیکند و مردم
را آزار بود و قفسه سر روز زمان گردد و مبلغ آید و عودانان
خطر نیکند و نه کم غله آرزان و نه کم و بسیار بسیار بود
لکن فرصت حاصل آید تمام **محمد بن محمد**

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

این فالنامه از زبان سرگرم رگم جو زبان شد و تصنیف بود
آنرا در فارسی نقل نموده هر که بخواهد احوال بلند سوال خود
بلا حفظ نماید حقیقت مفضل را دریافت کند برین عمل نماید
بفضل سر بلوان او را روزی در سر آمد و او را پرسید و
بر دشمنان خود غالب نماید و این فالنامه مستجاب است
بر صفت چهار خانه است باید از احوال خود خبردار بوده از
اعتقاد درست دست صاف کرده اول نام گریستن خود
نامد یو زبان آورده دوم رگم جو و عاورد و سوم مرشد
دند و رگم جو و مرشد فرعه اند از دایره بر آید ابجد هر وقت
علیه و علیحه مفرج است اگر در رگم جو بر آید در خانه
به بماند عواقب نوشته احوال خود دریافت نمایند مفضل معالوم فو

۸ ابا	۷ اب	۶ ادا	۵ ابد	۴ اود	۳ ادب	۲ اجد	۱ اا
۱۶ ابج	۱۵ اجا	۱۴ اوج	۱۳ ایب	۱۲ اجح	۱۱ الج	۱۰ ااد	۹ اجب
۲۴ ببا	۲۳ بب	۲۲ ببب	۲۱ بببب	۲۰ ببببب	۱۹ بببببب	۱۸ ببببببب	۱۷ بببببببب
۳۲ ببج	۳۱ ببجا	۳۰ بببج	۲۹ ببببج	۲۸ بببببج	۲۷ ببببببج	۲۶ بببببببج	۲۵ ببببببببج
۴۰ ببجج	۳۹ بببجج	۳۸ ببببجج	۳۷ بببببجج	۳۶ ببببببجج	۳۵ بببببببجج	۳۴ ببببببببجج	۳۳ بببببببببجج
۴۸ ببججج	۴۷ بببججج	۴۶ ببببججج	۴۵ بببببججج	۴۴ ببببببججج	۴۳ بببببببججج	۴۲ ببببببببججج	۴۱ بببببببببججج
۵۶ ببجججج	۵۵ بببجججج	۵۴ ببببجججج	۵۳ بببببجججج	۵۲ ببببببجججج	۵۱ بببببببجججج	۵۰ ببببببببجججج	۴۹ بببببببببجججج
۶۴ ببججججج	۶۳ بببججججج	۶۲ ببببججججج	۶۱ بببببججججج	۶۰ ببببببججججج	۵۹ بببببببججججج	۵۸ ببببببببججججج	۵۷ بببببببببججججج

اینها وند فاکتورهای در دل و در و نور را احوال

نشان غور آنرا در کارت که انجام دیدن اعتقاد درست در
برادر کسی که آن را **دانش** و اینها وند فاکتورهای هر
رفتن بجایگاه و در فایده بسیار خواهد یافت و در کارت

فایده

خاطر خواه سرانجام خواهد شد لیکن بهار حق نشو و زیاده **ادب**

انجداوند فاکت انچه میرسد این خیال در دل داور بسیار اسفال
لست زندها رخ خواهد شد از بنیاد حضرت امام حسین بایست و حد خواهد

آید و الاخر **ادد** انجداوند فاکت این اندک اندر

از هیچ نخواهد شد بخاطر اندک ملن خاطر محمد ار حد اسب کاثر ترا

خواهد شناخت **ابد** انجداوند فاکت انچه در دل داور

اندک برده الزان احوال این چراغ این سفار خواهد شد ازین اندک

باز از این فایده نیست و نه از ده **اها** انجداوند فاکت

این نیست که در دل داور بسیار شلور حاصل خواهد شد نیز فایده

خواهی یافت بخاطر هیچ نیست اندک را بخود راه حده

اب انجداوند فاکت نشنو آنگاه در دل خیال کردی

ترا در آن فایده بسیار خواهد شد این خلافت است که در آن فایده

در هیچ نیست لیکن چیز خواهد شد از ملا فاکت عزیزان خود شنود

خواهند شد **ابا** ^۸ ای خداوند فال آنکه اندر هر دور بسیار مشکل است

از دور کارت را انجام خواهد یافت توکل بر خداست این نیز مراد تو بر آید

اب ای خداوند فال آنکه شش روز و نیک است کار از

دست بر آید از آنکه بدست نمی آید بلکه غرض مشکل پیش

خواهد آمد لیکن بفضل الهی آسان خواهد شد **اد** ای خداوند

فال آنکه شش روز نیک است لیکن غرض صدقه حق و کار است

را انجام دهد توکل بر خداست این خاطر چهارده **الا** ای خداوند

فال آنکه شش روز در آن کارت به سر خواهد رسید چرا که درین کار

مخالفتی و بسیار اند لیکن شش روز خواهد شد و کار تو از دور

خواهد شد توکل بر خداست این **الیا** ای خداوند فال آنکه

هر یک که قدر دل داری آنکس زود از تو ملای خواهد شد

زود برسد **ابا** ای خداوند فال آنکه شش روز در آن کار

۲
باز از این بسیار نیک است فایده بسیار دارد و در دست آمد شش
نیک خوانی کرده **ادج** ای خداوند و این است که در قرآن

نیک است فایده خواهد شد شش از غیب مطلق خواهد شد
ملک تو کل بر خدا این از این است **لج** ای خداوند و این

که بدل آراوه نمود و از او ترسید تا چند روز توقف کن بعد
حق باشد تا کمالت را انجام کرد و خاطر را جدا کرد

ابج ۱۶ ای خداوند و این است که در قرآن خواهد شد
آنکه در کمالت زود خواهد بود **بپ** ای خداوند

و این است که در کمالت زود خواهد بود **بپ** ای خداوند
در راه صیغه ظاهر در کمالت زود خواهد بود **بپ**

ای خداوند و این است که در کمالت زود خواهد بود
نقصان خواهد شد و این است که در کمالت زود خواهد بود

مطالب و اصول خواهد شد و این است که در کمالت زود خواهد بود

بیب

بجو برست

ایچداوند قاسم ایچ مراد در دل دارر نیل

دل قور دارر نیل کس از غیب بچو خواهد رسد از غایت

دوسته از این دنیا مطالب السلوب خواهد نمود **بدوب**

ایچداوند قاسم ایچ مراد در دل دارر اینکار خواهد رسد اندر این

شماره خیر تو گذشت حالا آیام نیل آمد لیکن مخالف

تو پیدا خواهد شد آقا اورا بحار دوست در دل دارر

تاج

مخالف تو زیر خواهند شد و تو قیل خدالن

ایچداوند قاسم ایچ مراد در دل دارر نیل حالا آیام

تو به سعادت روغور خاطر عیدار بر کس حو و بالندو

سجاد

چونست و زور حوول باشی مراد برست

ایچداوند قاسم ایچ مراد در دل دارر نیل

و سعادت انکار تدبیر خواهد شد خاطر عیدار تو کل

یا ایضا

بزرگش جو و باسد و جو ملن ^{۲۳} **پود** ای خداوند قال

انچه مطالب در دل داری فلان اول ترا تقدیم بسیار شده است
از فضل حالیک شخصه ترا ملاقی از غیب خواهد شد از آن فایده
بسیار خواهد یافت و جذبان از فضیلت خواهند شد تو کل

برخی که ملن ^{۲۴} **پود** ای خداوند فایده مطلب که داری

دل خود را از قدری تا و آراده ملاقات که داری البتة ملاقات

کرد و محاسن از ویران را بدین ^{۲۵} **پود** ای خداوند

فایده ای که در دل داری بسیار سگال است ترا نخواهد رسید باید

ازین آید که از نا حق جان خود را عده و آراده رفتن ملن

لیکن ایضا از پیش از قنات و جهاد و جو و بار بقیه جو را تمام

میشود و چون کار دشمنان بسیار شده ^{۲۶} **پود** ای خداوند

و اگر معصوم در دل داری خواهی که چنانچه آید ملن اینهم عنوان

۴ بنویسند و رسد حاضر همه دارنده های سارسلت در
بزرگ خدای گیتی و ترای که سر است
از روز عطا است بفراید و شماره نیک ایام تو بجاوت رسیده است

۵ در دل **باب** اخذ اوند فای آنچه که مقصود از عطا است و دارنده

کار تو خواهند شد ایک نترسد در میان لک از قفل آتیه دفع
خواهند شد و کار و باسانی خواهند آمد از قفل و اندک هیچ بدست
نمی آید بلیغ براه حق چیز بچسبند بکینان بدو تا دشمنان تو

رو سیه خوانند شده **بدا** اخذ اوند فای آنچه که مقصود از عطا است

۶ خند در دل دار ای حاجت من بنویسند و رسد خواهند شد و در میان

تجالت خواهند شد و سخن محبوس خواهند شد و در میان تو
نیلو خواهند شد حالاً ایام نیک رسیده است آنچه که در لک است

ایچه روز دولت خواهد بود **بدا** اخذ اوند فای آنچه که مقصود از عطا است

ایچه مطلبی که میرسد اسکل جانچه در آب غرق شود و این

فضل خود و نماید سر انجام میرسد باید که از این آندیشم باز آید

ماهی

۳۱

باب ۱۱

باز آنکه انجداوند فایده نیست در دل دار چاکه ارات
جدا شده باز در آب شناوند و هم چنان کار تو بوقت دادن صدقه
براه بارش از دیر انجام خواهد شد بجائیکه قصد رفتن به دار
ماند که از آن احترام کن در انجام کار تو خوب خواهد شد
شخصی که قصد حیدار از عمانی شخص ملایقی خواهد شد

باب ۱۲

انجداوند فایده ای که حال در دل دار و تصور
میکنی اینکار شد سر خواهد شد خاطر خجسته از قصد رفتن بخار
مانی و بعد همان در ترک خواهد آمد آیام خوب است اندک مانده
و از ترس که خواهد آمد الله تعالی را از غیب برایت

۳۲

باب ۱۳

انجداوند فایده ای که در اینوقت بسیار در بنهار است
و از ترس که خواهد آمد الله تعالی را از غیب برایت
و از ترس که خواهد آمد الله تعالی را از غیب برایت

روز بروز ترقی دید هیچ اندک ملن خاطر محمد را بام تو

روز بروز در شش آمده اند را دست خواهد رسیدم خود خواهد شد

۳۳ **نیم** انچه آوند فاک بسیار میخواند بر نفل حق

تدر خواهد کرد لفظ ابی ملن خاطر محمد از خند روز با قمانه

با قمانه آتش شب روز به حق تو باک در فلاح و زندگانی

۳۴ **نیم** انچه آوند فاک آتش که در دل دایره خاطر و شمع

در میان لک او میخواند که تر از در ملأ اندازد و درین کار و نشان

بسیار اند و بسیار باشند بیشتر از هر جای و درین کار و نشان

بر او برسد **نیم** انچه آوند فاک که در دست خود

میخواند ای اگر در دگر کار میبرد و در دگر کار و نشان

گذشت حال را بام نیک آمده است از هر جای و درین کار و نشان

خواهد رسید **نیم** انچه آوند فاک که در دست خود

در این کار و نشان

در دل دایره خواهد شد خاطر جمع دار و بیشتر آفتاب بکن طالع که تو نظر
بدار و وفات برادر تمام سر انجام خواهد شد لیکن از مخالف ملاقات
خواهد شد ستاره تو دفع دفع خواهد کرد ج ۱۰ ۱۲۱ بخواند

درد دل دار عالم تو نسک آمده و دشمن تو

دور طالب نوروز و زتر قی خواهد بود و کد از تو فضا

۳۸ ۱۵۵ بعد خوب خواهد شد

الحمد لله الذي جعل في كتابه الحكيم
الذي هو كتاب التفسير

و خواهد بود و گمان از تو فیضی است که بیاد

۳۹ ایچید او ندقاس ایچم نه درول دایر

درد و دوستان راحت خواهند شد

دارد

[illegible]

۴۰ **فصل ۱۲** اخذ اوند فای اخیره میسید و در دل دار بر این طریقه که

روزگار میرسد خوب خوشی حاصل اند بوقت رفتن و
کارت بر انجام تمام باید خوشی و راحت بنشیند روزگار دار
بجای موافقت کند و مراد تو بر آید هیچ اندیشه نماند

۴۱ **فصل ۱۳** اخذ اوند فای اخیره مراد در دل دار خوب خواهد

پیش ازین تمام شکل تو گذشت اند حال تمام تو به اوست رسید
در راحت بنشیند روزگار بجای موافقت کند مشک شره شود خواهد

رسید لطافت و آرام گردد و اندک شکی خاطر جمع دارد **فصل ۱۴** اخذ اوند

فای اخیره نیست کرده صلوات خواهد شد حرام کار تو به شکل

و قصد رفتن دار و موقوف دار و الله اعلم انما الله اعلم

۴۲ **فصل ۱۵** تمام اخذ اوند فای اخیره میسید و در دل دار

باید

نیست در دل دار مشکل آ زود نخواهد شد هم بر تو نظر بد دارند از
دل قصد رفتن میکنند باید که از آن باز آ از رفتن تو نقصان
خواهد شد ج ۱ کلمه آخیز او نذ فاکت ج ۱ مطلب در

استیلا زندها نخواهد شد مشکل است بر سر افغانستین چاه
مد عالم و در رفتار رخ بسیار است اضطرابی من ج ۱

آخیز او نذ فاکت ج ۱ مطلب در دل دار وین بسیار
مشکل است در آن دشمن بدست آید چنانچه خواهد بود خواهی خاطر
به تقویت دار آندیش من روز کار بسیار خواهد شد لیکن
در پیش نهو مانجی ج ۱ و روز خوشی باشد کار تمام
خواهد یافت ج ۱ ۴۹ آخیز او نذ فاکت ج ۱

مراد روز کار دار زندها نخواهد شد آنکه کل نیلوفر میگرد و
چنانچه کار تو خواهد شد و تمام قایل است و شود و تمام

شماره

جمع دارد ۵۰ آنچه او ندانست آنچه را مطالب تو میرسد

لایق است و بعد رفتن خود میخواست از او خوشی بسیار خواهد شد

آنکه ملتی از رفتن فاشده خواهد شد دو ۱۵ آنچه او ندانست

فایده آنچه میرسد در آن کار راحت می بیند روز دولت

خواهد دید چند روز بخیر است بنابر لایق تو نیست از این کار

باز آنکه درین کار مخالف بسیار اند از رفتن نقصان است

بکار او هر چه تو شک خواهی آمد اندک است ملتی سرکش میرسد

بویست به یونان ۵۲ آنچه او ندانست آنچه را مطالب تو میرسد

بویست در آن کار از بین می آید در میان مخالف بسیار اند

بویست در آن کار از بین می آید و از سرش گفتار و احاطت آفت

بویست در آن کار از بین می آید خواهی کرد دید خاطر جمع دار

بویست در آن کار از بین می آید خواهی کرد دید خاطر جمع دار

۱۹۲ ۵۳ آخذ وند فاک قونیکست ازین و نیلایده خواهد

۱۹۳ ۵۴ آخذ وند فاک این اندیش که کرده

نیک تر از راحت خواهد شد اضطرابی مان چیز صدقه بده
پیر سر حق سبحانه تو مان بعد راحت بنی و شمره دولت

خواه یافت ۵۵ آخذ وند فاک این مطلب

تو مشکلات که تحمل کن اضطراب مان چیز صدقه بده

توکل بر خدا و رسول کن کار را انجام خواهد شد و حق تو خوب

خواهد شد ۵۶ آخذ وند فاک آخر هر روز

دار و اندیش کرده هر روز دولت در پیش خواهد شد آرام

خواه خام و حق خواهر یافت انک الله از و شمره خواهر

۵۷ آخذ وند فاک کار یک میراث اینکار توکل

بر خدا و رسول کن ایام خوشی بتو یک سال علم خواهد شد

۱۱

لکن ترالم و شیر که آنچرا بنظر آید موافقت عینیت در گذشتن بر آید
 لیام نیک راحت بسیار اند خاطر جمعه داره داع ۵۸ بخداوند
 ملک آنچرا میسر به جلد حصول شود اعتراض رخ نخواهد شد
 راحت زود یابیه اعظم آیه مکه دولت و راحت یابیه
 لیام حق حق هم خوب خواهد شد دب ۵۹ بخداوند
 ملک آنچرا میسر دولت و راحت یابیه چنانچه ماهتاب
 روز بروز در ترقی بحان کار تو دولت و راحت برسد دهرم
 دهرم و یاد حق که نشسته در روز عینیت تا لیام نیک خواهند آمد
 ۶۰ بخداوند حال نشسته کرده این دولت و راحت
 بسیار خواهد شد تا لیام میسر خواهد شد اسب از غیب
 بر سوار یابیه هم کار تو دل حق خواهد شد خاطر جمعه دار
 لیام بر حق حق در سال خواهد شد دب ۶۱ بخداوند

فهمی که کرده تدبیر خواهد شد برابر انیکار حمد مرتبه خلل
در رفتن خواهد آمد و بسیار نقصان در شش و شش بر حق

با اعتقاد درست که تا اثر خوب خواهد شد **د ا** ۲۲

آنچه او ندانست آنچه به میرسد خوب است درین بسیار دولت و

دراست یانی برابر خوردن خوش می خواهد آمد با آرام هم دا

نخوردن شش و روز بسیار حق که باک هم کار خوب خواهد شد تو
خاطر جمع دارد **د ب** ۲۳ آنچه او ندانست آنچه به میرسد خوش باش

درین راحت زر خواهر یافت حالا لایم سعد در شش آمد ۵ انه

اشاره به شش و خوش باش آنچه در دل منجا به شش می رسد و کمال

توکل بر خدا و رسول و علم من هم چه خوب خواهد شد

د اب ۲۴ آنچه او ندانست آنچه به میرسد خوش باش بر تو

نظر دارد و چه در رفتن به ملک دولت آفرین خواهد شد

تخم قاقاد کبار	سج	مازو	جور بویه	قند سیاه	میثا	شکر قند	روغن بزرگ
دام	دام	عدد	عدد	عدد	عدد	عدد	عدد
دام	دام	عدد	عدد	عدد	عدد	عدد	عدد

اول برود و روغن زرد و در کنگان گرم کرده بعد قند سیاه

روغن کرم اندازده هرگاه که او غشیه و قند کور آید شکر انداخته و بعد از آب پاشی
شکر قند که بچند شود و او سیاه را که اول کوفته و بچند تبار داشته باشد بعد شکر تر و در کنگان انداخته
و بهشت عسله دارد چونک هم او به آب پاشی کرد آن زمان بهشت اندازد و فرود آید و در
درست با کف بدارد یا کوی بسته نکند بدارد و بوزن نیمه بود و قوت بدست حساب خواه حاصل آید
از فضل حق تعالی مبد شود و فایده باشد

آرد مانی به در بول فرقی کرده در ظرف کله انداخته و سریش را از کرده در کله و فن کند بهر حال آرد
بر آرد بقدر آرد و از عرق بهار پیدا خواهد شد و یک خوش گاویشی نزد هر مسافر و تلف
از یک سرامش مل کرده در ظرف کله انداخته و فن کند بهر حال مسافر و تلف خواه شد

نخه خنک کبیر خورده خام باشد که در خسته انداخته باشد بقدر نیم تار و لوبچور آن بهر و لوبچور
در جوف کبیر یا کور پیر کند و خورده کبیر دهن بند کند و در درخت کبیر که بعد رفتی کبیر که رائق برید و خورده
در ساق او گاوای عمیق کند و در از گاوای کبیر یا کور را اندازد و بکیر یا بچوبیل و آن بهر و
آن بهر و خنک کبیر یا کور را در درخت کبیر یا کور را اندازد و گاوای عمیق جدا کند که آنجی عرق از بالا درخت فرود
آید و شیان کور در از عرق مانده پس بر این گاوای خورده کبیر که جدا شده باشد بهر و دهنی خنک بند و کرد
از بر کبیر بعد چهل روز بدارد و در کنگان آن اندازد و از دست شیشه خنک حل کند

و آب انداخته باشد و بقدر سه فلوی مهر پیرا کسب وقت حل هم اندازد و چند از حل کند که همه اجزا حل گردد
پس در گریاهی پیزند و با زنی آب حل کند چونکه در آب خشک کرد پس او غنچه سیاه کنی بقدر
پاوشا را انداخته حل کند بقدر دو سه پیرا پس در بوتل اندازد و بعد از وقت حاجت بر موی با ناله بگذرد
حاجت حاصل گردد منی بیک باشد و اما در میوه بود که در این صفت خفا بیکبار آورده
ام که نایاب است از یاد واری کم با صواب ترکیب ششمنی بود و دریم کی بکشد و سالکونه
و در آب حل کند چنانکه آب غلیظ گردد پس او را بر آتش بنزد چنانکه خوب گرم شود و در آن
در آن اندازد و بعد از توقیف اندک پیرو در آورده از آب دیگر بشوید خوب شستن
خود مندی طریق ششمنی بلور بکشد بر ج و از آب خوب بشوید چونکه آب غلیظ
گردد پس بلور را در آن آب اندازد و از دست بی انداخته سفید و درخت را بکشد
ترکیب روغن زرد که بکشد و هم یعنی چوب پیرا بزد از ریشه طم و لیقات پاک کند و در آن
انداخته از دست خوب خوب بکشد و قطرات آب میرانداخته باشد چند از بکشد و در آن
شمع یعنی بکشد پس در آن گاه از آن انداخته خوب بشوید و در آن
شوند آنوقت فرود آورده و در جامه پیزند و غنچه سفید و ششمنی آنرا فرود آورده
فرق در لذت و پیرو را خواست و اگر در او غنچه گاه و قدر غنچه بکشد و در آن
بکشد و در آن غنچه بکشد و در آن غنچه بکشد و در آن غنچه بکشد
در چهار دریا و در آن غنچه بکشد و در آن غنچه بکشد و در آن غنچه بکشد
و در آن غنچه بکشد و در آن غنچه بکشد و در آن غنچه بکشد

در آن غنچه بکشد
و در آن غنچه بکشد
و در آن غنچه بکشد
و در آن غنچه بکشد

میکند

[illegible]

و کبریا یفا میثقه تسلیم یسیر از خیل فدا شد عفو کرد موی از هر یک شقای و نبات شش منقار همه

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

فخر جوده
مقام دایم
سید فخر
نور علی زاده
آرد فر
مقام

ترکیب گفته معروف فرادیر کثیر پندار و جلی بر در آتشک و غیره که بنیادیت نفیست حسب السلامی

احزابی احمدی خراسانی مراد علی سیب
افلوکی افلوکی افلوکی افلوکی افلوکی

اول مد سرگسی کاو میشی تر و کستوده حب السلاطینی را از فرق قرق چند مدایی باز سرگی
مالا آنند مد مدایی کدیر ایدیه دیشیت اینم آشتی مد چونک سر د شود آفت آنند مد بر آرد
د از یوست مد انچه هر یک مد تر آشتی دیگر تنگ که اند او مد سر باشد آنند دور مد میشی
در شیر گا و میشی تر کسرد و در زینتی یقین داشت و فانی کند بعد سوم روز بر آرد ده آن شیر
بنیم از و و شیر دیگر و فله کرده باز و فانی کند یعنی ساسر سگ و شیر انداخت و سپرد کرده

[illegible]

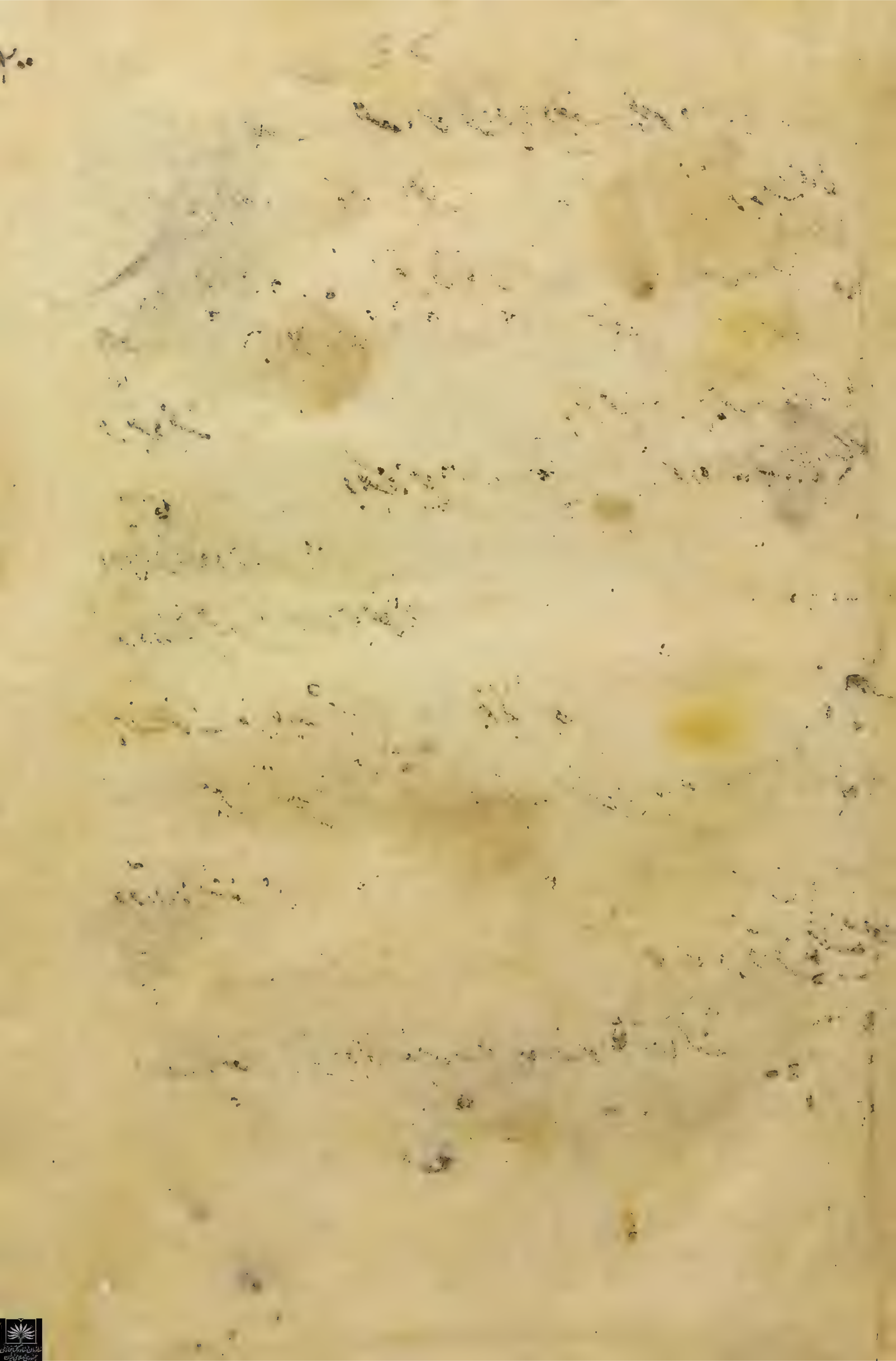

✓	✓	✓	✓
✓	✓	✓	✓
✓	✓	✓	✓
✓	✓	✓	✓

بسم الله الرحمن الرحيم [۷۸۶]

الحمد لله رب العالمين الذي له الاسماء الحسنى وصفاته العلى تمسكته كرهة نجي واصلوا على
الانبياء الذي جعله الله شرف الاقبيا وعلى الالاتقياء و اصحابه النجباء و سلم السلام
اما بعد فيكون هذا كتاب عباد الله اخوي ابو بكر بن احمد على التورثي الملقب بابي عبد الله
او لجميع المؤمنين في المومنات المسلمين و احكامات جمع كردم درين رساله ترجمه اسماء الله
تبارك الدين اعراضى رحمة الله عليه در اعراض آورده شيخ عثمان خراساني قدس سره
در تاليف خود آورده و منافع الله شيخ الاسلام و المسلمين جلال الحق الدين سر
قدس سره العز و حواجه امام ابو الحسن حلي جمع کرده و از كتب و الرتقاط کرده
خالت حبه را منافع حاصل آيد و ان بليق و را به عايرت يا دارند حق تعالى
برات اسماء الله تعالى همه را بيا مرزو و جامع اين الفاظ را بايمان دارد و ان
كل شئ قدس و با الاجابة بعد اما فضيلة اسماء الله تعالى قوله عز وجل و الله
الحسنى فادعوه بها و مرخداير انا ما هاست نيكو پس خوانيد شما و در ابدان

اسامی حق تعالی بسیارست سیصد و نود و نهم و سیصد و نود و نهم
در زبور و تورات و انجیل و در قرآن نامها که در درشتگان و حیوانات و دیگر
حسن و جمال است معنی دارد و بعضی گویند که یکوسیرت و صورت را با جمال گویند و هر که صورت
و سیرت باشد حسن گویند و بعضی بگویند آن گفته اند نامها حد تعالی یکوسیرت ظاهر و با
بجز و کفایت و شنیدن است در دل و لذت در زبان پیدا آید و باطن پانچ منافی آن که در
آسمی است و له تعالی فادعوه بها پس بگویند او را به نام برای در محلی یا در کسبه بر اثبات
بایدی و برای معرفت یا غفار و برای نوآوری یا غنی همه محنین نامها گفته خواهند
رسول الله صلی الله علیه و سلم آن که تعالی تسبیح اسمائمه را داده من قرآن و احصاء اجل
یعنی مرصه تعالی نمود و نه نام است هر که اسرار بخواند و بشمارد و تسبیح در آید مائمه الاولاد
برای انور و تا خود هم بود و هزاره افتد و جواب دویم است تا معلوم شود که کلام او فیه و این
معنی در باشد و یا برای آن گفته تا نباید که ثابت بگویند و بجای تسبیح تسبیح تسبیح
توبه و احصاء و شمرن باشد و له تعالی و ان لغد و نعمته الله لا تحصى و بعضی گویند معنی
و گفته علیهم السلام من قرأ اسماء الله تعالی علیه کمال اسم مذنبه فی الجنة و کمال حرف حور یعنی هر که
نامهای خدا را بر سر او بنویسد بهر نامی شهری درشت و بهر معنی حور و گفته علیهم السلام

کلی بود و این است
این است و این است
فانما ۷۱ اسم است
عالمی در حد
مگر در حد
کود من
که در حد
فمود و او را
الفانم دیگر

کلی بود و این است
این است و این است
فانما ۷۱ اسم است
عالمی در حد
مگر در حد
کود من
که در حد
فمود و او را
الفانم دیگر

فانما ۷۱ اسم است
عالمی در حد
مگر در حد
کود من
که در حد
فمود و او را
الفانم دیگر

رضا و الله تعالى فعلية ان يقرأ اسماء و گفته عليه السلام من قرأ اسماء الله تعالى بالاحكام
 حرم الله عليه النار في نودي خدای عزوجل و یا قین بهشت و درجات آن در خواندن
 خداست در قوت القلوب تنوید است که نامهای خدای تعالی در هر شب و هر روز بخواند
 و بخواند آن علی و عظیم و کبیر سرکوب کند و خواندن نامهای خدای عزوجل از
 پیغمبر علیه السلام مرویست یو الله الرحمن الرحیم الی آخره فاما شیخ بهاء الحق و الدین
 زکریا قدس سره العزیز الی در آخر سوره حشر کرده برین پنج آغاز ترجمه کرده و

۳۳	۲۱	۲۵
۲۴	۲۲	۳۰
۱۹	۲۶	۲۱

۶۶

بر اسمی یو الله الذی لا اله الا هو ادست آن خدای که نه خداست مگر او الله
 خدای بر سر ای پرستش الا الوهیت خدای هر که بر روزنه سر از مار بگوید
 یا الله یا هو صاحب یقین شود و دست از خاطر او بکلی رود و سر که با و مشغول
 قبله نشند و چشمش کند دست سر از مار با الله گوید چشمهای دل او گشاید
 کرد چنانکه ارادت جمیع حقایق بر وی متکشف گردد و بعضی ادبای خدای را
 الله لا اله الا هو و بعضی لا اله الا هو و بعضی لا اله الا هو و بعضی لا اله الا هو
 و گفته علیه افضل ما اقول و ما قال البغیون لا اله الا الله و گفته علیه السلام من قال لا
 لا اله الا الله و گفته علیه السلام من قال لا اله الا الله دخل الجنة و گفته علیه السلام من
 لا اله الا الله و گفته علیه السلام من قال لا اله الا الله و گفته علیه السلام من قال لا اله الا الله
 حاکم رحمه الله علیه معنی این حدیث در نظم آورده که چهار بار این را

اگر شستن برادر را بر روی خود
 نکرده و سبیلان غلبه نکرده اند
 منقح بادهوات کرد و هر کس که از کلاه
 ایضا زده شود مذهب تمام
 بخت برنده المصنوع یکا پنداره خلق بی الت در جمعی مادران برزی که
 روز روزه دارد و بوقت افطار سب و یکبار این نام بر آب خواند و بد

افعال

الرجب الربیع الاول قبل السوال

نوق البیان

ربیع

العبار

صد روزه در میان نشود و هر کس که

چهار روزه در میان نشود و هر کس که

پنج روزه در میان نشود و هر کس که

شش روزه در میان نشود و هر کس که

هفت روزه در میان نشود و هر کس که

هشت روزه در میان نشود و هر کس که

نُه روزه در میان نشود و هر کس که

ده روزه در میان نشود و هر کس که

یازده روزه در میان نشود و هر کس که

بیست روزه در میان نشود و هر کس که

بیست و یک روزه در میان نشود و هر کس که

بیست و دو روزه در میان نشود و هر کس که

بیست و سه روزه در میان نشود و هر کس که

بیست و چهار روزه در میان نشود و هر کس که

بیست و پنج روزه در میان نشود و هر کس که

بهشت برنده المصنوع یکا پنداره خلق بی الت در جمعی مادران برزی که
 روز روزه دارد و بوقت افطار سب و یکبار این نام بر آب خواند و بد
 و بخور و حق تعالی اورا فرزند نریمه بخشید و فی که از حصص پاک شود و غسل کرد
 و با شوهر نزدیکی کند ^{۱۲۸۱} العفار و خشنده کناه اگر سحت و بد کرد و بد کرد که گوید
 یا عفار اعفیری و کونی از معصیت کرد و انقضای شکسته کامها بندگان و کام
 کردن ناردن کشان هر که این نام بسیار بخوبیست و نیاز دل او در شود
 و اگر سه بار بنویسد و با آب بشوید و بخورد و دل او از حصایل و میوه پاک شود و پاک
 و بسیار بی غرض و بی غرض که این نام بعد از نماز باشد و در سجده و در رکعت
 بخوبی حق تعالی اورا غمی و بی نیاز کرد و اگر شب ادره غسل کند و در رکعت
 نماز که آورد و در هر رکعتی بعد از فاتحه اخلاص بخواند بار بخواند بعد از سلام
 نهد صد و بیست و بار این نام گوید و از خدا تعالی حاجت خواهد چاهد و شود
 بکس برکت و رزق بازران طریقی سعادتمند
 بخواند یا یقین یا عداد هم بخواند
 کف بی منت و مؤنت هر که این نام بسیار گوید حق تعالی رزق بر دی
 فراخ گرداند اگر وقت صبح در چهار کج خانه و مکان حل یا با رزق گوید
 اعمار دست راست کند که در دست راست است یعنی ابتدا از بایست
 بعد از آن بگرفت میرت بعد از آن بگرفت الی بعد از آن الی

ارال

از آن ده بار یا رزق خوانده بطرف آسمان بدم در طرفی بچین کند
و بقوت زقن از پیش طرف پس دی از قبله نهد و اندازان خانه حق تعالی
فقر و فاقه دور کند و مال و مال بسیار کند باید که چهل شب مواظبت نماید و بر
بدان وقت چهار رکعت نماز کند در رکعت اول بعد از فاتحه سوره و آیتی
و در دوم رکعت سوره الم شرح و در سوم رکعت الم تریف و در چهارم رکعت لا اله الا الله
نخواند و بعد از سلام حل یا رزاق بخواند امید است که در دنیا نعمت و سعادت
شود و الفلاح کس بنده کاهبایندگان و آدمیان همه حلاق و اسنان
همه دشواریهای که بعد از بامداد دست بر سینه نهاده و نیت و بار این نام گوید
رنگ از دل او برود و روشن شود و اگر سرور و حد بار یا فلاح گوید کارهای
بروی کس ده شود العلم و انباه و جنبه تا آشکارا و نهان و صالح احوال بندگان
العلم همه دایما بر که یا علم در دل بسیار گوید معرفت حق تعالی او را حاصل شود که از رزق
بسیار گوید حفظ او فرید گردد و در راهی علم بر روی کس ده شود الفلاح بندگان
روزی که خواهد و تنگ آید و دایما و از آن بطریق حلال هر که این نام بر
مان بنویسد و بخورد از هر کسکی که ببرد و در دل بنویسد الفلاح فراح
روزی که بندگان و فراح گردانده و حلقای آن و فراح کنند و دایما
موسسان است و مساکین ایمان و توفیق آید و بر طاعت هر که آخر شب و در وقت

۱۰
باز این خوش دل و دلیج در بند دل و دلیج
یا قانع بگویم نفس با عدد بخوابد عمارت او
ز داگر در فنا

5	5	0
5	2	
2	2	2

h	h	y
ti	ti	ty
th		ty

ب	ا	س	ط
١١	١	٣	
٤	٥١	٣	٤
٢	٤	١	٥١

	4	
1	4	4
	1	

همه چیزها خورد و بزرگ و دوز نزدیک نهان و آشکارا بر که این نام در همه
 از سنت پیش از طبعه صد و یکبار گوید حق تعالی سویی آن بنده نظر چشم و بدین
 بر هر که بنید او را عذاب بکنند و اگر یک هفته فوت یا با بصیر بخواند و بر دواست
 و چشم مال به فوت و بصارت او فرید گردد و از ریش نهاده و بار بخواند حق تعالی او را
 ناسیاء کند و اندک حکیم قاضی حق و داد رسیدن همه خلق بر که این نام چند آن گوید
 که بهوش شود و محرم هر را می گردد ^{عنا} العدل دهنده داد و نهی کننده از مباد
 دوست دارند و داد کنندگان و باداشش شاه بر که بر شب جمعه بر
 لغمان بنویسد بخورد همه خلائی سحر او گردند و فرمان بر دارا شوند ^{لطف}
 دور خوردن و بزرگ بخش و اندک بر بسیار با دشمن و مهربان بنوارش
 دلدای دستان و باز آرنده گریبان بر در خویش بنویسد و مهربان بر
 خویش بر که بعد از تحت و خصوص بار این نام بنویسد اگر فقیر باشد حق گردد و اگر
 غایب باشد در وطن خویش شد و اگر مسافر باشد یافت و نصرت و فتح
 رسد و اگر در خری نزرک داشته باشد برای او حاجت رسد آ اگر در و اگر
 باشد صحت باید ^{۸۱۲} اگر گاه که خرنای که او را می خرد که بعد از آن که
 بخاشد و مشورت مشرف بخاورد یا بر که این نام بسیار گوید نفس اماره بکنند
 شود و از سیئات موی حسنات مایل گردد اگر بر در سه های بنویسد و بخورد

حکم
 از دهم هزار و نود

العدل
 از سحر کردن فدا شود

آید و طاعت نماید حق تعالی او را غنی گرداند ^{انشاء} و بر هر چیزی بجزم و قدرت بسیار
و مسامت و برزخات خوش از همه نعمتهای و بفرمان خوش از همه خواستههای
این نام بسیار که در شب در روز اگر خورد باشد بزرگ گردد و اگر فقیر باشد غنی
گردد و اگر ^{تازه} بزرگ ملک و حاکم و در فرمان خویش بر که این نام بسیار خواهد بود
کسی نشود و عزت و حرمت او میان خلق ظاهر گردد و اگر بر کوب بد بد بزرگ شود
و با جاده گردد ^{الی} الحفیظ نگارند کان از آفت و بلاکت نگارند و کرداران
برای مسافرت مکافات بر که این نام سوسید و بر روی است بند و دهن از آب
و آب و لغت عورت بکانه مصئون است و اگر در حرب صد و یکبار خواهد بود و برود
دست دهد و سر خود مالد پنج اینی بد و کار کند ^{نسخه} لمقتت تو را دهنده و
بر که این نام بر کل پاک چند بار بخواند و چند بار بوی کند تشنگی دور آرد
گردد و قوت بسیار او را حاصل ^{الی} الحسیب بسد کار بندگان و گذارنده کار
شاهان بر که در صباخ و ساد و پناه دبار این نام بگوید برین پنج که سی
الحسب و شهنان و در ^{و طاس} میان و بد خوانان این شود و در روز
کنه نامقت روز بر که بعد از نماز باید ادعا دبار بگوید ^{اعمال} سی الله لا اله الا هو
چهار و کلت و بهو رب العرش العظیم جل و شهن بکی بر باری در پایه
ثبت گرداند و در شهنان در امان ماند حکم غر و جل ^{الحلیل} الحلیل

برگوار و بزرگی دهنده بعضی از بندگان بکاشفت جلال جنین جمیل نوازند
دلپای دوستان بشا هده و جمال بر که این نام مشک در عفران برسد و
بیت او در میان طلق ظاهر گردد و کسی از صلابت او برسد ^{الکریم}
برگوار و بزرگی دهنده و پوشنده ^{الله} بخشش از خواست در گذارد
و آن بخشنده که خواننده او را خواست در در خزان کنایه پوشیده گرداند
شرم نیست آن بر دل نماید هر که وقت خواب فتن این نام بگوید و شکایت
از برای او اگر کند گویند چون ابراهیم علیه السلام و وجه این نام بسیار
بخطای کرم الله وجهه ممتاز شد در حضرت هر که بگوید یا کریم چهار هزار سی و نه
در ثبوت نماید ایضا در حضرت هر که در خواب بگوید یا کریم یا کریم یا کریم
حق تعالی او را بیا مرزد و بلباس محفرت و محبت بلبوس گرداند ^{المرقوب}
نگاهبان دلها و دوستان کرم و غفلت و ظاهرا ایشان از لطف و شرف
و نگاهداری شمارهای دشمنان بعلم و قدرت برای قهر و دعوی و ^{بفصاحت}
هر که این نام یا رفیق بنهاد یا بگوید و بگرد مال خود بدد خدا تعالی مال او را از
نگاهدارد ^{الحجیب} ^{الله} پانچ کشیده خواه بندگان و بخشنده خوانندگان
و بخشاینده جان بندگان هر که این نام بگوید و بر خود نگاهدارد از برای
و افتخار خدا تعالی نگاهدارد از همه در حضرت هر که بگوید یا مجرب و عود المصطفی

آتشنی یا غیث المستعین از اندوه و غم و تنگی امان یابد الواسع فراخ
بی قوت و تشنه بی عدت و فراخ عطایا که این نام بسیار گوید حاصل
مبدل گردد و مردی گفت یا رسول الله چگونه که بدین گناه من مکنشود مرد
علیه السلام یا واسع المغفرة نعم گفت علیه السلام نزد افاضه گشتی یا واسع المغفرة
اعطی ذل العظم بر میدهند یا رسول الله چیست ثواب گوینده این را و مردی
آفریده شود شصت و سه بار گناه و این مقدار حساب برای اولی
راست گفتار و درست کردار که گفتن بزل و زوالست و گردش بی
حکمت چند صفت و کارهای خدا تعالی حکمت است منصفه و حکیم او را گویند که
در میان همه اشیا ددارند و کارها حکم و حکمت خویش برانند هر که را مهم بزرگ
ای که کرده تواند این نام بسیار گوید و آن کار آسان میشود و شود
و در آن بدو شکی رنده بدوستان خویش و دوست گردانند و این
در دل حلقان خویش که این نام را بر او یکبار بخوانند بر خوشی زن و شوهر
و پادشاه زن و پادشاه را بخوانند میان آن محبت افزاید و اگر مجال
بزرگی یا دود و دود و دود و دود و دود و دود و دود و دود و دود و دود
المحمد سر او بخوانند بر بزرگی و بزرگی با ما چه بگویم که بزرگی
روزی در روز عین محمد را گویند حق تعالی او را در سببی نگاه دارد و هر

همیشه گوید میان خلق و جانم میجد کرد ^{الباء} در سنده و شنگان ^{۲۴۳} و منزل
وزنده کننده منهای مرده و بر انگیزنده دلهای دوستان پر که تمام حساب
افطار دست ^{۳۱۹} بر سینه دارد و صد و یکبار این اسم بخواند دل او بر نور شود
دل مرده او زنده شود ^{۳۱۹} اشهد انما هر خری بعلم و قدرت بی شکیست و حضور
عیب دارد بر مظلوم لی تحت و کما هر حال مظلوم لی حلیت بر که بعد از صبح
بست و یکبار این نام بگیرد و پشت لی سپرد و خرق عاق بدید و روان
بردار گردد الحق است و او را همه و صفها میگوید و زرگی بر که این نام هر جا
گنج کاغذ بنویسد و نیم شب آن کاغذ بدو دست بنویسد و سوی ^{۳۱۹} شنگان
پند پیش از صبح گم شده بیاید و یا خرد و برسد اگر چه کس ^{۳۱۹} بسند و
بار سر بر نه کرده بخواند خلاص ^{۳۱۹} بد الوکیل کار روان و اندک کار بد و کد را
و نکای بیان آنکه حوز را بد و سپارد هر که ارضا عقیقه یا آب نه رسد این ^{۳۱۹}
بسیار گوید در خط امان حق تعالی جمله کارهای او بعصل عظم خود با کام
و کارهای او بخواند مخلوق گردد ^{۳۱۹} القوی خداوند توانا هر که اعدا و ^{۳۱۹} بسند
و بر هر ارد یک خلعه آورد این نام یکبار بخواند و پیش مرغان اندازد
شتر همه اعدا و اسرا و دفع گردد ^{۳۱۹} استغفر الله و استغفر الله و استغفر الله
نام بنویسد و بشوید و صورت را بخواند شیر او مرید گردد ^{۳۱۹} و اولی ^{۳۱۹}

و نام بکنند در
ان کاغذ بکنند

دوست دیار و نگاریدان بر که خواهر زن او از کار بد بماند این نام وقت
گوید آن زن صالحه گردد و اگر این اسم را در وقت جای بنویسد شود و نور
دهد خواه زن خواه مرد صلاح بماند این نام بدید آب ^{الحمد لله}
کدیر که این نام بر کوزه بنویسد و بعد از آن کوزه آب بخورد زبان او از خوش بماند
الحقیقی دانا و توانا بر که شرب جمیع برادران این نام بخواند حق تعالی حساب قیامت
بر وی است آن گردانند ^{۵۶} المبدی آغاز نهند بر آن زنی که از استقامت سر
وقت حل شوهر او نوزده بار این نام گوید و بخت شهادت گردد و شکم
نور دراز استفا و خلاص گردد و اگر در آوند ریح یا چینی بنویسد نفع
گوید آن زن خوردن دهد همین کند ^{۱۳۴} بعد باز آغا رکنده خواند و
بر که ریغایی شده باشد چون در شب خلق خفته باشد در چهار کعبه خانه خود نهد
این نام گوید آن غیب برودی باز بوی سلامت برسد ^{الحمد لله}
کننده تنها بر که در بند افتاده باشد بر بیدی این نام گوید و وقت روز
نعمت نماید آن بندی از بند خلاصی یابد ^{۴۹} بخت میرانده تنها بر که
خواب است بر سینه بید این نام گوید در خواب رود و هوای نفس او گردد
و صحت در و بدید آب ^{الحمد لله} ^{۱۳۴} بعد از آن که در ایوان جنت نه بر که این نام
بر جنت چشم رخ بخوراند رحمت او بصحت مبدل شود ^{۱۳۴} انوم ^{۱۳۴} انوم

بسم الله الرحمن الرحيم

الح ۱۲۲

پیدا کرد بعد از شراق با نصد بار این نام گوید و چشم او زیادت شود الباقی
 بیان از سنبله هر که بر درسته بار و برداشتی شتی و شکله بار و برداشتی سبده
 بارین نام گوید بخزن اسرار الهی گردد صاحب کشف و کرامات شود الحوالی عام
 جاندار و شراکار هر که این نام هر کوزه نو بگوید میان آب اندازد و بردو بار
 بر آرد آن خانه از شرابات آیین شود المستغالی اع
 هر خورقی که در آب نام حبش این نام بسیار گوید و دوشیزه گردد و محبت او در دل
 شورزاده شود الح ۲۰۲ نیکوکار هر که این نام را موقت بار بگوید
 در کودکی نهد و بگوید الهی این را به بلاغت رسان بسیار نعت رسد و سحر
 و در حضرت هر که بعد از نماز صفت بار بگوید هو الله الرحمن حق تعالی ایمان آرد
 سبک کند و هر که در مدت عمر خود صد بار بار بگوید از درخ از آرد و استوار
 گوید و دیده هر که بعد از نماز چاشت سبده و شصت بار این نام گوید
 تعالی او را بر توبه ثابت دارد الح ۲۰۳ نعت نهد هر که حل و شست
 این نام گوید نعت و ظاهر باطن مخصوص شود الح ۲۰۴ وادستان با
 سبده این نام و در سار و سمه و دشتان او دوست شوند و بخواه
 احقوا ایها که کننده دلای مایان هر که بسیار بود این اسم بسیار
 کنان او کفر شود حق تعالی او را کشت از دست کند و در حضرت که
 زعیب نعت بار رسول الله که نام گویم که حق تعالی بسیار در او درود علیها

که بر تو باد یا عفو را بسیار گوئی تا ترا حق تعالی بیاورد ایضا در خبرست که یا عفو
بسیار گوید حق تعالی فردای قیامت در گناه بران بنده نکند ^{در} الوقت
نخستین بر که خواهد که کسی شفاعت کند و در این نام گوید شفاعت او قبول
کند ^{آل} مالک ^{آل} ملک ^{آل} ذوالجلال ^{آل} والاکرام ^{آل} ملک ^{آل} شمس ^{آل} ملک دنیا
دشمنان خود را داد و ملک عقیبی بر او دوستان خود را و هر که مالک
بسیار گوید میان مردم بزرگی بود و هر که یا ذوالجلال والاکرام بسیار گوید
تو تعالی او را غنی گرداند و نعمت گفت علیکم السلام بسیار گوید یا ذوالجلال والاکرام ^{بسیار}
بندوده یا بگوید هر حاجتی که خواهد و مشور و مرادات او بر آید ^{مادی} ^{۲۰۲} ^{الرب}
بر در کار جهانیاں بر که عزیزان خود را جایی بگمانه دارد یا بکشت شهادت
خواست و وقت کشیدن خواه این اسم یا رب حق تعالی عزیران او را در جوار ^{مالک}
خود نگاه دارد و نعمت ملک پروردگار که دستبای خود بر دارد و صد بار این
گوید هر حاجتی که خواهد بر آید و اگر بر بار بگوید یا رب تیرست جمعیت خود
او همیشه روا گردد ^{المقسط} ۲۰۹ داد شریح داد فرمای و ضعیف بر در مظلوم
یا که این نام بگوید موشه از مکر شیطان ^{آل} این ^{آل} الجامع ^{آل} ۱۱۴ فرائیم آرزو ^{آل} تناسل
هر که روز یکشنبه وقت چاشت غسل کند و شی ^{آل} بستان ^{آل} کند و بر بار بگوید
بیکان ^{آل} بکشت شمار و چون نرده ^{آل} بکشت شمار بگذرد دعا کند یا حق تعالی ^{آل} بر او

برای آن جمع کند لغنی ۱۰۴ بی نیاز و توانگر هر که برای لیسع متلا شود عضوی از اعضای خود دست فرود آورد این اسم گوید معضود حاصل آید لغنی ۱۱
توانگری نیاز کننده او را حق تعالی المعطی ۱۳۹ عطا دهنده بی حواس که
گوید یا معطی الین حق تعالی او را از همه حلائق بی نیاز گرداند و اسباب
بزد الخ ۱۶۱ باز دارنده دشمنان هر که به نام خواب زدن این اسم بسیار
گویند او به او بسیار زواری بسیار کند و دوستی میان او شان بسیار
الفار ۱۱۱ زبان رساننده آنکه سر او از زبان بود هر که در محلی رسد که شایان
نود شب جمعه که در ایام مضحک سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم است صد بار این اسم
گوید در آن مقام ثبات یابد و منزلت و مرتبت بلند گردد الخ ۱۱۲ خود را
دهنده هر که در راه حج این اسم بسیار گوید به برکت این نام سالم در وطن
آید النور ۲۴۴ جهان آرای و راهنمای هر که بر شب جمعه سوره نور مفت بخواند
بعده یک هزار دیگر این اسم گوید دل او پر نور شود و نور بر اعضای او کار
انباری ۲ راهنمای ظاهری و باطنی هر که دستها بردارد و روی با سمان کند
اسم یا مادی گوید و دستها فرود آورد حق تعالی بهدایت ثبات او را دارد
البدیع ۱۶۱ نو کننده از اینها آسمان و زمین و دنیا و مومنان نور نقین هر که
هر روز هزار بار این اسم گوید جمیع کارهای او حاصل شود باید که در آن حال
این اسم را گوید سخن هیچ نرسد الباقی ۱۳۱ همیشه یمنی استی او را ثواب

اللهم انما انت الله رب كل شيء وملكها وحي شرها ورازقها وقها عنها وورثها
 وتفسيره وتوطئتها ان قوطنا خير الدنيا وخير الاخرة وان المعروف عندكم الدنيا والآخر
 الاخرة وان تسقط عنها من لا يرجعنا في الدنيا والاخرة احدكم فكل بالخير

برای حصول جمیع اعالی و بی از دینی و دنیوی او مقبول شوند هر که خواهد که در منصب خود مدام باشد
بر سه و ششام صد بار این نام بگوید منصب او قائم ماند اگر شب صد بار بگوید بلا عیب
الوارث ^{بیش} باقی از فناء حق برای دفع بیماری و بیم دفع آفات داند که کند
را باشد در زندگی از خوف این بماند الله شید سال راست تقدیر و راست مهر
در آنه گامیده بندگان هر که را چاره کار خود نم شده باشد و نداند که چه کند میان نماز
شام و خفتن هزار بار این نام بگوید تندرست و پیر کار او پیدا آید ^{هری} (طی صور ۱۹۱) نماز دارنده
عذاب از بندگان که که کار اند هر که را رنجی و مشغلی باشد کسی و سه بار بخواند ^{طی صور}
حاکم او را خدای عز و جل بخشد

50565

634

شفره کنگه جلای پس روز سه شنبه اول فصل بارور شب اول عت مریخ العزیز الهیار

الكتب القمار الغالب الخافض العدل العلي الكبير الجليل القوى الشين
٤٤٢ ٩٠٣ ١٣٦١ ٤٤٠ ١٢١٠ ٣٣٣ ٣٤ ١١٩ ٤٠٠

المعبدى المعبد المحيت القادر المقتدر المستقيم ذو الجلال المقسط
١٢٤٠ ع ٣٦ ع ١٢٣ ع ١٢٤ ع ١٢٥

الناع الفصار الوارث اسما و مشنرك جلالی و جمالی شروع کنند سر از روز یکشنبه

اول من عتقه عمار و آخر من عتقه كعب بنه اول من عتقه عمار و الملك الثاني العبد

المصور العليم المنتفع البصير الحكم العدل الخبير العليم المنير الحبيب

المرتبة الحبيب العاشق الشهاب المحسن الواحد الباطن الواسع

۱۲ ۲۲ ۲۴ ۱۹ ۱۴ ۱۹ ۱۹ ۱۲

استدلی ملک ملک ذوالجلال والاکرام الجامع الفنی البیلم الرشید ۸۰
۹۱ ۹۰ ۶۹۴ ۲۹۹ ۱۱۴ ۱۰۶ ۱۹
اسما و جلالی که از اسما و محبت گویند و در حقیقت اولت عشری شب و شب اول عشری

در ضمن الریم السلام المؤمن المہین الرزاق الباری الغفار الوهاب
۲۹۱ ۲۶۱ ۱۳۱ ۱۳۶ ۱۴۲ ۳۰۱ ۲۱۳ ۱۲۹۱ ۱۳
الفتاح الباسط الراف المعز اللطیف الحليم الغفور الشکور الحفیظ الکرم
۴۱۹ ۴۰۳ ۱۱۴ ۱۲۹ ۶۱ ۱۲۱۹ ۴۲۹ ۲۶۱ ۹۹۱ ۲۶
الواسع الحکیم الودود الوکیل الحمید المجی الھی القیوم الماجد الصمد البز
۱۳۰ ۲۰ ۶۶ ۶۲ ۶۱ ۱۱ ۱۴۹ ۱۳۰ ۲۶۱ ۲۰
المغنی التبار التوار العفو الرؤف المغنی الملع النافع التوب الباری
۲۰۰ ۹۹۱ ۴۰۹ ۱۴۱ ۲۱۹ ۱۱۰ ۱۲۹ ۲۰ ۲۶۹ ۲۰

الباقی الواجد

نقل از کتاب فلاح المؤمن و در دست که بالای عرش یک کلمه است در آن است بر او
و شصت و یک حجه اندازد و در بد صاف بید قدرت فی تعالی آورده است
هر حجه یکایک صدوق از ضرر و ضرر مقدار ربع دنیا پیدا کرده است و جمله نور است
و در آن صد و بیست و یک فقره کرده است و هر یک از این هفت و شصت و یک کلمه نام رده است
تا دام که آن نقل را ششم بخورد و در دست اسما و محبت را جانت شود البیلم فی اللغة
در اصل هر یک از این هفت و شصت و یک کلمه نور است که در دست اسما و محبت

نقل از کتاب الله احد ۲۲۰ الله الصمد لم یلد ولم یولد ولم یکن له کفرا احد ۳۱۱
۲۳۱ ۲۴۰ ۲۴۹

نشیه اخلاصی تا رعبا منکرم العیاب ۱۳۳۸ تجد چون ملک فی التوابع
۱۰۰ ۱۰۳
کل اسم و غیر سجده بنوکت یا محمد بود بکت یا علی یا علی
۱۳۱ ۱۳۰

غفار ۱۲۸۱	مصور ۲۳۶	باری ۲۱۳	سلام ۱۳۱	قدوس ۱۴۰	ملک ۹۰	رحم ۵۱	حسن ۲۹۰	الله ۶۶
مجید	جلیم ۸۸	مغنی ۱۱۰۰	طالع ۱۶۱	محصی ۱۳۶	فیوم ۵۲	حقیق ۹۹۱	مخر ۱۱۷	و ۱۹
شکیر	مط ۲۰۱	ناتج ۲۰۱	روغ ۲۸۴	شکیر ۳۱۹	واسع ۱۳۷	علیم ۱۵۰	محبی ۴۸	می ۱۸
مصدق ۲۰	خار ۱۰۱	قادر ۳۰۶	فلاح ۴۰۹	بصر ۳۰۲	الهدی ۲۱۲	مقدم ۱۸۳	حیب ۸۰	مصدق ۲۰
وهاب ۱۴	عظیم ۱۰۲	جام ۱۱۳	ارز ۹۰۱	مجت ۹۰	مجت ۹۰	مجید ۱۲۳	حکیم ۷۶	وهاب ۱۴
مادی ۲۰	والی ۱۱۳	بائی ۹۰۳	رفیع ۳۱۳	شکیر ۶۲۴	زین ۳۰۱	ظار ۱۱۰۶	جلیل ۱۱۰۶	مادی ۲۰
وارث ۷۰	ولی ۴۳	مکرم ۲۰۷	مور ۲۰۷	بصر ۲۳۲	قوی ۱۱۶	مجد ۱۲۳	ساج ۳۶۱	وارث ۷۰
اول ۳۷	عدل ۱۰۴	صور ۲۹۰	مصطفی ۲۰۹	مجت ۵۴	رسید ۲۰۲	سر ۲۰۲	مجت ۱۶۱	اول ۳۷
خانی ۳۱	ماجد ۱۰۱	مومن ۱۳۶	عزیز ۹۴	جبار ۲۰۶	مستن ۲۰۰	بالعون ۹۲	دولت ۱۱۰۰	خانی ۳۱
قادر ۳۰۵	غفر ۱۲۸	علی ۱۱۰	لیف ۱۲۹	صبر ۸۱۲	لوز ۲۶۴	حکم ۹۸	عفو ۱۶۶	قادر ۳۰۵

سوره والعصر ثمانه على مدور ولعبه يا حذر من اقدام فاعين

وخطت بالدور والعصف عليهم ولولم السبع يا حذر ملة و الشرح في النار

و خیر است چون کار شما مرا که آید یا بدست ظاهر و در همه اینها

سازنده اردو بدین خدا که ترا برکت بخلق خدا فرستاده است

مرد دگر زنده شود و نماز برکت خدا بکوت بدو مسلم شود

سبحان و بزرگوار است که حق تعالی قل اللهم ما اريد الله تعالى من عبده

الکلیک مقرر نشا و دندل مروتش ، و نیز کلک مقرر نشا و دندل مروتش

سار الكبرياء على كل شيء و قد برهنته على الحق في الدنيا و في الآخرة البقاء البلى و الحمد لله

[illegible]

در مجموع خلل نارسا، شک و تردید و رجا هم قدر خواهم بود که می باشد و در مجموع

حرف از بخار مایه مکرر در استماع دعا گوید و از مصلحت مکرر

وہم وروہو اے خدا لایم اے خدا کی دعا کی گئی ہے

و در این کتاب و کتابهای دیگر که در این کتابخانه است

از این جهت که در این کتاب و در این کتاب و در این کتاب

بسم الله الرحمن الرحيم

۵۶
مهرتو نماز او این

بعد از سنن و در رکعت ششم دو رکعت نماز بگذار و به نیت صلوات
و بر رکعتی فاتحه بکبار و آیه الکرسی بکبار و تشهد البکبار و الحمد
بنجار و مخوفین یک بکبار خدای تعالی ان منزه ما از سجنه جا داد
نماز او دویم و شوار بسیار دی است ان کرواند و این نماز را ان
شهاد الله تشهد الله الله لا اله الا هو و الملائكة
و اولو العلم قائمها يا اقدس لا اله الا هو و تعوذ
الحکیم ان الدین عند الله الاسلام

۱۴ الله شانه الله كافى الله حى موم راس

استاده کرده بگوید که و ندان در و نماز خود بگوید و کلام خود
حند کرت بگذارد و خواند بر جامه سجده نهد کرده را کند و بفت
نخستین صورت سه دفعه بگوید که یا الله و دیگر

۱۵ لا اله الا الله برای در و شکم سکن از دست خود گرفته بگذارد

وقف کنند سه چارست بین علم کنند و دفع سود حکم بی ۲

برای دروناف یا عوث اعظم بکبار خواند و فکند الحمد لله

مخواند و از سر و بر انگشت نافتن آوردن گای سبزه و کلمه

بگوید لعنم الله به سبزه

سب چارست بعد صلوات النور سبزه ادم و نوح و شکر گرفته ختم مروج

سرد در عالم صلی الله تعالی علیه و حضرت محبوب سبحانی محذوم سبزه

عبد الله در صید گفته بر اطفال نرسد تقسیم نموده بدید و از وقت

اغاز و صمود عن تقلم تا صبح موقوف کند بعد از فرض و نیست

و نقل و عن قبل و نرسد و گانه نقل آغاز کند در رکعت اولی العود

قل یا ایها الکافرون سبع و سبست مره و در نماند قل اعوذ بر اللالی

بع سبع مره بعد از ای خاصه بار سردار عالم صلی الله علیه و السلام

بخش بعد سه خاسته مترجه بعد از شریف استاده اول آخر صلوات

یاز بار و در خیال آن آیت لا یحلیها لوقتها الا هو کلها رو یکبار

اینگی پارهات نسا

وقت خواندن صورت مظلوم خردار و لعل و تر خواندن
جامه و قدم خمیده است و اثر از خوردن آب و از این
برین خوردن با عقل باشد و دیدن روی مظلوم و نظر آمدن در
سیر در اجتناب دارد و اگر در مظلوم و مظلوم غصه

برای محبت و در شب بگوید خورشیدی است و منع هفت بار این مهکوت
خواند و در و تش اندازد و اگر نعو باشد از لوی حب بگوید
اللهم رب جبرئیل و میکائیل و اسرافیل و عزرائیل و حملة العرش و المکرر
و من الناس من یخذ من دون الله اندادا یجو الیها نلک مطب
والذین استو شرب طبعه و لویری الذین ظلموا و ذین العدا
ان القوة لله جميعا فمن بن فصن لویافضه من فضته علی

فصن نفصن تم الخیر نیز برای محبت سحیب غریب است
این مظلوم بیاد و بگوید فصل فیه سقید بنه و در یکی و صد بار
صلوات بگوید بر نیز چهار رکعت نماز بگذارد در هر رکعت خاکی و احد و قد عالم
بگوید ای و تش دان و ای تعل نیز از دشمنان بگوید و در هر یک
و فغان من روان گردان و برانزد بکین و فغان انگاه و بگوید در هر یک و فغان من
تا بجایب شبی رسد

برای تعجید حصول بر دانه طهارت و کمال کمال و کمال کمال
و شش کمال کمال و کمال کمال و کمال کمال و کمال کمال
اندازد بر کار حشر معجز گردد اللهم یا بدیع عالم الغیوم
یا الودود لا یجلیها لوقت الا هو و اگر کسی برای مصلحت بنویسد
بمذکور عفران یا زوید

۱ الودود	۲ الودود	۳ الودود	۴ الودود
۵ الودود	۶ الودود	۷ الودود	۸ الودود
۹ الودود	۱۰ الودود	۱۱ الودود	۱۲ الودود
۱۳ الودود	۱۴ الودود	۱۵ الودود	۱۶ الودود

از جمله آلاسه - این را بنام شریعته خود میخوانند و میگویند
 حاضر شوند اول کفیل و بعد بنظر خود بعد از آن هر کس خواهد
 آنچه گفتند گفتند

جاءت له عونه الاستجار ساجدة تنشئ اليه على سائر ما تقدم
الفصل ثلث عشر مرة في حلقته واحدة متواليا الى بيت المقدس
المطية الى احد عشر ايام عشرة في الليل الا اربع او في يوم الجمعة والواحدة
احد اضرار عن الهوى وان اتفق فمضى ان يغسل عنقه كما ملته في حرق
الاكل وتوطر جسمه ولبثت ما عا احشا واطبت امهر لونا ولبث
الحلوى في العلم
اعمله بحسب الترقيم يكن انفعه على ترفيعه
والله اعلم بالصواب في استعماله شراد اعماله مرة اخرى ان يرى اما بعد

هذا الكتاب من كتب
الشيخ الفاضل
المرجع في
الطب
الذي
هو
الشيخ
الفاضل
المرجع
في
الطب
الذي
هو
الشيخ
الفاضل
المرجع
في
الطب

والله اعلم بالصواب في استعماله شراد اعماله مرة اخرى ان يرى اما بعد

وهان فضل رسول الله صلى الله عليه وسلم
الذين يرون في الدنيا من
الذين يرون في الدنيا من
الذين يرون في الدنيا من
الذين يرون في الدنيا من

کرد. هرگز کسی نخواهد آمد از در حقش گردد و دیگر خوب نشاید راجع

را گرفته در این صوفت کند و با کش گرفته هم سر هر کس خواهد

رحمتی گه و دیگر هیچ نصیب چری را بر وزارت در خانه در سخن

از در زو خراب کرد و دگر جامه را در عرف او به کلاه کشید

حشمت کردن در آتش انداز و سوخته بشود

يا ايها الناس اتقوا الله
 ان الله شديد العقاب
 يا ايها الذين آمنوا
 اذكروا الله الذي انزل
 على رسله من قبل
 انه لا اله الا الله
 وحده لا شريك له
 له الملك وله الحمد
 وهو على كل شيء
 قدير
 يا ايها الذين آمنوا
 اذكروا نعم الله اليكم
 ان الله قد جعل لكم
 الدين الذي كان
 عند الله من قبل
 ان يوحى اليكم
 في كتابه ان لا
 اله الا الله وحده
 لا شريك له
 ان الله قد جعل
 لكم الدين الذي كان
 عند الله من قبل
 ان يوحى اليكم
 في كتابه ان لا
 اله الا الله وحده
 لا شريك له

Handwritten Persian text, likely a continuation of a letter or document, written in a cursive style.

یا قاضی الحاجات

الحق خواندن سبعت عشر وقت قبل غروب و بعد نماز فجر و روزی
اما بکلام مع بسم الله بخواند سوره فاتحه هفت بار قل اعوذ برب ان^{سه}
بسم الله هفت کرة و قل اعوذ برب^{حد} الخلق مع بسم الله هفت کرة قل^{لله} هو الله
هفت مرتبه قل یا ایها الکافرون هفت کرت سبحان الله والحمد لله^{لله}
والسداکبر ولا حول ولا قوة الا بالله العلی العلیم هفت مرتبه و عدد ما علم^{لله}
وزنة ما علم الله و ملا و ما علم الله یکمرتبه و اللهم صل علی محمد و علی^{حسب}
و رسو ک النبی الامی و علی اله و بارک و سلم هفت بار و این دعا^{مرتبه}
اللهم غفر لی و لوالدی و لمن توالد و رحمهما کما ربانی صغیرا و غفر جمع^{المؤمنین}
و المؤمنات و المسلمین و المسلمات الاحیاء منهم و الاموات برکتک یا ارحم^{رحم}
الرب و نیز این دعا را هفت مرتبه اللهم افعل لی و لهم عاجلا و آجلا فی الدین و الدنیا
و الاخرة ما انت له اهل و لا تفعل بنا یا مولینا و کن له اهل انک غفور^{رحیم}
رحیم و اکریم بر وف کریم و این دعا یکبار بخواند بسم الله الرحمن الرحیم

در بیان طبعیات روزاوست پنج نکته و زده از عرفان پیورده مرگورده و زده

میرزا حسن خان

پس چیده روشن کند بر که بنید ابد گردد و وقتیکه جبرائیل را گفت تا به کرد و در راه

فصل اول در بیان

و دیگر از شراب جامه تر کند و در آن چغندر کند پس از آتش غصه دهد و سوزند

کلمہ آخری و سرلوک

و پیر عرق گوار بماند را بجای است که کره بپزد و بعد از آن در آتش بریزد و سوخته نشود

برادر ارشد در مجلس

بجزورمند مرا دوست و وزیر کند و خطا شمر عاق را و بد غصه و در گریه مانده و دل

دشمن گزند بپوشم چهل روز

[illegible]

جزایر و بندرهای

[illegible]

مجلس

میرزا ابوالحسن درویشی و دیگر بزرگان را از سیرالتم مرگند عقبه و ملک است
که در علاج حوائج ایشان میگویند علامت هر که بر او دست بگذارد شود و در

...

[illegible]

روزنامه

والتفتيح

والمحققين

در هر روز یک بار

در روز یکشنبه

[Faint handwritten text at the top of the page]

...

۷
 و بر صومر ز قندله کرده و بر پسته سجده و چراغ را از آب بر آید در آن
 کند روشن خواهد شد و دیگر عروق که در پا نهاده را در غریبان سه است
 و بر جعبه از آب پر کند یک قطره برون نهفتند و دیگر مصلحتی را در دهان
 حائیه آتش بخورد و آن را آتش مضر نکند و دیگر عروق لیون حوض
 نوشته بر چراغ پیش از ساندن هر حرف پیدا شود دیگر آب
 شب بمانی حرف نوشته قرطاس از آب اندازد حرف پیدا شود
 و بر دیگر طرف روشن چراغ روشن کرده بنهند و بر آن سوزد
 عکس بنهد و در طرف آب اندازد آب بالا سوزد و بر دیگر
 دیگر کرد و دیگر بر روز ادیت و قتی که کتیک شود و صاف خواهد کرد
 بآن وقت خارج فعل و دیگر خوب را بر کبر در روی صورت
 آن خار را در لیون خلا انداخته شود دیگر بر دهن و بر زان
 را بر روز ادیت گرفته لیون روز در میان سوزد کرده خاک است
 و بر خاک میان بر گیرد و بر سر کس خواهد گذاشت و بر دیگر
 کل خانه را بنویسد و راه درخت بنویسد و بر دیگر

سبحان الله العلي الديان سبحان الله المنان سبحان الله
 شديد الاركان سبحان الله في كل مكان سبحان الله من يدب ^{الليل}
 وينيب النهار ويكره ان يركوبه سبحان الله وحده على حكمك بعد علمك
 سبحان الله وحده على غفوك بعد قدرتك سبحان من له الظا ^ف
 فسبحان الله حين تمسون وحين تصبحون وله الحمد في السموات
 والارض وعشيا وحين تظهرون يخرج الحي من الميت ^{لميت} ويخرج الميت
 من الحي ويحيي الارض بعد موتها تخرجون سبحان ربك رب العزة
 عما يصفون وسلام على المرسلين والحمد لله رب العلمين قل الله الحميد
 السموات ورب الارض ورب العلمين وله الكبرياء في السموات والارض
 وهو العزيز الحكيم والحمد لله بحمده واستغفره ولو من ^{عليه} يستغفره وتوكل
 وتشهد ان لا اله الا الله وحده لا شريك له وتشهد ان محمدا ^{عنده}
 رسله بالهدى ودين الحق بهداهي الدين ولو كره ^{المشركون}

و دیگر نزدیکی حضرت شیخ جمال الدین نولیس مجاوندی ریت کرد که سر او را
مشکل پیش آمد یا مہمی و شوار باشد باید که این دعا بنویسد و در آن اندازد
اگر در میان ہفتہ غرض و حاصل نشود و در اقیامت چھل آورد آن من باشد
و نہایت بسم اللہ الرحمن الرحیم لا حول ولا قوت الا باللہ العلی العظیم بسم اللہ
الحق المبین من العبد الذیل الی المولی الجلیل المنین الفراء و انت رحم الدارین
ایضا برای برآمدن حاجات شش رکعت بگذارد بسم سلام ہر چہ از صرا
یا دہانت بخواند چون از نماز فارغ شود و سر سجده کند و تہ بار قل یا
الکافرون بخواند و تہ بار این دعا بخواند بعد ہر حاجت کہ در رو بخواند
بیک استود و عانت بسم اللہ الرحمن الرحیم اللہم عجلنی من دعا

وامن بک فهدیتہ وغب اکب فاعطیتہ و توکل علیک فلفیتہ
 و اقرب الیک فادیتہ اللهم مدو عیشی مددا و اجعل فی قلوب المؤمنین و در
 اللهم فی شکرک یانا واک کک الغضل من الرزق و شکرک العافیتہ من اللذ
 و شکرک حسن العافیتہ فی الدنیا و الاخره و ذکر نماز و رفع کواکب
 و رکعت بگذارو و در رکعت اول بعد از فاتحه الم شرح و در دوم الم
 کتف خواند مجرب است بعد از سلام نهتا و بار بگوید استغفر الله من کل
 ذنب و سبحان الله و بحمدہ الی دیگر چون ماه لویه بنید بکسب کفایت
 کبریت فاتحه بخواند و دوازده ماه و رمان ماند ایضا حضرت سید
 کج شکر مسفر بماند که در او را و خواص معین الدین در سنه سوره الحمد
 نوشته دیدم که در تمام سال سه نیک و سبت هزار بار نازل میشود اما
 در آخر چارشنبه ماه مغفرو چندان در دنیا می آیند پس از روزارجم
 روز دگر آن تر است چار رکعت نماز بگذارند و در هر رکعتی
 فاتحه انا علینا بنفده بار بخواند و سوره احمس سبع بار بخواند

بعد از سلام این دعا بخواند حق تعالی او را از همه بلاها که در آن روز نازل
شود بکرم خویش نگاهدارد و هیچ بدی که روا نگردد

و گرنه اگر بعد از آن وقت که از گذشتن نصف شب تا طلوع فجر و
این نماز است هر وقت که از خواب برخیزد و وضو و ساجده بخشد
او را نماز بعد از آن وقت وسیع بوده باشد و توفیق رفیع باشد و در
رکعت پنجم سلام او را نماید بخواند در رکعت دو گانه اول بعد از نماز
سوره اخلاص و وارزه مرتبه و در رکعت دوم از دو گانه اول
اخلاص و وارزه مرتبه و در دو گانه یک بار سوره اخلاص و در
در رکعت دوم از دو گانه آخر یک بار اخلاص بخواند اگر سوره اخلاص

تواند پس در رکعت اول آینه اکتبی در رکعت دوم همین را رسول یا و در
 باشد بخواند برین قیاس کتبا و دیگر نماز اقل نماز چهار رکعت است
 و اکثر الفتر که خواهد بخواند بعد از نماز پنجگانه مذکور این مناجات بگوید
 یا ای که بر مردم نداشتی خطا کردم بخش کن حق لا اله الا الله محمد رسول الله
 اللهم صل علی محمد و علی آل محمد و اجمعین و بارک و سم بر محمد و آل محمد
 بحسنه محبت کسی که خواهد که مبتلا و خود کرد و اندک شب یکشنبه سوره اوجا
 فصر الله بدون بسم الله بر هفت کونک بر یک هفت مرتبه بخواند نام
 و طلوت و در شش کمرفته بدو سر بر سه شمره و در گوشه نشسته بخورد
 و باره و سی و سوز و دانت الله تعالی مطلب حاصل شود و او را در آن
 و در بحر و حور و نخبه شود طریق استخاره کردن است
 که اول وضو کند و بعد از آن دو کانه بگذارد فاتیحه را سه بار و استعاذه را
 و صبح اولیا بخواند و نیز فاتیحه بر روح غوث الاعظم بخواند بعد از آن
 کانه به بیست شماره و در رکعت اول بعد فاتیحه قل هو الله احد بخواند و در رکعت دوم

بدر فاخته قل هو الله احد خواند یا صد مرتبه یا الفب و ایات تین بخواند
اگر در عین نماز بطرف راست برود و مطلقا نشود و اگر بطرف چپ یا ساکت ماند مطلب
خواهد شد اگر اول روزه بیدار شود و دوم کند تا سه روز ^{نیت}
اگر کسی خواهد که روح اولیاء را حاضر سازد و بیدار باید که اول غسل
و خوشبوی مال تا بوقت روز روزه دار باشد و فطار شیر و برنج بخورد
و از نیمه خبر استراحت کند و شروع شب جمعه نماید تا که بوقت روز کرده باشد
اول شب جمعه شروع چهار بار در چهار حد و حاصل چهار بار این اسم گوید
بسم الله الرحمن الرحیم یا رحیم کل صبح و مکروب عیانه و معاوذه یا رحیم
بر وقت که شروع کند فاخته قل هو الله احد بخواند و مجموع با این نماید تا
روز این ترتیب کند روح بر آوی که حاضر شود کدام که خواهد و الله اعلم
بسم الله الرحمن الرحیم

برای ویران نمودن و خراب نمودن سی میانه بیت و فست و فست
 که بر چهار محله و محول باشند شش کلام مذکور را بقدر حد و یکنواختی خوانند
 کند یا کرکرت فست تا چهل روز و اهل مدت هر یک یک روز وقت پیش از اول
 بخواند علامت بقره آن حرف بعد مدت معهود در خانه اش نهد و در وقت نام معهود
 کلام مذکور را بخواند من مشع مساجد الله ان ذلک لکرمی شکره و می
 ویر برای عداوت و دشمنی سوره منزل بران خوانند یا در هر یک
 یکشنبه که یک موعده باشد باشد بخواند عین حق باشد و در هر روز
 بعد از هر یک کند و یاد داشته و در هر یک برابر کند و هر یک
 را منفعت بآید و هر یک را منفعت باز مسوره و منزل خوانند تا مقصود
 رسید یا نمودن و یا ناسب روز مختلف اندر

برای بزرنگی زن که در بد زن خالیش مرتب شش کلام
 تولا و بیکر و در سجده و در جانب مغرب بسوی خراب شش قدم نهاد و بفرمود
 بسوی شمال نهاد یا سمت قدم بسوی شمال رود و بایستد و کلام خواند

فک کند و بگوید که من ملائکه دلائل را آتش می خورم و کار در را بند خود را در میان
بر سر میان در رشته می بینم و به پیر تا کار در بخوابد آورد و در گواهم
در بود اللهم صل علی محمد و علی آل محمد و علی ابراهیم و علی آل ابراهیم و علی محمد
بیفت مرتبه بخواند بفقیر خضر رفرافم الحمد و اعانت عام از صحران و درستان
میان و مشغور اعیان صوفی از مفاخر من و حاجت ما ابراهیم و علی محمد و
قصه بشوید در محله کاکت که در احرار و رفیع در سحر و درستان و عام و کاکت
بسی غایت غایت باشد

خوشتر آوردن بکشتا، حایط و معدوم و قیاس
 شیر و درخت با نمکزد کردن چنانکه شیر بگوید وقت کوفتن
 یکبار در هر روز بخورد و در هر روز بخورد و در هر روز
 خوراک کینه است و در دیگر کینه است و در هر روز
 در هر روز بخورد و در هر روز بخورد

بسم الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

ترکیب شقی لولوی رنگین

کیرد لولوی رنگین در آب حل کند چنانکه در صحنه این علیا گردد و در آب در آن
که خوب گرم شود پس در آن اندازند پس از توقف اندک بیرون آورده و در آب
گدازند و در غایت غلظت طریقی شقی بگویند و در آب بکشد
خوب شود و در آب غلظت که در بطور اولی است از در دست بمالد
در بیرون آوردن آب اندک میرساند بمالد و در سفید و خشن می آید
ترکیب حقیر زعفران و یکدیگر در شکر و در آب بکشد و در آب بکشد
از خسته در وقت خوب بگوید و در وقت آب انداخته باشد خسته آن بگوید
و مجموع شود و در کنگر آن انداخته و در غلظت کند و در آب بکشد و در آب
سفید است و در آب بکشد و در آب بکشد و در آب بکشد و در آب بکشد
در جامه ببرد و در غلظت و در آب بکشد و در آب بکشد و در آب بکشد
اگر در غلظت و در آب بکشد و در آب بکشد و در آب بکشد و در آب بکشد
سید محمد حسن منوچهر در حکم در جامه بکشد و در آب بکشد و در آب بکشد
فیروزه نامی در حکم در جامه بکشد و در آب بکشد و در آب بکشد و در آب بکشد
شاید با شکر بکشد و در آب بکشد و در آب بکشد و در آب بکشد و در آب بکشد
بگذرد و در وقت اولی که در دو سه مرتبه بر او با جامه بکشد و در آب بکشد

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين
 والصلاة والسلام على
 سيدنا محمد وآله
 وبعد
 انما العلم بالتقوى
 والعلم بالايمان
 لا يجتمعان
 الا بالتقوى
 والعلم بالايمان
 لا يجتمعان
 الا بالتقوى

بر غیر از سر و دست و پا و بدن و اندام و اعضا و اعضاء و اعضاء

او و این که در این کتاب و این کتاب و این کتاب و این کتاب و این کتاب

پاره و پاره و پاره و پاره و پاره و پاره و پاره و پاره و پاره و پاره

به انداز و معنی و معنی و معنی و معنی و معنی و معنی و معنی و معنی و معنی

پیش از این و این و این و این و این و این و این و این و این و این و این

در این کتاب و این کتاب و این کتاب و این کتاب و این کتاب و این کتاب

که در این کتاب و این کتاب و این کتاب و این کتاب و این کتاب و این کتاب

که در این کتاب و این کتاب و این کتاب و این کتاب و این کتاب و این کتاب

که در این کتاب و این کتاب و این کتاب و این کتاب و این کتاب و این کتاب

که در این کتاب و این کتاب و این کتاب و این کتاب و این کتاب و این کتاب

که در این کتاب و این کتاب و این کتاب و این کتاب و این کتاب و این کتاب

که در این کتاب و این کتاب و این کتاب و این کتاب و این کتاب و این کتاب

که در این کتاب و این کتاب و این کتاب و این کتاب و این کتاب و این کتاب

که در این کتاب و این کتاب و این کتاب و این کتاب و این کتاب و این کتاب

است مکرر است
الذکر خود
کیمیای
اصول
طبیعی
طبیعی
کیمیای
اصول
طبیعی
الذکر خود
کیمیای
اصول
طبیعی

ویندوز و قلع مصر یکبار در سال فتح شد

نسخہ ہے و بیب محمد بن علی رفته و نام از حکیم محمد بن علی
سنگریه

قریب خواجه طبرک حیات الی شریعت
 ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸

[illegible][illegible]

۱۰
 ۹
 ۸
 ۷
 ۶
 ۵
 ۴
 ۳
 ۲
 ۱

سید احمد علی خان صاحب
جہانگیر شاہی در شہر
میرزا محمد علی خان صاحب

حقیقہ عارفانہ ہستی کے درجے پانچوں معرکوں میں ہوا کرتا ہے

مجلس اول
۳ صفحہ

مجلس دوم
۶ صفحہ

مجلس سوم
۴ صفحہ

عشق کند سحر خیز صفت دایم سپید و نورانی بجایه جلال و جلال

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

فلک و دیو	تال	پیشانی	فان	سپهر
-----------	-----	--------	-----	------

کافران کی ہمت
حزایتہ : روشناس
جوش و خروش

[illegible]

الملك محمد	الملك محمد	الملك محمد	الملك محمد
نعم	نعم	نعم	نعم

[illegible]

درجه	کاورمان	کل فامورمان	تال فامورمان	هر فامورمان
درجه	کاورمان	کل فامورمان	تال فامورمان	هر فامورمان

سفرنامه

سرکار
 م
 ۱۴
 ۲۶

1870

Handwritten Persian text, likely a manuscript or letter, featuring dense cursive script across multiple lines.

طه و لک و حریب

زخم کهنه گاه و گاه دیدار رخ دهنه رخ کردن مدد دراز زخم کهنه

ما مایه ما مایه ما مایه ما مایه ما مایه
ما مایه ما مایه ما مایه ما مایه ما مایه
ما مایه ما مایه ما مایه ما مایه ما مایه
ما مایه ما مایه ما مایه ما مایه ما مایه

افسوس اندیشه برم دهنه با سحر ما سحر خجرب خجرب خجرب خجرب
ما مایه ما مایه ما مایه ما مایه ما مایه

ما مایه ما مایه ما مایه ما مایه ما مایه
ما مایه ما مایه ما مایه ما مایه ما مایه
ما مایه ما مایه ما مایه ما مایه ما مایه
ما مایه ما مایه ما مایه ما مایه ما مایه

ما مایه ما مایه ما مایه ما مایه ما مایه
ما مایه ما مایه ما مایه ما مایه ما مایه
ما مایه ما مایه ما مایه ما مایه ما مایه
ما مایه ما مایه ما مایه ما مایه ما مایه

ما مایه ما مایه ما مایه ما مایه ما مایه
ما مایه ما مایه ما مایه ما مایه ما مایه
ما مایه ما مایه ما مایه ما مایه ما مایه
ما مایه ما مایه ما مایه ما مایه ما مایه

ما مایه ما مایه ما مایه ما مایه ما مایه
ما مایه ما مایه ما مایه ما مایه ما مایه
ما مایه ما مایه ما مایه ما مایه ما مایه
ما مایه ما مایه ما مایه ما مایه ما مایه

ما مایه ما مایه ما مایه ما مایه ما مایه
ما مایه ما مایه ما مایه ما مایه ما مایه
ما مایه ما مایه ما مایه ما مایه ما مایه
ما مایه ما مایه ما مایه ما مایه ما مایه

[illegible]

[illegible]

۱
 ۲
 ۳
 ۴
 ۵
 ۶
 ۷
 ۸
 ۹
 ۱۰
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

[illegible]

تخم بزرگ و بزرگ و دیگر در دست

امیر چنانکه در اول ماه و در شب چهارم و در شب چهارم و در شب چهارم

و در شب چهارم و در شب چهارم و در شب چهارم و در شب چهارم

و در شب چهارم و در شب چهارم و در شب چهارم و در شب چهارم

و در شب چهارم و در شب چهارم و در شب چهارم و در شب چهارم

و در شب چهارم و در شب چهارم و در شب چهارم و در شب چهارم

و در شب چهارم و در شب چهارم و در شب چهارم و در شب چهارم

و در شب چهارم و در شب چهارم و در شب چهارم و در شب چهارم

و در شب چهارم و در شب چهارم و در شب چهارم و در شب چهارم

و در شب چهارم و در شب چهارم و در شب چهارم و در شب چهارم

و در شب چهارم و در شب چهارم و در شب چهارم و در شب چهارم

و در شب چهارم و در شب چهارم و در شب چهارم و در شب چهارم

و در شب چهارم و در شب چهارم و در شب چهارم و در شب چهارم

و در شب چهارم و در شب چهارم و در شب چهارم و در شب چهارم

و در شب چهارم و در شب چهارم و در شب چهارم و در شب چهارم

و در شب چهارم و در شب چهارم و در شب چهارم و در شب چهارم

[illegible]

مفید و شیرین و سحرآمیز و خوش طعم و با شکوه اندرون و لغت پر هستند
در این عهد و حکمت مفید و خوش طعم و با شکوه اندرون و لغت پر هستند

حکایت و مذهب و فقه و فلسفه

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

اندوخته است در شیرین تر کرده و هر صندل نیمه بر پاره شده پانزده مرتبه با او فرستند

تا بهشت پارس بعد از آنکه تا بهشت او را بعد از شیرین تر کرده و هر صندل نیمه بر پاره شده پانزده مرتبه با او فرستند

با این کار بهشت او را درین کجاست خوشتر داده و در دانه و الوان بر او اسحق بماند

و در دانه و الوان بر او اسحق بماند
و در دانه و الوان بر او اسحق بماند

اول آنکه حلقه تر را گرفته و صندل بر او درده و بهشت عرق کنند از دو سیر و نیم سیر

عرق نکند و شکر و نیم پود را چوبه بپزند و در بوتل شربت و آب بر کرده و با او

نیکیم با و گرفته و در بوتل انداخته و در مالش آفتاب و ماه بدارند پس از آن در کجی

نیم بخته بپزند و تا یک سیر کجی با و گرفته و در بوتل شربت و آب بر کرده و با او

از آن عمل دارند و صندل بگردانند و علم بر قدر که خواهد و در شیرین صندل بپزند

و در صندل بپزند و کوه سانه صندل در خشت بپزند و در شیرین صندل بپزند

بعد از آنکه در قوت باشد آن کوه را بپزند و در شیرین صندل بپزند

در کوه و آب بپزند با و در شیرین صندل بپزند و در شیرین صندل بپزند

در کوه و آب بپزند با و در شیرین صندل بپزند و در شیرین صندل بپزند

در کوه و آب بپزند با و در شیرین صندل بپزند و در شیرین صندل بپزند

[illegible]

اینجا که
و بر این سر ادا بود و سر اقامت ادا بود در این سر اقامت ادا بود در این سر اقامت ادا بود
نمونه از زمین سر اقامت ادا بود در این سر اقامت ادا بود در این سر اقامت ادا بود
همان مقدار که سر اقامت ادا بود در این سر اقامت ادا بود در این سر اقامت ادا بود

تغیر حد بر هر قطره شیر کاه و نوشاد در در میان کوزه نهار آب پخته اندارد
اولی در روز دوم

دکوزه که در آن است در آن سرده که برادر را باریک است

در میان سینه و زان یک کاه که برزد و نوشاد

قد کوزه ریخته خطرات این برود و او به در یک کیم و برادر را بعد از صبح کردن شکم صاف و در

یکس تر و کوزه ریخته خطرات این برود و او به در یک کیم و برادر را بعد از صبح کردن شکم صاف و در

در دقت حکمت کردن آن آوند که بر حکمت کنند و بر کوزه و در بوی آید و در آن

یک کاه و یک بران آوند و آن سرده که برادر را برادر است و برادر است و برادر است

باید تا بخت روز در یک کاه و در یک کاه بخورد و آن سرده که برادر است و برادر است

برادر دفع مازو

ساکین کونا کونا آیچ بر بیا ای ناه و خشک

بفت بار بر گلوخ دم کرد و بر برادر آن سرده که برادر است و برادر است

آن سرده که برادر است و بر برادر آن سرده که برادر است و برادر است

باریم الود و بر برادر آن سرده که برادر است و برادر است

فواید از خواهر در دفعه اول که می کشند یا سوختن شیشه اولی که می کشند و در کمال آن
 و در میان آن زرد در صحنه و به اندازد و خوب که آن بخورده اند به سحر و جادو و این
 خوب که آن بخورده اند از آن کوی بسته در شیشه که می کشند و در شیشه و آب کشند
 مانی جویند و در آن کوی بسته در شیشه که می کشند و در شیشه و آب کشند
 خوب که آن بخورده اند از آن کوی بسته در شیشه که می کشند و در شیشه و آب کشند
 در میان تنه بوی آن کوی بسته در شیشه که می کشند و در شیشه و آب کشند
 در شیشه و در میان آن بخورده و به اندازد و خوب که آن بخورده اند به سحر و جادو و این
 بعد از آن که به سحر و جادو و به اندازد و خوب که آن بخورده اند به سحر و جادو و این
 را در رواندخته خوب که آن بخورده و در میان شیشه که می کشند و در شیشه و آب کشند
 در بوی یک دفعه غریبه و به اندازد و خوب که آن بخورده اند به سحر و جادو و این
 اندک و میان آن بخورده و به اندازد و خوب که آن بخورده اند به سحر و جادو و این
 و میان آن بخورده و به اندازد و خوب که آن بخورده اند به سحر و جادو و این
 عمل حکیم خداوند و الوه

با این قلمی که می کشند و در میان شیشه که می کشند و در شیشه و آب کشند
 در میان شیشه که می کشند و در شیشه و آب کشند
 در میان شیشه که می کشند و در شیشه و آب کشند
 در میان شیشه که می کشند و در شیشه و آب کشند
 در میان شیشه که می کشند و در شیشه و آب کشند
 در میان شیشه که می کشند و در شیشه و آب کشند
 در میان شیشه که می کشند و در شیشه و آب کشند
 در میان شیشه که می کشند و در شیشه و آب کشند
 در میان شیشه که می کشند و در شیشه و آب کشند
 در میان شیشه که می کشند و در شیشه و آب کشند

اسم المصنف

باز در این شهر مقدار کثرت و بزرگوارست و دور کند و از آب

المیوه سائید طلائد یعنی الطورثا و درود الصا بار و سونف و حبث و غیره

نورین شش شش هم بگرد و در د کسیر آب روان جویند و پاره دو هفته بخورد

در معالجه برای کوبیدن غوطه عویث سابر و توران با بیلوس

مؤلف و خوش و پاره گدا از غایر و بعد از شکست و برهان غایر بعد از

باز و چون مرا غمگین گشت کند او را با یک بار یک بار

ایم بنام خداوند عالم که مخلوق را روزی بر آید تا یک کلمه از او بگوید

سازم این کتاب را به نفع و توفیق خود و خانواده و در راه حق و عدل و صلح و آسایش

کفر و صود که نتواند بکار و بیرون رود و خرد و بزرگ را بر سر گرفته

Handwritten text in Arabic script, likely a continuation of the previous page, covering the bottom half of the manuscript.

[Faint, illegible handwritten text at the top of the page]

کز واکشی عورت را با طعام خوردن و بد حال که او را از مهرش و
 فخر و بزرگواری و بدکار و دشمنی و غرور و عصبانیت علاج است
 تخم بلبل تانک تخم ردک تخم مجننه تخم فندک تخم ماه اسفند
 باریک شرب نموده و در قند حل و به کوبیده و عسل و عسل و عسل
 و یک غلو در قند و عسل و عسل و عسل و عسل و عسل و عسل
 نای که گویند و ستاور و نای که گویند و ستاور و نای که گویند
 اینهمه ادویه را بر روغن کوبیده و عسل و عسل و عسل و عسل
 اول یک کوبیده و عسل و عسل و عسل و عسل و عسل و عسل
 حله و انار را با عسل و عسل و عسل و عسل و عسل و عسل
 نموده و عسل و عسل و عسل و عسل و عسل و عسل و عسل

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

ماں ہوا کہ تو کس کو دیکھ کر ایسی دھڑکی ہوئی
جو تیرے شہسبزی کے سامنے
آدم آدم آدم آدم آدم

بیاد از رخسار نازدہ سہارے
میر غفور غفور یک قدم و نزل بابت مجھ کو
فرستے ہوئے اندر خال و خطا و بر

کہ دیکھ کر یہاں رہا کہ کوئی کسا
جو ہمارے کہہ کر تیرے تیرے
بحر و خلق کو کھینچ لے گا
آدم آدم آدم آدم آدم

میدام و دانیہ بکیر بکیر و دانیہ
نیل کی جلیں جلیں بکیر بکیر
میں نے یہاں سے عالم کے
جو فکر بلکہ یہاں سے

جو ان قدر نہ تو ان گفت و چال کے
کہ خیال میں وہاں سے نہ
بکیر بکیر بکیر بکیر بکیر
عین میں تو سو رہ رہ رہ رہ رہ

رہا کہ تو کھاندا رہا کہ تو کھاندا
بکیر بکیر بکیر بکیر بکیر
عین میں تو سو رہ رہ رہ رہ رہ
رہا کہ تو کھاندا رہا کہ تو کھاندا

بکیر بکیر بکیر بکیر بکیر
عین میں تو سو رہ رہ رہ رہ رہ
رہا کہ تو کھاندا رہا کہ تو کھاندا
بکیر بکیر بکیر بکیر بکیر

نسخه قلم کا دور
۲ درم ۲ درم
کے مکانے غم صرف سو کم لگو
کے کا دور متفرق ہار فصل

۲ درم ۳ درم ۴ درم ۵ درم ۶ درم ۷ درم ۸ درم ۹ درم ۱۰ درم ۱۱ درم ۱۲ درم ۱۳ درم ۱۴ درم ۱۵ درم ۱۶ درم ۱۷ درم ۱۸ درم ۱۹ درم ۲۰ درم ۲۱ درم ۲۲ درم ۲۳ درم ۲۴ درم ۲۵ درم ۲۶ درم ۲۷ درم ۲۸ درم ۲۹ درم ۳۰ درم ۳۱ درم ۳۲ درم ۳۳ درم ۳۴ درم ۳۵ درم ۳۶ درم ۳۷ درم ۳۸ درم ۳۹ درم ۴۰ درم ۴۱ درم ۴۲ درم ۴۳ درم ۴۴ درم ۴۵ درم ۴۶ درم ۴۷ درم ۴۸ درم ۴۹ درم ۵۰ درم ۵۱ درم ۵۲ درم ۵۳ درم ۵۴ درم ۵۵ درم ۵۶ درم ۵۷ درم ۵۸ درم ۵۹ درم ۶۰ درم ۶۱ درم ۶۲ درم ۶۳ درم ۶۴ درم ۶۵ درم ۶۶ درم ۶۷ درم ۶۸ درم ۶۹ درم ۷۰ درم ۷۱ درم ۷۲ درم ۷۳ درم ۷۴ درم ۷۵ درم ۷۶ درم ۷۷ درم ۷۸ درم ۷۹ درم ۸۰ درم ۸۱ درم ۸۲ درم ۸۳ درم ۸۴ درم ۸۵ درم ۸۶ درم ۸۷ درم ۸۸ درم ۸۹ درم ۹۰ درم ۹۱ درم ۹۲ درم ۹۳ درم ۹۴ درم ۹۵ درم ۹۶ درم ۹۷ درم ۹۸ درم ۹۹ درم ۱۰۰ درم

عقراں
اورم
اسالکس
ورق کل
اورم
کل خورون
عمره

اسلام کو کوفہ بنجہ لوزن بہا میر جو بالعا السیول فرض بہند و غور الیٰ

ارکیرم تا دوم نافع است نسخم بوزاک نیارد

ست سلاحت افغانی
کهنه اول
نهایت برابر اسم و اکره منجسته ملی غانند
الاول

خود را از دست من تا جبار را با شیره غم صیابین و دانه وزن من و وقت

صح شام بخورد غذا است و شکر کم نمک و از ترش و سایر اسهال بخورد

از جمع فرمایند انداخته و اگر کمال فواید حاصل

علاج جسته و پیونده و جاله و پوله و روشنی چشم از موده و تجربه کرده شده
 بار و جوتری و فلک کرد و فلک در از موده و در جوب سنگی و تجربه شده
 چاکسجی کشته تا لون سنگ بپزی که اورا بر با کوبند بر یک هم که در ساج
 نره باشد همه ادویه را بر او گرفته بار یک ساجه جامه پیر کرده ساج بد تجربه
 را از میان خالی نموده ادویه در و انداخته از ساجی جبهه در ساج مذکور
 بگردانند تا که ادویه قابل بسبزی بود بعد بر آورده در جای تنگ بدارد
 و بر آفتاب اندکی نهاده بکام غروب آفتاب درخت آفتاب و فتنی که آب
 چشم جاری بود جامه چشم نرساند در دوسه مرتبه انداختن امراض چشم
 همه دفع کنند یعنی درد چشم و سرخی چشم و ریختن موی مژه که اورا با پنبه
 کوبند و یکی به صارت در اندک زمانه جمیع امراض مذکور دفع کوند از موده
 است و تجربه کرده شد ادویه جسته دفع امراض چشم با بستن

سرکه	نامبران	توبه	سیر سبز	سنگ بپزی	کافور	سهم	سوی
۴ دانه	۴ دانه	۴ دانه	۴ دانه	۴ دانه	۴ دانه	۴ دانه	۴ دانه
سنگری	چاکو	مرج	کندر	پوسته	الود	خورد	کونک
۴ دانه	۴ دانه	۴ دانه	۴ دانه	۴ دانه	۴ دانه	۴ دانه	۴ دانه

رگوت نیم گرمی پخته شده نیم گرمی جوهری بزر
 ۳ ماه ۴ ماه ۴ ماه ۴ ماه ۴ ماه ۴ ماه
 مهری پنج دهنه زرد جوهر زهره ماد کاو نسخ جانم که از آب
 ۴ ماه ۴ ماه ۴ ماه ۴ ماه ۴ ماه ۴ ماه
 لاده باشد بحرب است و آزموده قلمی شوره نمک لاهوری پخته شده
 سها کا هر سطلو طباطبایا خوب سایید از سیلابی در چشم کشد خدا فضل کند
 دیگر برای جانم چشم ببارد چینی که اند خام نمک لاهوری ام وزن
 آورده در چشم کند ادویه طلا صفا و بابت چشم شرف الدین جهت
 قوت باه و جلب رده و سستی رکها بحرب است پنج کنیز سفید بکنوله خراطین
 خشک ۲ توله بید بهوتی نیم توله مومیا می کافی سه ماه مغل کرد بکنوله شده
 خشک کرده بکنوله فوغل سوخته ۹ ماه همه را با رب یک سائیده در هم ساخته
 نگاه دارد زفت حاجت مقدار دو ماه از سن نفوف بر سر چه گوشت کاو
 مثل بتی ساخته و نفوف مذکور بر آن بتی گوشت افشانند بر نصیب
 به بند و اما قبل از این بتی بصبیب را با آب گرم خوب مالند چند اندک کرج

عنه و شلوا

شود بعد از آن پی برند و یکی وقت صبح و یکی وقت شام در وقت روز
اثر عظیم بخشد موجب است ترکیب طلله برای سختی غضب و سبوت
بکیرد اندر جو کبیر سالی در شیر ماد کاوشب را تر نماید وقت صبح با همون
سائده حشفه را آلوده داشته طلله کند تا سه روز بعد از آن ببارد اسپیکان سخا
و کپو کچی بعد پنج ماه زعفران مانند رانی بر سه احرار و آب برک سمول
بسرطی که باین مدکور با مصالح باشد در و لعل کند و فنی که خوب لعل شود و مانده
وزن از آن گرفته سر حشفه را آلوده داشته طلله کند و باین جهت از آن بارلشمان خام
به بند و تمامت صفت روز خواه صفت شب غرض که صفت لبب کند موجب است
ترکیب طلله جهت قوت باه و اساک ببارد تخم و توره سلیقه ده انار
و در شراب و آتش تا سه روز تر کند بعد از آن ببارد سبوحه طی و اورا کل حالت
سازد و بعد تخم مدکور را در ویر کند و از تپالی خنجر جوه برارد و در لعل
سبب حکم نگاه دارد و خوراک بر این صفت برنج بر یک آن ساده بخورد
و دوسه ماه از آن بر آلت حشفه را آلوده داشته طلله کند و ماش سار و سار چهار
کبری که خوب خشک شود و تمامت کشفه اس عمل کند و از ترشی و بادوی بر باری
جلی مافع است و موجب است بکیرد ادوی فریه و در از سخت نمودن غضب موجب است

سایر

یار و شریک آن را بسجلی کند دل او وز سره او سه روز متواتر بر قضیب طلک کند
 البته لذت او فراوان بیند علاج بندکشا و مایه و سمند کوه به بیج بند
 کجراتی مال کلانه اسبغول هر یک دو توله همه او به راجه کوب نموده نگاه دارد
 و از آب باسی نه بار تا سفیدت روز بار تا غلغله بخورد از ترشی و بادوی بر سر
 نماید ترکیب قوت و استنها آرد و بر روی سرخی آرد مایه و ده آثار
 شیر مارکاو و دو دهم با و فلفل و راز انداخته بخوشناید چون که شیر مثل کوه
 شود هم وزن نموده شکر حسنی انداخته و در پیله بند و در روز چهارم حوره
 باشد بسیار فایده بیند ترکیب روغن بنج کثیر سفید مایه و سیراد کاه
 بوزن ده آثار و بوزن پا و آثار بنج کثیر انداخته شیر را خوب خوشناید
 بعد سرد کرده جا و ن دهد که جغرات لبته شود بعد از آن سه روز او بر
 نگاه دارد و می را و در زمین و فن کند و مسکه مذکور یک سبک در برک
 قبول بخورد و هم بر قضیب مالش نماید اما سر که است مالش کند و مالک
 او برک قبول از زرشمان حمام به مدو نشخه قرص کافور تخم کافور
 تخم حرم بر یک و دوزم معرتم کدو و معرتم خیار هر یک یکدوم و یک ثلث

تخم کاهو صندل کفید هر یک دو درم سرطان محرق زعفران رب السوس
 کافور اول هر یک یک درم ورق طسرخ دو درم ایمنه راقه نعیمه بجا بکار
 نماید خوراک از سه ماست تا چهار ماست باشد تخم صیارین که دو توله وزن
 باشد هر دو وقت صبح شام بخورد بعد از این و خشک کند نمک و از ترشی
 و بادوی بر پیزد باید عسلج کوزاک بول چون از زایش برده باشد
 عسلج منقش در و تپی گاه چون قرصه مثانه بود و روزی در حرقت و در عرض
 ترس کاکنج کوز و مغز بادام نخ منقش مغز تخم بادریک رب السوس فاشنه
 وضع غریبی کثیر اخون سیارشان کند در بالی حب کاکنج که در و یک
 در برده گویند از پیر می ده درم و تخم کرفش رسون هر یک دو درم
 همه را بکوبند و به پیرند و با سیر کنند و در صحت است
 است بحدیست اقبابی و دو توله کته اول کیتو که نبات بوزن بر ابر
 سفوف ساند عصاره مغز حل که بیارسی آبی گویند در سوراخ
 و ضعیف حکانند جهت حرقت البول بعبایت ماضع بود و بعد از
 جهت بر مینویم چسب باشد که او را فارسی منی سیرین گویند بیارد
 جهان سور از منج باشد گویند و تخم سر و الی سسکهاره پیل خورد هر یک

عسلج منقش

و دوام شکر چینی بوزن فلوسین اعمد را خوب سائید لغوی ساخته
 شکر اسجید در روغن کاه که بوزن دو و فلوسین خفیه و یک فلوس
 ادویه در روغن مذکور اسجید صبح بنهار بخورد و مداومت نماید
 شفا یابد از موده است نوعد پیر کسی را که از نایزه منی سحله
 سار و ربوت چینی تال مکنانه اجمود و پیر یک بر آب گرفته باز یک بخورد
 لغوی سار و وقت صبح بنهار یک لغت دست یا شیر ماد کاف
 یا آب تا وقت روز مداومت نماید شفا یابد و عدد پیر کسی را
 که وقت شهورت منی بر آید ببرد و روز و انزال شود سار و تال مکنانه
 بوزن نیم فلوسین و در نیم اتار سیر ماد کاه و پیر کفیه مداومت بخورد
 و کبیب بوزن یک سار و پوست ایندیه یعنی بنجر او که نرم باشد
 از میان بگیرد و جو کوب کرده در آب انداخته در شبنم خام
 بکشد از رو علی الصباغ بوزن نیم کوه کاه چونه که و در یک سحله
 بخورد از انداخته زود تر نبوت که میجز نشود و این شفا یابد

نسخه نویساند شیخ محمد صالح حکیم و میر محمد علی حکیم پدر دارد چتر مول

هر اطاقی شکر استخوان باریک شیر بهیونی معرجم در دوش پیله شیر
۳ توله ۲ توله ۲ توله ۳ توله ۱ توله ۱ توله

کسی بمحض مقدار بخور لبته وقت حاجت در شراب و با شیره
برک تنبول کس بمحض استعمال عاید بطور طلده اما ببار و دار ضعیفی عقربه
افیون بریک بکاشه نیله توتیه بریان کرده وزن دو سرخ و زر و عن
مسکلی رومی طلده نماید نسخه فرما در کس برای اساک ببار و

افیون بزر ابیج بریک چهار توله فرافیون زعفران شنبیل الطیب
سورنجان قاقله دار فلفل بریک یک توله عقربه بکته عمل خالص
و وزن برابر ادویه به سوز معجون سازند خوراک موافق و در

طلده جهت قوت باده و اساک و بهترین مجرب ببار و خوب
و بود اگر که مندی چهره میگویند با بول خر مقدار نیم ماسه بساید و بر آلت
طلده کنند اما سر آلت را گذاشته لبیب کنند یعنی خشک شود جماع نماید
خود مشابه خواهد نمود اگر که ساروق نشود بایست گرم نشوید بحال خود

نسخه

طلار دیگر برای اساک و باه بیاید و پنج کبیر لقیه تخم آک هر یک یک ام
بر دورا خوب بار یک سائید مارچه بنبر نموده در شیریه برک و دانه سبزه
کوی به بند و در سبزه خشک کرده نگاه دارد و هرگاه خواهد پیش از عای
و دیگر بی با بول خود بوزن یک مار سائید که حقه را گذاشته طلار کند
بعد از دو کتری مشغول کار شود و مجرب است طلار صبت اساک و باه

در کوزه

نول سبب میرا لدر اسس یک بیاید مومیاچی آن اسس بجان

عنبه اشوب	مشک کایه	سرخ	سرخ
سرخ	سرخ	سرخ	سرخ
سرخ	سرخ	سرخ	سرخ

جلاب این است که همراه کوبیده با لاله باید خورد و طعنه دو چهر
سنا و مکی چهار چهر هیلد کوفت هر یک سه چهره تربد چهار چهر اول یک
اب را جوش داده هرگاه چهارم حصه آب مذکور عاید پس اول
در میان او قند انداخته شیر گرم فرو برد و عصب دارد و خورد

بسته در کوزه

دیگر برای آتشک	قند سبزه	سبزه دانه	مردار سبک
کینه	کینه	کینه	کینه

اینها دو پیرایه نگاشته خوب باید یک سخن نایب بعد در قفسه سیاه
 که بگذشت است نمود آن زمان چهارده کوبی به بند کبی صبح و کبی شام
 بخورد از علی هم بر خور نماید و کندم بخورد خواه بآن باشد خواه
 خواه تهوی بریان کرده بخورد و دروغین هر قدر که تواند خورد و ضرری
 دیگر خورد تا چهارده روز شفا و کمالی باید از نموده است دوائی
 باد فزنگ که آنست که بوز بپارد و با دانه تار کندم و خوب بریان کند که مثل
 آنست شود بعد خوب بار یک لایه و سار و در نیم کوس وزن
 و آن باید بعد از آن تهیه کرده آنست کندم و مردار سنگ مذکور را بکند
 مخلوط کرده جامه بپزند و در نیم باوقفه سیاه کشته بر دوا جزای مخلوطه
 در قفسه طور داخل نموده خوب بپزند که بگذشت است شود بعد چهارده
 کوبی بند و یک صبح و یک شام میخورده باشد و غذا نکندم بریان دیگر
 صبح چتر خورد تا نصف روز بپزند از فصل حق شفا یابد خوب و
 و از نموده است از کتاب عبد و احمد نوشته شده است دوائی آنست

شبهه با فزنگ

که از خوردن این دفعه شود قفسه سیاه کینه
 سیاه دانه مردار سنگ
 هر مانک هر مانک
 و مانک

صفت آنست

اصح

این همه ادویه را کوفته بچینه میس نموده در قند مذکوره داخل کنند و خوب
 گویند بکذاست نماید و چهار ده گوی بند و یک صبح و یک شام تناول
 کنند و غذا کنند بخورد خواه نان و لیس خواه سهوی یا صفت کنندم بریان
 که ده بخور و در عن هر قدر تواند بخورد و تا چهار روز بر سر نماید
 چیز دیگر بخورد ترکیب باد آتش است که از خوردن این دوا
 دفع کرد و غلبه نموده بکدرم زنگی بره دو درم این بر دوا در کس
 بیون که کند تا صفقا درسد بعد از آن گوی بند و بقدر سیر حکمی در همه
 چیز خورد ترکیب ساختن پیاله کافور برای دفع کوزا که قرصه
 اماده باشد باید که او را در کل کلال نیمه انداخته خوب مخلوط نموده
 پیاله خام را است که کند و خشک نماید بعد بک رکابی ملی پیاده و در میان
 آن رکابی بگلوله مس بچینه کافور به خند و بالادی او ساله مذکوره که چهار
 ساخته باشند بر پوش کنند و بر چهار طرف پیاله از کل حکمت محکم بند
 کنند در رکابی مذکور را بر دکلان نهاده زیر او چراغ روشن کنند
 که گرمی چراغ بر رکابی برسد چون رکابی خوب گرم شود

فرستاده شد

دکتر برای دفع کوزاک بپایند پانچان سید مغز کنول کت خرمالنجید
 هر یک دو دانه شکر بوره چار دانه اسپه ادریه سه ساخته جامه بخر کرده
 همراه شکر بوره مذکور امضه بوزن نیمه دانه باب صبح بخورد و صحت کلی شود
 ادریه سلسل بول بسیار دست کلو بوزن تا ناله سید غالص گفته
 باشد بوزن کنگر کس هر دو ادریه را مخلوط کرده بخورده باشد شفا یابد
 این نسخه بر میوز هر قسمی که باشد دفع شود از احمد علیجان استیبار

تخم کاهو کلانتر تخم بیک موچرس سنگل سنگل اسپه ادریه
 یک کوزه ۱۰ ماهه ۴ ماهه ۲ کوزه
 سائیده بر این شکر سفید انداخته بوزن شش ماهه با شیر کوه کوه
 بنوشند چنانکه کوه کوه و کوه کوه نموده در فروت کلی باب تر کرده
 در شبنم نگاه دارد وقت صبح از بارچه صاف نموده بخورد ادریه بوزن
 شش ماهه در دهن گذاشتند بالایی آن لعاب مذکور بموندیم صندل
 قسم تا صفت روز مد او مت نماید بر میوز دفع شود بحرب علاج

بر میوز هر نوعی که باشد بپایند بکوند کثیرا اوله شنبه
 ۲ درم ۴ درم ۲ درم

سید دفع

علیه

موز

نخ ریاحن کلوست مویس یاکمان سید معز بوسه دانه الکر
۴ درم ۴ درم ۴ درم ۴ درم ۴ درم ۴ درم

کوند بلات روند حبسی ست سلاصیت سروالی سحر کویک لوبکرو
۴ درم ۴ درم ۴ درم ۴ درم ۴ درم ۴ درم

حمد اخرا سلا بار یک سخته برابر دوا می مذکور که صری اندازد و باب

جوشن پیمان یعنی نخ قبول بوزن سه درم بخورد ازین جمله انواع سید

منی دور شود نوعد بکر جسته مانند حل عورت که نمی ماند سار

برکت باله سیر در ایام حیض هر روز مقدار پاپی سیر ساند و در بار چهره

پخته تا کفنه نبوشاند بعد فراغ ایام حیض باله سیر جمع شود حمل نکند

دیگر جسته حل زن اگر زن مغز استخوان برده بعد از طهر برینده

سه روز متوالی بخورد و بر کرد بعد از آن بخورد و آکبتن کرد

جسته مانند حل سار و اسکرده کوفته عینه اگر زن خور و سال باشد پیش

از شروع حیض بوزن یک ناصری بخورد و کلدن بوزن یک سار و

بخورد و غذای او شیر و خشک باشد بعد فراغ حیض هر روز یکی کند

ماده حل

حامله شود دیگر جهت حمل بیاید و شب بانی و دو درم سحاق و زعفران
و عود از هر یکی یکدیم کوفته نخته بر لشم باند برافتند و زن بخود
برگردد و نزدیکی جوید آستین کرد و دیگر جهت حمل چون مرد ^{منقار}
باید بار و غن جوشانده بر قصبه مالید و با زن فراماید حامله کرد
و دیگر جهت حمل اگر عورتی یکبار زاننده باشد و دیگر حمل نکند
بیارد پانزده عدد خرما آس کرده با شیر کاهوی جوشانده بخورد
و آن شب بخورد و جمع نفوس حمل کرد و دیگر حمل کردن عورت
بیارد و جوز بوبه و پوست انار از هر یک یکم تقابل نرم بساید و با انگش
اسفند زن وقت طبع شانه کند و بخورد و هرگز نرود و حامله شود
و دیگر جهت حمل ماندن عورت بیاید و شب بانی و دو درم زعفران
و عود و نندی یکدیم جله کوفته بر لشم باند باره بر و غن کل بالید و دو
بر آن بپاشد و بخورد و هرگز نرود و بخورد و یکی کند حامله کرد
و دیگر برای عورتی که در حمل خون جاری شود تخم پلاس و پوست
انار دو کان درم کوفته در چهار جام آب جوشانند و یکی بستاند و بخورد

جس خون شود نوید کبر و مسقاات حل مدوی المومنه

و من آنست که بگوید کرم کرده یعنی جو شش و او ده بکرم بجور است

بدینکه ناشما بخور و بار اوز و بختی

نامت بخور و بعد دو ساعت اگر یک پوره هم باشد مفید و بزرگ

عصاره برگ خنظل به شش ماه پاره تر کرده شام ساز و بکجه بپزید

و دیگر بود پند رازان حاطه بر کبر و چه مرده بقیه تخم کز در آن کس

و دوان بفرج نسیانده بخمرده بقیته
و مکر مسقط او را از امتحان جری

فلعل سفید و اذخر سخن کرده بزن یا شامد روزی که بنفید

بمعهد و ما زوسا میهن زن کجور و بی زود و بی فقه اگر حیف است باشد

نقد و ادراک آب مشکب تر کوهن اکوزن آب ان

خور و زود و یک میند و یکد

4/ 4/ 4/

بابی برنگ بوست عجمی کسری خاکون قند ساه دوا

۴
۴
۴

۱۳

۴

۴

۴

را حریفی که قصد کند بکشد از آن گرفته و در دوشم پانزدهم

صبح جو کش داده هرگاه نیم او آب مانند در بر چه صاف نموده چهار بنو
همین قسم که روز مداومت کند و شاف که غلظت نوشته نیز ببرد و
این آب که برای موهه بقیعت نیم پیسته آن را سائیده مثل فلفل را از
بازو و خنک کند و نگاه دارد هر روز در میان تمام روز این ساقه
را در سه مرتبه ببرد و همچنین که اندرون بچه و آن گذاشته شود که رود
مسبب آب و این عمل تکرار کنند اگر احتیاج شود مضمحل کرده بار ببرد
که بهی لکال بچندین یا مرده بیرون بفرستد از سوده است
مسقطه بار و کالی زیری نیم فلوکس قند سیاه کشته بلیام هر دو و در
در دو نیم آب جوش داده هرگاه نیم باو مانند بعد از آن ببرد
تا سه روز و برای شانه همان آب موهه که در مسقطه بالاند کوشد
و پیوسته ساقه که سائیده مثل فلفل را از کرده و خنک نموده امرو
بچه و آن گذاشته عمل از نو این مسقطه در
نیم بلیام و دو سیاه جای که می پرند آورده در دو نیم باو
ببرد

اب نر کرده شب نگاه دارد و صبح آب صافی بالدی را گرفته تخم پهل را اور
د آن انداخته جاویده ازین آب دوده فرو برد تا سه روز بپزد و روغن
حاصل شود و شافیه همان پهل میوه که سابق مذکور شد بکند موجب است
نوع دیگر در باب عقم کردن عورت ببارد و بکیرم سرمه و بعد از فراغ بعض
بخورد و عقمه شود الله برک چپه سرخ بروغن شوره بریان کند و ناشنا
عورت بخورد هر قدر که خورد برک همان قدر سال حمل شود و دیگر

جورن برای دستهای لغوی انبار دانه بمیل مرجع بینه بونه

جگہ سینہ جیتا ہر رہ بھیرہ انور ہائی مرتک فکرت ماکہ
 نمدام پاؤں نمدام نیم دام نیم دام نیم دام نیم دام
 اسٹیمہ را کو فتر بار چہ پیر نمود نگاه دارد خوراک جبار پنج ماسہ مدام می خوردہ
 باشد ترقی کر سنی حواہ نمود عورت از مودہ نر کیمب پنچونہ برای
 ہضم طعام و اشتہاء ز رفع قبض بسیار مافع رہے بیارد سفار کلی انار و ار
 ۴ نوم ۴ نور
 پوست پیلہ احد مقرر جیتا تنزیات مفضل کرد وار جیتی مفضل درار
 مدام مدام مدام مدام مدام مدام
 ز جیل ہر پنج ملک سمہ ادویہ را کو فتر عتہ نگاه دارد خوراک
 مدام مدام مدام مدام مدام مدام

چنانچه مضمون طعام یک مشتاق و برای اجابت موافق طبیعت بیم تولد و برای دفع
 اخلاط ملک تولد پیش از خواب باب کرم بخورد و تجرب است از کشتن بجا
 نوشتند و دویه نار این جور اگر شکم درد کند بیاید و جو کباب و جگر کباب
 پنج ملک کشتن اجوائین کجور زنجبیل مرج پیل زبره سیاه زبره سفید
 بای برنگ گندول کوبیده ارنی پنج پیلد مول اجود تخم نوا پیلد
 پیلد آله پیکر مول جوانی لوت و تنالی جیتی امه پیلد وزن برابر
 گرفته کوفته بخیه جامه پیر نموده همراه آب کرم بوزن یکمانه بخورد
 یا از دونه و یا از خفوات متهه بخورد و در شکم از هر نوعی که باشد
 دفع شود دیگر علاج پتری یعنی سنگ مثانه که بول بسته می شود
 و تصدیع بسیار بیاید و گاه سرواله بوزن یا و انار انرا در آب
 چهار انار بجوشانند و وقتی که پا و انار آب بماند شکر تری انرا خسته تا
 چهار ده روز بنوشند شفا یابد ترکیب برهمه که بجمع زخم بکار آید

شکر تری
 بکار آید

رد عن کاوه موم کاغذی رال شغوف کاغذ نیکه شغوف
 ۳۰۰ ۱۰۰ ۹۰ ۸۰ ۷۰ ۶۰ ۵۰ ۴۰ ۳۰ ۲۰ ۱۰

ان

اول روغن را در ظروف آهنی داغ جدا بکند و بموم حل کند
و بعد آن را ال و بعد از آن شغوف و بوره کافور و آفرندیه تهنیه برستور
مرهم خوب حل نموده همه اجزا را بکند و بعد تیار که نگاه دارد و بکار

برو دیگر مرهم برای دفع با و فرنگ یعنی آتشک با و خرمهره
تبعه و بسیاری کهنه مر و آرسنیک بوزن یک و مری برابر همه پوست و مو
باشد لکن اول خرمهره و بسیاری و پوست و موی را بوزن و بعد آن مر و آرسنیک
داخل کرده حل کند و بالده شود از نموده و تجربه کرده شده دیگر

ترکیب دهم مار و پنج آک و دوام و مرچ سبزه و دوام مر و آرسنیک
مکیدام با و بالده تهنیه خمدام لکن سبزه تهنیه اول بریان نموده
بر چهار اجزا را بکند و خوب با رنگ سبزه و با رجه پخته کرده در
شبه خاص اسفنج کولی مقدار کنار حبلی مبد و بکار برو دکتر

برای زیادتی که سنگی جاری و بای بزنک پیلید پیلید راز آله همه
اجزا را بوزن برابر کمره کوفته بجهت برابر همه ادویه مصری بنیدازد

در آتش

در سینه و دینه

در آتش

در میان شنبه خالص غلوه بوزن چهار درم بند و کمی صیغ و کمی شام بخورد
که سنگی زباده خواهد شد و ششها و باور او دفع خواهد کرد ^{اصلاً جسته سنگی}
بلند یک سینه بپزد از چیته برابر وزن کوفته بختیه همراه شیر ماد کا و موافق

طبع خود بخورد ^{در هر ماه} ادویه مریم پیوره و کجد او و غیره ^{از درج و بختیه} زرد چوبین ^{در هر ماه}

در هر ماه
و کجد او و غیره

نیمه شسته روغن زرد ^{در هر ماه} اول غلیظ توتنه را در روغن انداخته بر بایان نماید
بعد از زرد چوبین ابار یک نموده باندازد و بعد از مریم پیوره باندازد و مریم پیوره

نیاز شود بخاربرد ^{در هر ماه} دیگر ترشیب مریم پیوره برای زرد چوبین و ناسور
و غیره نافع است ^{در هر ماه} موم کافور ^{در هر ماه} راس ^{در هر ماه} شکرت ^{در هر ماه} پیاز ^{در هر ماه} بنده شسته

در هر ماه

کلیم ^{در هر ماه} تیل سرکون ^{در هر ماه} برک نیم ^{در هر ماه} اول برک نیم بسیار بار یک سایه و تکیه
کرده در تیل سرکون مذکور سوخته کند چون خوب سوخته شود از تیل

بر آورده و در کند و تکیه پیاز کرده در تیل باندازد که سوخته شود و غرض
از هر دو تکیه نیم و پیاز را در تیل خوب سوخت کند بعد موم انداخته
در تیل مذکور مخلوط نماید بعد از آن همه ادویه را خل تیل و موم نموده خوب

صل

حل سازد نگاه دار مرهم خوب خواهد شد و بکبر ادویه مرهم

سودا که مایه بجلد و تلیه	کافی زیر پا احمد	ابجول اول	پایه بی کت
نیم پاو	نیم پاو	نیم دام	م . دام
مرج	بهری	تبله موت	موم
۰۰۴ دام	نیم پاو	نیم دام	۰۰۴ دام
برک ابلی کور رنج روغن	اول تلیه برک نیم و بعد ان تلیه	۰۰۴ دام	۰۰۴ دام
۰۰۴ دام	نیم پاو	۰۰۴ دام	۰۰۴ دام

برک ابلی چنانچه در روغن تخم جوشانده خوب و وقت نماید بعد
موم در روغن مذکور انداخته حل کنند و ادویه را در خوب ساند
بارچ بنر غرقه مخلوط سازد و بکاربرد و بکبر عسل و زخم نوی
که در زخم مانده باشد باید که بنج سر کنند و ساند به بالذرم لبب کنند
ان الله تعالی از دوسه لبب بروی زخم خواهد آمد حکم دارد

این ادویه مرهم زخم بر زخمی که داشته باشد بسیار

کچله	کچله	کچله	کچله
نیم بجلدی	نیم بجلدی	نیم بجلدی	نیم بجلدی
نیم بجلدی	نیم بجلدی	نیم بجلدی	نیم بجلدی

نیم کوفت که بعد از آن همه چیز را یکی کرده کوفته از پرچ کندن و بباروغ
زرد آنجمله حل کنند بر هر زخمی که چسباند به شنبو این ترکیب علاج

جفت جلد پروانه سوراخ ببارد بادی ایسی سواکه حلیمه مرجع سبزه
۲۵ دام ۱۳ دام ۱۲ دام

اجمعه نخل سبزه هره طلا مغز کینه کتور ایمنه ادویه در مغز کینه کتور
۴ دام ۴ دام ۴ دام

مذکور خوب حل نموده مقدار کتور خورد کولی بند و کولی وفت صبح و دو
کولی وقت شام مداومت نماید و در روز و غن مطلق خورد و بعد از سه روز

هر قدر که تواند مرغین خورد و اربادی و ترسی بر میزند نماید اگر کسی را ناسور

باشد ازین یک کولی را کرده بالادی زخم ناسور طلسمی نموده باشد از

فصل الهمی در کینه فم حمت باید مجرب است و دیگر مردم ابد که انرا

اورنگ ریسی می گویند و سواای آن اگر دوا باشد دفع است ببارد

کندن یک بخت چرت کینه پیری سر مدیدم سبزه ر و غن کاو
۴ دام ۴ دام ۴ دام ۴ دام ۴ دام

اول لوتیاب و در روز و غن مذکور بر این کتور کتور به پول انداخته

دیه

دیگر ادویه ها نیز مانند زرد و با جو سبب هم حل کنند هرگاه رنگ سیاه شود
 نگاه داشته بکار برود به نفع
 دیگر مردم بهوره و نالور از شش غشاء
 ببارد با چربی گاو سپاری چنانچه بخواهند در دار سنگ سنجبراحت موم
 از هر یک دو درم خرد بپوشانند خام بکند هم ادویه ها سائیده و موم و در روغن
 آنجبه بر داند و انداخته حل کنند دیگر علاج دفع نالور ببارد و پتکری
 باب همچون حل کنند و بر زخم نالور مالند و مداومت نماید بفضل الهی شفا یابد
 دیگر علاج تیرگی چشم و کل چشم یعنی در پیوند و پیوله ببارد و شوره
 و شکر سفید برابر وزن در غرور برنجین آس نماید یعنی یک خوب
 نیم یک فلوس مسی بپسازد و از آن خوب خوب آس کنند که همچو عیار
 شود و بعد در چشم می کشند باشد یعنی بپوشانند و بفضل چشم
 روشن خواهد شد اما سبز و باسی حل کنند دیگر ادویه هر دو
 چشم که با معنی بوده باشد ببارد و یک غرور گرفته در غرور چشمی
 سائیده نگاه دارد و در چشم روز و شب بکشد شفا یابد
 ادویه دیگر برای دفع ناخون و پیوله یعنی کل چشم ببارد و پتکری

علاج نالور
 در پیوند

علاج
 در پیوند

علاج با مس

علاج از زرد ناخون

و بر باری کرده بار یک سائید شکر سفید آمیزه نگاه دار و در چشم روز و
 شب کشند شفا یابد دیگر عسل بول بار و ساکنه یکم باشد
 کنکول یک مائه تر پیله سه مائه این ادویه بار یک ساخته در نیم پخته
 خالص داخل کرده تا صفت روز و رگونی نگاه داشته بعد از اول صفت
 و صفت صبح بطور چینی خورد باشد دیگر ادویه برای روشنایی
 چشم مبر ب است بار و پنج رعفران در میان کلاب صفت روز و تر کرده
 به بار و بعد از شک عصفه نگاه دار و صفت حاجت باب سائید میل در
 چشم شد روشنای چشم زیاده کرد و دیگر ترکیب صفت روز که سائید

عسل
 کنکول

عسل
 کنکول

سرکه	میران	نوشاد	سنگ	کافور اول	کافور اول	سنگ
۴ م	۴ م	۴ م	۴ م	۴ م	۴ م	۴ م
مرح	عقد ربا	الاجی حرد	نوشاد	رگوت	بلبله زنی	نوشاد
۴ م	۴ م	۴ م	۴ م	۴ م	۴ م	۴ م
مهری	سنگری	سنگری	سنگری	سنگری	سنگری	سنگری
۴ م	۴ م	۴ م	۴ م	۴ م	۴ م	۴ م
نوشاد	نوشاد	نوشاد	نوشاد	نوشاد	نوشاد	نوشاد
۴ م	۴ م	۴ م	۴ م	۴ م	۴ م	۴ م

اسرار

اینهمه ادویه را با آب یک سائیده در کدب سه روز تر کرده بدارد بعد از آن
تیمانه روز که در ل غاید و در چشم کشد و دفع همه امراض چشم است

دیگر ادویه شب با و و پیچونه چشم بدارد مرچ و پیچ سنگ بصری
یکدام یکدام

زرد چوب افقون مهر زنگی نار کبر اسهید دوبه
یکدام یکدام یکدام یکدام یکدام یکدام

در زکس لیمون کافوری و وارزه پیر کهرل غاید و مقدار خوب
بسته نگاه دارد و در آب حل کرده مقدار یکدانه کشد و در چشم میگذارد

از ترشی و بادی پر پیر غاید دیگر اگر زبره آوی که حکم زهر

دارند بیا ریزد و در چشم کشد سفیدی که نهد باشد ببرد و اگر ریم گوش

آوی را در شراب آفیمه بر کس که دهند بخورد و در حال بیهوشی

نخود اگر بیه آوی را در شب تار ببرد و رند هر کمر پیچ را در جای که تنج

باشد بمبرد و اگر شیر و خمر را با شکر آب بندد و در چشم کشد سفیدی

را ببرد و اگر شیر زن جیشی چهل روز بچ را دهند که کر چشم باشد

اینهمه ادویه را با آب یک سائیده در کدب سه روز تر کرده بدارد بعد از آن
تیمانه روز که در ل غاید و در چشم کشد و دفع همه امراض چشم است
دیگر ادویه شب با و و پیچونه چشم بدارد
زرد چوب افقون مهر زنگی نار کبر اسهید دوبه
یکدام یکدام یکدام یکدام یکدام یکدام
در زکس لیمون کافوری و وارزه پیر کهرل غاید و مقدار خوب
بسته نگاه دارد و در آب حل کرده مقدار یکدانه کشد و در چشم میگذارد
از ترشی و بادی پر پیر غاید دیگر اگر زبره آوی که حکم زهر
دارند بیا ریزد و در چشم کشد سفیدی که نهد باشد ببرد و اگر ریم گوش
آوی را در شراب آفیمه بر کس که دهند بخورد و در حال بیهوشی
نخود اگر بیه آوی را در شب تار ببرد و رند هر کمر پیچ را در جای که تنج
باشد بمبرد و اگر شیر و خمر را با شکر آب بندد و در چشم کشد سفیدی
را ببرد و اگر شیر زن جیشی چهل روز بچ را دهند که کر چشم باشد

سياه چشم شود و اگر شیر زن باشد یعنی انگبین بیا میرد و کودک
را بدند که سنگخانه داشته باشد چون اسرافچورد سنگ مثانه را از
کمیتر فرو آورد و میان کونند که دندان آدمی چون از دهن بیفتد
گرفته بچشم بگیرند و زنان باخوش دارند بار گیر و اگر موی سر آدمی
را بوزانند و خاکستر کس با سر که بیا میرند و بر جراحت نهند
شود و اگر هر کسی که موی دراز دارد و موی را بوزانی و خاکستر
با کلاب استیج بانی و زنی که بچه دیرزاید بر سر وی سی فرزند از وی
باسانی جدا شود دیگر ترکیب برای دفع کل چشم یعنی بپول سار
برچه کالسی تخم کبرنی تخم سرس تو بیا مار و نخی بپزیری اول بار
کالسی را بوز و بعد از آن هر پنج چیز را بوزن برابر بگیرد و خوب
بار یک بساید و در بارچه تو بگذرانند و در کوزه کالسی که بپول بساید
باندازد و از خوب نم مالند نسخه امراض چشم که در دود موده
و جاده همه دفع شود از شاه محمد حیات اندر کوئی نوشته شده موده

دلم

بسم الله الرحمن الرحيم اول مرتبه حق حق بگويد و ستر مرتبه يا الله الحمد و في كل
به يا الله و كبريه و در و خمس خوانند شروع ابتداي حيدر ري معظم و مكرم نمايد

بسم الله الرحمن الرحيم يا الله الجليل الجبار القاهر القهار الله صل
علي محمد سيد القاهرين علي اعدائهم رب العالمين يا حيدري يا حيدري

يا حيدري يا حيدري يا حيدري يا حيدري يا حيدري يا حيدري يا حيدري يا حيدري
يا حيدري يا حيدري يا حيدري يا حيدري يا حيدري يا حيدري يا حيدري يا حيدري
يا حيدري يا حيدري يا حيدري يا حيدري يا حيدري يا حيدري يا حيدري يا حيدري
يا حيدري يا حيدري يا حيدري يا حيدري يا حيدري يا حيدري يا حيدري يا حيدري

فان تصير يا حق يا حق يا حق يا حق يا حق يا حق يا حق يا حق يا حق
يا فتاح يا فتاح يا قادر حي يا قيوم يا الله يا الله يا الله يا الله يا الله يا الله
ولا قوة الا بالله العلي العظيم حول يا عظيم بر سر عظمت و حشمت حق تعالي و در و
كن و اعداء را مغلوب و رطاط را رد يا عظيم تعظمت يا العظيمة و العظيمة في عظم
عظمتك يا عظيم يا رب يا قدير يا خالق يا كريم يا رحيم يا رحيم يا رحيم يا رحيم
وما بينهما يا عليم يا حي يا قيوم يا متكبر يا متكبر يا متكبر يا متكبر يا متكبر
العدل امير و الصدوق وعدة يا حليل يا حليل يا حليل يا حليل يا حليل يا حليل
حسود را در ممالك و هلاکت تصور کن حسود را در ممالك و هلاکت تصور کن
اقهر رب يا قهار يا قهار يا قهار يا قهار يا قهار يا قهار يا قهار يا قهار
يا قهار يا قهار يا قهار يا قهار يا قهار يا قهار يا قهار يا قهار

يا جبار يا مذل كل جبار عنيده قصر من غير سلطان يا مذل يا نقي من كل جبار
لم يوضع ولم يخالطه فعالم يا نقي تلتة بسيف الله لا يلاف

ايلا فم من حلت الشتاء والصيف وما سر ميت اذ سر ميت والارز
يا قوي يا قاهر جولا بلفظ يا قاهر برسر عمر رايل عليه السلام راو برخطه در راه
مروه تصور كنند يا قاهر ذا البطش الشديد انت الذي لا يطاق انتقامه يا
اقهر وادفع اعداي من قهرك وانت اسد القاهر من حق حق جبار

بلفظ اسد القاهر برسر اعدا را مدفون تصور كنند و يقين دانند كه اعدا هلاك كند
بعد يكبار در و در بخواند و در خمسة است اللهم صل على محمد لعن ذم من يصل عليه

وصل على محمد بعد ده صل على محمد عليه وصل على محمد كما تحب وترضى ان
يصل عليه وصل على محمد كما ينبغي الصلوة عليه وصل على محمد كما امرت بها

بالصلوة عليه وسلم باركوبد يا حميد الفعال ذا المن على جميع خلقه بلفظ

يا حميد برائى حاجت يا حميد اليا اخره چهل و يكبار مرتبه بخواند و يكبار مرتبه يا غياثي
عند كل كربة و حتمي عند كل دهوة و معاذي عند كل شدّة

و سر جاي عين تنقطع حيلتي يا غياثي و يكبار را و عليا خوانده تمام كند

ناد عليا مظهر العجايب كما تجده عونالك في النوائب كل هم و غم

سيحلي بنبوتك يا محمد اولايتك يا علي يا علي سبت بخيار بوقت چيله

ق	ق	ق
ا	ا	ا
والل	يا نعم	يا نعم

دگر تو ندانم و حرکت
بانه يار است بند

است بیا نوره قلمی بوزن کیم فلوس و سون کیم بوزن کیم فلوس این
هر دو را خوب با یک سائیده و جامه پیر نموده نگاه دارد و مدام در چشم
کشد و چون چشم و جامه و باد و بیهوشی دور شود دیگر علاج
اینست

علاج

چشم که مری ریزد باید قندق ~~شک~~ شکر چینی روغن باد
عدد ۲ سرخ کیم فلوس کیم فلوس

این هر چهار ادویه را از دست چستی در کوزه کالشی تازه روز خوب
در حل نموده در ظرف چستی نگاه دارد و هر روز در چشم می کشند

شفا یابد دیگر علاج بامنی چشم باریج دوکان کالشی فرو کیم فلوس
از باریج که میل خروف کالشی را صاف میکنند و باریج غلیظ و سیاه

می کردند و آن را آورده بسوزانند و خاکستر باریج مذکور را در روغن ماد کاو
در خروف کالشی انداخته چستی خوب حل نموده نگاه دارند و صبح و شام

در حال دهن

در چشم می کشند شفا یابد دیگر ادویه صفت و دفع جامه و بیهوشی

چشم ببارد و صدای تنگی باشد شک لاهوری نایب نایب هر دو با یک

سائید نگاه دارد و صبح شام در چشم می کشیده باشد پیوسته و جاله دفع
 شود و دیگر سرمه چشم جهت دفع جاله و پیوسته چشم بیارد و تخم کس
 و بمون و کل آنکه صبح سیاه این هر چهار و و از او رسال انداز
 بوز و بعد سوختن باریک بساید و نگاه دارد و مدام در چشم کشد
 نسیم جهت دفع یرقان یعنی پیله بیارد بگوید و از آن کل ببرد
 یعنی کسبه را در پنج فلوس وزن و دروغ کا و انداخته خوب لت کند
 و فنی که خوب حل شود و کور و از ترشی و باوی بر نیز نماید تا بلب سفید
 بخورد و مجرب است دیگر ادویه پیله بیارد و شیر مار کا و بوزن
 سه با و وزعفران بوزن چهار رقی سائیده و در شیر مذکور است
 و رس یک بمون نیز داخل کند و همان طور سه چهار روز بنوشد
 امراض پیله دفع شود غذا و ال نخود و خشک و با صرف نان
 بیسنی تناول کند اما کم نمک شفا یابد از ترشی و باوی
 و غیره بر نیز نماید دیگر ادویه برای دفع پیله بیاید و بوقت

چشمه

چشمه

چشمه

در شکم او انداخته و به او و به نهاده و شکلی دیگر زیر او نهاده و بعد پنج اما را چک
 و سینه او را کرده و او را نهاده و آنش در پستان و فیکه همه ماحل سوخته شوند و تل در
 او اندر زیر خواهد افتاد و از او غشیم سیاه بوزن چهار سته گرفته تا یک هفته مرفح
 باشد و در هفته پنجم آن شکم شود و برگردد و آب از شکم و فصل ششم در بیان
 رفع سستی و شدن پهلوی اگر زرق زده باشد بیشتر خود اول شکم زرق زده شکم تنگ کلیم
 تخم ترب برک و بهوره بر سه را بکند و از او هر دو تخم را ساینده و قصبه طلکند و فصل
 او در سستی و نفاسی باید که شبیه اقمیم بکند بر سه را امیزد و قوی
 برالت مالیده بالا ان برک بمول بند و سستی رفع کرد و سحیح کبر عینه اجمود حرا
 پیرال سحیح کبر اخک کرده و وزن بر او گرفته بدو و شیر باد کا و قریب و انار
 یا چهار انار پاده لاله هر قدر که خواهد گرفته در کشتابی انداخته برالتش نهاده
 و بر سه او و به را پوری ساخته و شیر اندازد و وقتیکه شیر خوش شود و بر او
 بوی بر او و زخم و شیر را جاون دهد و خوات تیار کند و غشیم از او برارد
 و غشیم را کا بدازد و قریب گرفته و در قصبه مالیده سستی رفع کرد و انما

سبیل و بود گرفته قدری در آب بنداخته مالش نماید بارجه نیز کرده نهان
انداخته علی الصباح بوش سبیل رفع گردد و الی الله و الی الله قدری در رشته
در شیر انداخته بپزند و بخورد سبیل رفع گردد از زموده است الی الله نیم در
باخته بار یک و زره جو یک ساز و ناله رنگ سرخی گیرد و رسا به خشک کند
بعده در نیم نار شیر که تر کرده در سایه خشک کند و صفا بارجه مذکور خوب
خشک شود در نیم نار و غنیمت مذکور علی سبیل سازد و در غنیمت در رشته لکا بدارد
و بارجه را علی دارد اگر که سبیل زنی است شده غنیمت از غنیمت تر کرده به
فصل الی شود قدری اکوزه در میو راح گیرند و در حال سحر کرد اگر
صد بار نزدیکی زن نکند است نشود و الی الله و الی الله نیم درم به نیم خاسته
مجا موت بر ذکر کمال و به آب کم بپزند اصل است نشود و الی الله کهنه بپزند
نیم درم بر نیمه و دویه میج درم در یکبار درم شیر کاف و انداخته بخورند و انداخته
مسکه خالص کرد و در رشته دارد بعد یکماه از آن خشک شود و بر روز بوزن
رنگی بر ذکر طلا کنند یک رنگ با برک تمبول بخورد تا مرد شود و الی الله

کته هونکه بر سه رابون براب گرفته و بار یک شکر و سه شکر یک حبس لی ایت آورده
 خمیر و نموده در نیم آثار و خوش کنج بریان کنند تا که بوز و بازار بار چه صاف کرده
 و خوشم فندک و در نیمه لکاید و دو مقدار یک برنج بر مرکب بول مانید و خورد و قدری
 بر قویت طلب کنند یکبار نیم زن حاضر باشد و الله از ارادت جهان روز و او که می باشد

بوست رابار بوب بلبه بوب حاتم بوب بلبه بوب موسی بوب بلبه بوب
 دوم دوم

را و دو ماشه گرفته خوب جو کوب نموده در میاد و نازاب انداخته و روکی می
 خوش و بد چشم کی آثار باقی ماند فرو و آرد و لکاید و پارچه نموده بعد از آن
 یک با و خوش کنج و در یک جو شمر و بد چشم تقویم اصناف کرده و در خوش کنج اندازد
 چهره دریم شوند فرو و آرد و از بار چه صاف کرده و در نیمه لکاید و قدری از ار گرفته
 بر قویت نماید رکبایی است درست شوند اگر قدری از میم خورد برستان بالدمان شود
 لوب حقیره تخم بوبر بر سه و یازده بار یک کرده و نیمه و آرد و وقت
 حاجت قدری از آرد و در خوشم با قش مخلوط کرده بالای برک بول عسل یعنی بلبه و
 بر ذکر به بند و خوشم شکر شود و هر کس برک نان و در روزه نزدیکی بی اختیار کند شود

صبح بخور و فایده بسیار بنویس و وقت کسر و ...

اکاسیل	الاجور	دارچین	الاجور	یوکر	رومی	موصی
اوله	اوله	اوله	اوله	اوله	اوله	اوله
مساور	لعل مهری	سوسن	باجرام	خرما	کرک	کشمش
اوله	اوله	اوله	اوله	اوله	اوله	اوله
کبیر	جادوگر	مهری	کاس	سیرج	ایم	اودیه
اوله	اوله	اوله	اوله	اوله	اوله	اوله

شیر ما و کا و بوقت صبح بخورن ۲ اوله بخور و ...

نیم	کودک	سماور	موسکی	سماور	موسکی	سماور
اوله	اوله	اوله	اوله	اوله	اوله	اوله
کوفته	بوقت	صبح	بخورن	یک	اوله	سیر ما و کا
اوله	اوله	اوله	اوله	اوله	اوله	اوله

فایده کلی خواهد داشت و ...

مانش نموده کوی سه بند و هرگاه که عورت را حیض آید بعد از حیض غسل میکند از روز
غسل تا به سه روز بر سر کوی یک روز بخورد و بعد از سه روز صبح کند حمل ماند عورت
را باید که بعد از الفراع کار در حمام بماند و بطوریکه افتاده باشد بماند طوری که
حرکت نکند از هر خاستن حمل میزد و تا به دو کهری بر جای افتاده ماند
صبح نیز صید آورده و بر بوی آن انداخته چوب شایسته سرد کرده و صاف نموده و ...

غسل نمایند و بدن عورت را اثر کنند تا به وقت روز عید طور کنند ^{انجا}
 و در غسل بقیه اگر عقیمه زن باشد حمل نماید و زن تا به وقت ویت بای و در نیم از
 آب سرد و دوش و بوشد اعنی اثر آب سرد باشد ^{کردن چاهور میشود را}
 خشک کرده زن را بخوراند اگر عقیمه باشد و فرزند نصیب شود ^{دوری است}
 علیه السلام نوشته بود و نیز زنان آمدند پرسیدند که ای حضرت سلیمان علیه السلام
 این چیست که درخت کل آرد و بار جراحی کند زنان از حضرت میشود و انرا
 اولاد جراحی شود و با عالت از آنجا که ببارت شد بر این خود و عرفتیم که این مکمل ^ن
 در کرم و فصل خود اسان کنید فی الفور حضرت سران را طلبید و پرسید که مفضل
 این چه زنان بر ما میگویند معانی سران عرض کردند که ما رسول الله انکار زنان را
 بهفت خاصیت حضرت کرد که کدام کدام خاصیت سران گفتند اعراض کردند
 که اول رحم زن نشکند تا در تخم بر جای نیفتد و دوم با و خوبتر گرفته باشند و سوم
 کوشت زیاد شده باشد بر رحم این چهارم کرم ایجاد باشد بر محلی که زایان بخورد
 محلی قایم ماند تخم کرم بر خوشن افتد ششم رحم کینه نکند و دهم ریه و سینه و بیرون

از میان برانگیزد و دستبرستان برسد تا که ایدر علم چگونه میشود پیران
 باز عرصه کردند و فیکه مرد با زن مجامعت کنند و از و جدا شود و به زن برسد که
 کدام جای نو و رو کند اگر سرور و گواهند بدانند که رحم را با و خوشتر گرفته است باید
 که اکوره یعنی بنات خاله یا بر و خوشتر نیک جای کرده و او را بود از حیض تا سه روز باشد
 بعد از آن با شوهر خود و مجامعت کند بفضل این روی حمل ماند اگر سینه عورت
 در و کند بدانند که رحم سرد شد است باید که تلخی مرغابی و شک و میل نیک کرده
 بعد از حیض سه روز ساقه کند بعد از آن با شوهر خود و مجامعت کند و فرمان اله
 حمل قرار گیرد و اگر در و در و گویید ببلند که رحم افساد است زهر سیاه و دیگر
 سفید و روده بعد از حیض سه روز ساقه کند بعد از آن با شوهر خود و مجامعت کند و حرام
 اگر ساق در و پای معلوم شود باید که سر و گرم شد است اسحاق و بلیله و بلیله بجا کند
 و سه روز بعد از حیض ساقه کند حمل ماند بجم اگر موسر در و عورت بگوید بدانند که شک
 زیاد شد است زهره سفید و ناخشنود و بار و خوشتر نیم بمل کرده و بعد از حیض سه روز
 ساقه کند بعد از آن با شوهر خود و مجامعت کند حمل ماند ششم اگر که رحم کله باشد

مغز و اندام با نام مرغابی یکی کنند بعد از سه روز ساقه کنند بعد از آن محامی کنند
 بفرکان آلهای حمل گیر و اگر در پیشینش خنجر درستی جا نگیرد تحقیق براند از این نوع
 است علاج او اینست از مکر و عفران و کافور و پودر بول بیدار و جیره سه روز
 بروی بند و از آن بعد مغز خود را می موی کنند و فصل امروزی حمل ماند و این عالم با

اصول تعویذ است

۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷

بر کلاه کار کند

بالای که نوشته است سوای از اینج مرغ و کنگریت و حمل قرار نگیرد و خوردن شیره برگز
 غیاث از اینج علاج بهتر میشود و بحالت

دفعه شش

سنگابره مرچ سیاه بر دوادویه را گرفته و بر باد و اندازد آب بزرگ کرده بدار و می
 غرضش بر آورده ششها را از اینج بپزد و در نهایت نیمه روز بپزد و رفع کرد و
 بنوار در مینه شیر ما و کاه و بدار و تا به شش روز نگاه دارد و در کاه ماند و در

قدری گرفته بر سبک مالیده بر بدن مال و غسل کند رفع کرد و بعد از مالش نهد
 و در روز صفت و آنه بوارنها خورد و ده شمع خارست و در غلج کاوا
 در کما انداخته یک صد بار بود و قدری رال سائیده اندازد و در جگر کبر
 و با بر یک بیاض و خوب میخسته بر بدن بمالد خارش رفع کرد

در روز صفت و آنه بوارنها خورد و ده شمع خارست و در غلج کاوا

کند حما یق مهندی رول کاوا اوله رسوت راکمه ماجو

در روز صفت و آنه بوارنها خورد و ده شمع خارست و در غلج کاوا

میوار روغن کاوا راکمه توتنه بهم راکوفته بنجته در روز صفت و آنه بوارنها خورد و ده شمع خارست و در غلج کاوا
 که بیدار شود با شد انداخته مالش سازد و قندک تیار شود و بداند و موا

گرفته مرگام بدن بمالد تا بکلیفته تحمل نماید

رکمی مر سائره شید ایم همه دوم را جوش سند سر کرده بخشید

انداخته بوشد و بالایی جوشانند و بالایی کند و مهندی و خیر که کشته

بست بمالد رفع کرد شیر شید منجته توت خار ش رفع نمود

اصلی کشته آورده و با شیر کاوا و شیر کاو و میش را با اصلی کشته را مالیده

در روز صفت و آنه بوارنها خورد و ده شمع خارست و در غلج کاوا

بر بدن بمالد رفع کرد

مقرر شد که علی شفا محمدی خدا شاهد ایمنم اردو رفت
 و ششصد امیر خوار و ششصد باغی از خوردن و دیگر از خوردن طعام بیدار نیستند
 اسلحه سوخته که در جنگی سبزی بر ابرو در آن
 در جنگ شکاری در غنای کاه و صفت کرم اسلحه و سوخته و کرم سیاه علی علیه السلام
 بخت در شکاری در غنای کاه و صفت کرم اسلحه و سوخته و کرم سیاه علی علیه السلام
 بخت در شکاری در غنای کاه و صفت کرم اسلحه و سوخته و کرم سیاه علی علیه السلام

محرک از برای رفع کوفه وقت بخت مرگ است

مع ساه ^{۱۱۲} ^{۴۹} بخت کرم اسلحه و سوخته و کرم سیاه علی علیه السلام

مقرر شد که علی شفا محمدی خدا شاهد ایمنم اردو رفت

و ششصد امیر خوار و ششصد باغی از خوردن و دیگر از خوردن طعام بیدار نیستند

اسلحه سوخته که در جنگی سبزی بر ابرو در آن

در جنگ شکاری در غنای کاه و صفت کرم اسلحه و سوخته و کرم سیاه علی علیه السلام

بخت در شکاری در غنای کاه و صفت کرم اسلحه و سوخته و کرم سیاه علی علیه السلام

بخت در شکاری در غنای کاه و صفت کرم اسلحه و سوخته و کرم سیاه علی علیه السلام

بچشمه نمون بوقت حاجت رقصه بمالد با هر عورت هم صحبت زن از مرال
شود و مرد بوقت خود خلعه رود قدری خلط سبب افروز با هم یکی لعل قریب

بماله یا برین صحت کند زن خلعه شود محو است
قدر سوالمه از قسمه یا بیدار

در بیان کای جوئے کفیدی کتبه در شسته زن لاله خورشید و قتیله میراند زن رود

عرق این بخور دمی را بغیر صندل هر شود مجرب است. نوشاد گرفته سائید

در میان مردم و تنهایی بخورند. بی صحبت زن خلل می شود و محبت

رسلور   شترت   بملور   رملور   برملور   سیماب
 اوتور   اوتور   اوتور   اوتور   اوتور   اوتور

اینم ادب و ادب انداخته بکشید و در روغن سرخ حرم

خ قلم در بنه نما و میا سازد و بگویند قلم الله در چراغ انداخته و روشن سازد

تمام شد و در روز شنبه اول شهر راند و چهری از نو درود و در انشا الله جلد می شود

کوکیل   سسل   مله   سدرت   رلدکی   کسم

در این کتاب که در هر مرجع باشد و در هر کجای ایران شیرهای گاو در حال

الگو و جویش منتهی ماده کا و برج استی
سکوت و سکندر را در معجم
اوله هاسته اوله

۱۱۹۹

روغن دوم را در کجی آتش نورد و غن داغ کند و گرم گرم قدر قدری
روغن و موم را در کجی آتش نورد و غن داغ کند و گرم گرم قدر قدری
پارچه بافته کهنه آوردیم و در آتش بر جاییم که بپزد و بعد از آن پارچه را در آتش
فتیم ساخته و در مغانی هر باد و نمولند و در مغانی اندر مغانی
در آتش مغانی کهنه نورد و غن داغ کند و گرم گرم قدر قدری
بدن پوشش نورد و در کجی آتش نورد و غن داغ کند و گرم گرم قدر قدری
نموده از نویدن خوشه از بدن جلک و بهوش نورد و در کجی آتش نورد و غن داغ کند و گرم گرم قدر قدری
از آن خود کجی نورد و در کجی آتش نورد و غن داغ کند و گرم گرم قدر قدری

نصیب شود بر منبر جمعه در آتش

تخم بنواژ گرفته و در کجی آتش نورد و غن داغ کند و گرم گرم قدر قدری
زمین بر آورد و در کجی آتش نورد و غن داغ کند و گرم گرم قدر قدری
از آن آتش در کجی آتش نورد و غن داغ کند و گرم گرم قدر قدری

مونا کدنگ لال یکم هم اکرفته مسامحه بردارد، سرنگه زنج گهو
تخم دغک افین رسیمون هم لاکونه در سریمون ندره رخی
که کیمیند که کیمیند لاکه فام سونا که مینا با جو بهیل همون گرفته و عرق
ببرون مین کوی مارا کیمیند ساینه

پوست سوز بر عکاسه میخ سیاه هم اودیه لاکونه حجم همون آب لوزن سکنج
کوقت خفتن حواری اند زنج نمود کل کیمی میخ سانی کل کیمیند

احسان بایک هم اودیه لاکونه خوب ساین در شیر مادرش میوشاند و مادرش
بر میز نای ورت زنج ضرر است کار اسکا بهک سومه همون

سینه بایک بر چهار لاکونه خوب بایک نموده و شمشیر انداخته کجاولد
سرفه زنج کرده بر نیم جز ضرر است قدر خوب لاکه آرد و سرور زنج است

نهار بخورد بالایی آن باد آمار شیر کوفته بنوشد و عصر در زنج خفتن
در یک سینه زنج است دو درم میخ سیاه دو درم میخ لاکه شمشیر از آب زنج

گوه بنده

This image shows a blank, aged, cream-colored page, likely an endpaper or flyleaf from an old book. The paper has a slightly textured appearance with some minor discoloration and small dark spots, possibly due to foxing or wear over time. There is no text or other markings on the page.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

بهم ادویه کوفته بخت باطله اقرار کرد و در آب کوبیده نموده
 آن یک تهر کفچه بخورد که با کسر حبه قطار کلان است
 کوفته بخت کوفته کافور کافور کافور کافور کافور

این عطر با آب سبزه گرم که برساند
 بکشد بخت باطله زود بکشد
 اگر لول بند بود باید در قدری آب کوفته در آوند علی تواند خسته کبود آن
 هند حیدر شایک

علی بن ابی طالب کوفته کافور کافور کافور کافور کافور
 کافور کافور کافور کافور کافور کافور کافور کافور کافور کافور
 روز یکشنبه اگر کسی بخواهد بخت باطله بکشد
 فرج جاری باشد بخت باطله

کافور کافور کافور کافور کافور کافور کافور کافور کافور کافور
 کافور کافور کافور کافور کافور کافور کافور کافور کافور کافور
 کافور کافور کافور کافور کافور کافور کافور کافور کافور کافور
 کافور کافور کافور کافور کافور کافور کافور کافور کافور کافور

ادویه

از ویستاد گرفته و بیک لایحه آب جوشانند بر ماهی که سر آب بخاید و یک

غروب از وقتی که در رود و اگر نوسان در طوقی مومار در آب است

بخوراند و در حوضش دال موم و نان گندم بخورد و اگر جوری تر باشد به نوز

سویایابی اثر کم باشد رفع درد محلیست در ریه ملتصق مکه

سویا بره مکه سوار موم لکود باید اینهم از ویستاد گرفته و یک لایحه آب

و یک شکر فلهی وزن باقیمانده زیر آوردن محلیست که بوشانند بر لایحه های

کم های زیاد باشد رفع لکود محلیست

جوبه چهار درم و فندک سیاه درم گرفته کوفته با کوه کوه بند و مفت روز

شمار بخورد بند کشاد برود و سوراخ نمک شود لعل باشد بر آب موم افکند است از

شیر باد که بخورد باشد سوراخ چنان نمک شود و پیر از لکود نمک شود و دلت رفت

بند لکود محلیست تخم مدیکر لکود گرفته کوفته علوه سارند

و عورت لکود تا اندر وقت بگذرد و دفع دفع لکود خون سرد آب و سیاه

کمر را بایم ایمنه تا به ششم در این روش اندازید و در وقت رفع نمودن
 و در هر یک از اینها در هر دو موادم این روش را بکار آورید و در میان
 یکبار سر را در وقت خفتن بخورد ^{در هر یک از اینها} ^{در هر یک از اینها} ^{در هر یک از اینها}
 کم نموده و در وقت خوردن و در وقت خوردن و در وقت خوردن
 از اینها تا به ششم بخورد و در هر یک از اینها ^{در هر یک از اینها}
 سائیدن و در هر یک از اینها در وقت خوردن و در وقت خوردن
 سائیده مانند از دهن غلظت شود و در وقت خوردن و در وقت خوردن
 صحت شود ^{در هر یک از اینها} ^{در هر یک از اینها} ^{در هر یک از اینها}
 نباید باشد باید که در وقت خوردن و در وقت خوردن و در وقت خوردن
 و در وقت خوردن و در وقت خوردن و در وقت خوردن و در وقت خوردن
 فایده باشد ^{در هر یک از اینها} ^{در هر یک از اینها} ^{در هر یک از اینها}
 اندک و در وقت خوردن و در وقت خوردن و در وقت خوردن و در وقت خوردن
 بر کمر بزنند و در وقت خوردن و در وقت خوردن و در وقت خوردن

در سر بود

ادایه سی من به مانتی مانتی

دوای شمع فرید کا ادا میست ^{ناس} ^{برج} ^{کدر} ^{نویک} ^{برج} ^{للا} ^{ششم}
 اگر تر که در سایه خاک نماید و لو که انداخته ساند در رفتن از سلس لطیف بر در
 بدید صحبت با کرم سر در آفت ^{نویک} ^{للا} ^{برج} ^{کدر} ^{نویک} ^{برج} ^{للا} ^{ششم}
 نماید ^{نویک} ^{للا} ^{برج} ^{کدر} ^{نویک} ^{برج} ^{للا} ^{ششم}
 در پیش با مال در سر رفیع کرد ^{نویک} ^{للا} ^{برج} ^{کدر} ^{نویک} ^{برج} ^{للا} ^{ششم}
 در خور بود بر چهره بر اثر رفت در آیت ^{نویک} ^{للا} ^{برج} ^{کدر} ^{نویک} ^{برج} ^{للا} ^{ششم}

اگر قصد در نشیمن در دست گیرد و اثر کند چرخ ^{نویک} ^{للا} ^{برج} ^{کدر} ^{نویک} ^{برج} ^{للا} ^{ششم}
 رتشی ببرد بوزن ^{نویک} ^{للا} ^{برج} ^{کدر} ^{نویک} ^{برج} ^{للا} ^{ششم}
 باید ^{نویک} ^{للا} ^{برج} ^{کدر} ^{نویک} ^{برج} ^{للا} ^{ششم}
 نا شا ^{نویک} ^{للا} ^{برج} ^{کدر} ^{نویک} ^{برج} ^{للا} ^{ششم}
 اگر ^{نویک} ^{للا} ^{برج} ^{کدر} ^{نویک} ^{برج} ^{للا} ^{ششم}

وزن لکستان مسمول اندازیم هر پوشیده شد ز ظاهر بزن لکستان شود
هر هر جلوم مجرب است زبان غول در حایه بچیده سینه عورت بند بر حایه
باشد از آن هر عورت نمودند فوراً ظاهر بزن لکستان شود من هر کلام
اگر در میان دو خور غلطید شد بر در شب از آن هر کلام معنی بردارد لکستانی
لسته بهاری برود لک بدارد اگر در زیر تمالی در بگای و لک و قمر خون نمند
انداختن خندید که بداند شود در تمامش گلو خراپین بکشد و خراپ
کم باریک سینه در حایه لک سینه بچیده فلک ساخته در حایه لک سینه
تفویض آن چراغ باید فی الحقیقه از برای برنده لک مجرب است و لک سینه
غول آبی حاکم که در حایه لک سینه لک سینه لک سینه لک سینه لک سینه
دو لک سینه ساخته در حایه لک سینه بیضه موچیده لک سینه لک سینه لک سینه
دو لک سینه لک سینه لک سینه لک سینه لک سینه لک سینه لک سینه لک سینه
نمند تمام لک سینه لک سینه لک سینه لک سینه لک سینه لک سینه لک سینه لک سینه
سینه در لک سینه لک سینه لک سینه لک سینه لک سینه لک سینه لک سینه لک سینه

[illegible]

سپاس پانچو بابی امیر محمد عززا برابر افغان
نور نور

در مرغ رنک سپاه آرد و در هر کج او دینم بشارد خام گوی که بسته مرغ او کور است تمامای علمت

و علی طاعت و والدیش شلم از بدرد و در روز دیدن کنه تا چهار روز جمعه و نهمه نماید
نورانی یک روز است
امروزه که در ششم

صالح است و صحت بخورد و کوه کرد و کوه کرد و کوه کرد
الوا ۱۶۰ الف الف الف الف الف

کوفته ساندن لاسه کوه کرد ساندن و رابره کوه کرد و رابره
روزی که زن از حقیقتش خود مرد زن نیم نم سولی ریشیر داد و تا خود کوه کرد

بریم الم حلت مانث اگر فرزند نشود و صلیح است هر زن و مرد بر دست دارند و این

تغییر لا در دستش کس با هیچ مانث نشود و در صورت او نه بهای از ده حرره

شود یا تحیم مشورتی نشود تغیر است المتبدنا و سکه فیل و ادل

مرتبه سکه باشد و در تغیر طلایه بر بازو خود بند حلت مانث اگر عورت لا حلت

شش و پنجاه شود در دستش کوه کرد و باید بودن کوه کرد و کوه کرد و کوه کرد

برای این که کوه کرد و کوه کرد و کوه کرد و کوه کرد و کوه کرد

و دیگر کوه کرد و کوه کرد و کوه کرد و کوه کرد و کوه کرد

و کوه کرد و کوه کرد و کوه کرد و کوه کرد و کوه کرد

در کوه کرد و کوه کرد و کوه کرد و کوه کرد و کوه کرد

در سیراوما و تارنج از ارشدین و شایسته

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي جعل القرآن الكريم
موسى عليه السلام ونبينا محمد

برای دفع جریان منی مستعمل است

موضع کسار تخم او منکن تخم لوبخ که چک پال مبارک و در کفر و فتنه یحیه با هم خندان

اینکه بدارد هر روز هم نم دروغ بگوید و هم چهار مرتبه از او بخواند باشد بجز در سال

و نهام عقد این خورده به آب می جاست قرار نگردد و این عقد را در آب

سائیده با چرخ بزرگم غشش بر او کرده در آن غلغلته بنوشد آرا بخود

عمره ۳۰ ساله است و در این شهر است و در این شهر است و در این شهر است

وگوشت در این خورشید ندارد و گوشت با بول مرد سائیده نموده

طیبر در از کرد

ووقت حاجت شیراز چای یکسری با آب و سرکه می‌نوشند

در شیراز که انداخته تا نصف روز حرکت دارد و کس نماند بعد در شیراز

و تا نوزد انداخته با در لقمه بروم و نموده در شیراز چای آید انداخته بنزد

و بعد از آن خماد نوزد شرح نمود از آنش بیرون کم کردند و چهارم و نقل

نمودند و به کتبی که بود و این سری که با یک هفته همراه

شدند اینم که بخورد و با چهارده روز بوقالت از آنجا آمد و موهوشد

خود را که سرکه و آب کبودی در یک خال که شکر را بر این می‌نوشند هر روز

نمودند و به کتبی که بود و این سری که با یک هفته همراه

نمودند و به کتبی که بود و این سری که با یک هفته همراه

نمودند و به کتبی که بود و این سری که با یک هفته همراه

نمودند و به کتبی که بود و این سری که با یک هفته همراه

نمودند و به کتبی که بود و این سری که با یک هفته همراه

در الوب

اجزاء نوشتن دارو کل سنج سعد کوف قرنفل مصطکی اسارون

عسل ال شش ل کل کل

سفل الطیب قرفه رزق زعفران بسببه قاقله

کل لعل لعل لعل دهل جال جال

میل جوزیوا آله شیری خوب نند قند و برادر عسل

حاصل حاصل به مقدار

یک وزن ادویه اگر از معلوم شود که هر داده اند در الحال آب گرم آشامید
و گوشت ناسخه در سحر باشد بپزدان آید و صندل با تخم شنبلیله آس کرده در
روغن زیتون با آب گرم بکار دارند بعد آنکه در گدازه باشد شیره داده کاو
یا سه آستین به بند بعد از آن اگر تریاق باشد فیه او الانزل سفش دهند
تا صحت یابد اما بکدم نزل بازیرد سفید سود و پالوده به بند صحت یابد

باینوی گفته که سیح چیز در جرب عین یعنی در خاریدن چشم الفع الزان
نیت که بک چشم را بگردانند و مازوی کوفته و بخیته رویا شد و این را
از علاج مجرب گفته اند و بعد از این در او چشم را بوشد سارعت
و بخوار و گفته که از اصل منتقطع میشود و بعد از آن نمیکند و مداومت حمام
از الفع تدبیرات است نوشتن در او فیول از هر یک نیم درم عاقر قرقا بکدم شکوفه

و بخت دندان که خورده شده و بسیار درد میکند باید با این
درد در دست کشیدن در دانه دندان اما احتیاط باید کرد که بگوید در زیر
این و نوشت در هر دو خط است دندان که اگر در دندان کند
از آب سرد و سرد و از تری اختیارات نکند که مراد آن شنج
است و از امراض مملکت نمیدهد و معمش و بعد از وقوع از برار
باید از من شمس شد است و افت دندان بعد از گذشتن دندان اگر احتیاط
کنند محل دندان جراحت شود که هیچ تدبیر علاج نیابد و مناصور از این نیست
از جمله آفات آن است که اگر دندان پیش باشد و از جانب بالا و بیخ آن محکم
بوقت کشیدن آنست عظیم است چشم را خوف نزول است پس در
کشیدن دندان سالم بسیار مایل باید دید و در دندان نباید کشید
در دندان اجتناب از زشت خوردن باید کرد و باید سر نباید خورد
بوقت بیخ که آب سوده بخورند و همراه دفع کنند و بوقت بیخ که آب سوده
برابر سوده آب بخورند و همراه سیاه دفع شود سرالار در صورت زمین هر که لازم بود
بمیرد اگر آب سوده یا سیاه سوده بگزید که نهند یا کدوی چاه است که با آب شش می کشند و
زخم نهند تا هر یک را از سرایت کردن نگاه دارد سرالار

پیش از کشیدن دندان
چون کوزه خرباز باید
از آن آب بخورد
و در وقت کشیدن
باید از آن آب بخورد

بسم الله الرحمن الرحيم

حسب ما نفعكم اه كل انتم المولى ونعم النصير غفر الله بنبأ ذلك المنير وافوض امرى الى الله الصمد العباد
محب اليك رحمة الله اية آيات العز في ارض صلات نجكانه بعد به بار صمد بار بختيه مفيد فوائد الزمان
ان قد ربحوا الله حقه ان نعم الله حواءه ان لغات مكنه باو ضوه النير و شو

ای مناجات درست داشته طور دعا بخوانند بعد فراغ از هر کار

در بنا لایق و توب بعد از هر نماز و مناسبت من ذکر رجه در بنا آمد جان این ایام و نماز و مناسبت

التي هي الدنيا والآخرة حسنة وقد آتينا السالكين

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اللَّهُمَّ إِنَّا نَعُوْذُ بِكَ مِنَ الْغَمِّ وَالْأَمْرِ وَالْهَمِّ وَالْجُنُونِ وَالْجَبَنِ وَالْجَبَلِ وَالْجَبَلِ وَالْجَبَلِ

ربنا اغفر لنا ذنوبنا واسرافنا فامرنا ونثبت اقدامنا والضرنا على القوم العاصين

مصر او غنم او دام او انصاف على القوم العاقرين ربنا اخلق لهم اباطيلهم في حقنا عذابا

وَاللَّطَائِصُ مِنَ الصَّارِبِ وَأَنْتَ أَعْلَمُ الْغُيُوبِ

فَاَمَّا رَحْمَةُ فَاعْفُ لَنَا وَتَوَلَّ كُفْرَنَا سَيِّئَاتِنَا وَلَوْ قَامَ الْاَرَارُ

ولا تخنوا القدامى ان لا تخلف المواعيد ربي انزل علينا آية من

و اما ما بعد رسالت

لما علموا انهم قد اصابوا بالعدو فاجتمعوا على ان يقاتلوه فاجتمعوا على ان يقاتلوه فاجتمعوا على ان يقاتلوه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَحَسْبُكَ مِنَ الْعَوْمِ الْكَافِرُونَ فَاطِمَةُ السَّمُورِيَّةُ وَابْنُ أَبِي

الدنيا والاخرى لو تني مسلما والحق بالصالحين

صدور فيه شفاء للناس ونزل من القرايم بانوشفا وروح الهيمش والازد الطاهر الاغمارا

وإذا مرضتم فهو يفتش قل هو الله الذي آتانا هدى وشفاء وكنتم لنا عطاء فكيف كان اليوم حدودا
 ابن آية را در روز مبارک وقت ما بار خواند علی اله ان يجعل منکم ومن الذین عادیتم منکم مودة واوله
 قدیر و الله غفور رحیم

۱۱۶۸

نسخه قوت خبیثه بیج سهند و پوست درخت سبیل مکمل ۲ فلوکی بمکمل کوفته در پتال جگر در شیشه
بطریقا چوده روغن کشند بر قضیب طلا نما سید و او را شفته بگویند ۱۰ دانته از انگشت ببارد
بطریقا ختنی سر که انگوری صفت آن بگوید گشتش بشود آب یک تارتر نموده صبح ببدان
زمان یعنی آنرا ترش بکشد یک بار و عدد دو کوفته بخیمه و واحد ببارد و آوند حیرت بکشد و این آب
در آوند حیرت بکشد و این آب که بعد ترش شد مانده باشد ببارد
و بعد آن آب ببارد و آوند در کایه بپزند چونکه جوش زند و مزه ترش شود
و آوند خال ببارد و سر خواهد شد این آب جوش است الوقت نیک هر قسم که باشد
سائیده بپزند و دوفلوکی بلکه ازین گرم اندارد و هم یک عقد سیر سائیده راه آب آنرا بپزند از دصفا
نیز در شیشه بر کرده ببارد چونکه درین گشتش باقی بعد صاف نمودن آب بپزند از دسر که خواهد شد
سرکه قلمی خواهد شد و اگر آنرا تازه بپزند آنرا درانه ترش گرفته بعد دوفلوکی بپزند

از آب منجم بر وقت خود رنده گرفته در ظرف بزرگ در دو دوقلو اندازد و فیاض آب خود
 با آن قلو شود و قشر آن را بپیمد و در پستی دفع و یا در قندم و قلو می کشند
 خواسته این که از آن قدر بر بر آید اندازند آب که در پستی و در آن علم گفته
 شد است هر یک که آبل با گل که از کون برداشته و از چاه آبله و نوش در دوقلو بر آید
 در آن آبل که یکبار می کشد و آنرا خسته دمی از بند کرده در آید چهل روز در آن نشاند

پس بخود امید بر دارد و یک خود را در خانه به غایت علیل فرورد سفید که

دولت داد ایف تو با همیت و محراب حضرت محمد خان نایب خدیو بیله

[illegible]

مرهم بخور در درج غریبه و درج مادر که را باغ ردغن زردی بخورم - ما را شکر ف ۱۶ -

کافور سه ماهه موسم کالوله اول از روغن دونه سوخته گردانند بعد موسم اندازند
بعد ششگرفت انداخته فردا در بعد انداکی بایق مانده باشد که کافور انداخته
حل کنند بر او رام مالش کنند در آینه بخواه بر او ده سیاه و بر قرصهای سیاه مارم
بازم تکرار بفرمایند

حل کنند بر او ارم مالش کنند و آرد از بخوا بر او ده سیاه و دو قرص که سیاه نامانند
یاد فرم تلک از سر برسانند

باد و ناله و غوغای بسیار
 حلقه ای شوم باران بر سر
 آفتاب بر سر باد و ناله
 و ناله که غوغای بسیار
 باد و ناله و غوغای بسیار

از هر ملازم بیستم تا اول هر سال جو کوکری ده یا نه دینار شود تا آنکه بشاید

از سبب جدا شود بعد از اول هر روز یک بار انداخته با آب

انداخته بعد از سه روز و سنگ صری با آب انداخته اگر مرده

بهم زند و سنگ صری در آب فقط لباید و کثرت آن در سنگ مرده

سورشت زوال نماید مخصوص میران و صمغیان را آن که مرده باشد

التهال او را و بار و المراج را با آب مفید و قوی و در حافظه صحیح

هواشنی

منجربات حکیم همبر و سنگ جهت بیع ف و خون و عزام و نبض نافع برک سنا صندل سرخ

چرا میت تلخ برکت و رخت نیم برکت و رخت نیم مذکور را در یک نیم پا و آب بپوشاند تا که چهار ماه یکبار

پنجفلوس آب باقی ماند صاف نموده بنوشد این مستعمل تا چهل روز است ان شاء الله تعالی شود

برگ لبون که مثل سرپه و کایق با ساسی باشد مقدار هشت باشد با چند فلفل شیر بر آرد و مجذوم تا چهار روز

بنوشد نفوذ است به بخش حور گفته برگ بر که بر که سیلی باشد و برگ مثل سم اهر و در کشت می گویند

میر وید مقدار شش نروده با چند فلفل شیر بر آرد و تا چهار روز یا تا بیست و یک روز مجذوم نشود

هم می آید و نفع بخش حضرت مولانا فخر الدین رازی این را نام برگ کلمات وضع فرمود مجذوم را اکثر شربت آثار فرمودند

یک پیروزال قصاره را اسبهاک بلغه چند هفت روز باند این دوا خورد در یک روز به شد هلیله سیاه نبات غیر بریان

زنجبیل بادیان دروغن هر سه و ابریان ساخته چونه گویند افنون همه ادویه در بقیه دروغن که در

تخمین ادویه سابقه مانده باشد و مغوف مرغین ساخته باب سرد فرورد

اموالع

سنبل سپید دام را در یک خشت کهنه و پیرا حق کرده یکدام افیون خالص سطح کرده و سنبل را بر آن
نهاده یکدام افیون دیگر بالای سنبل سطح کند بعد یک سکور بطریق سرپوش نهاده که آن از کل بند
کند بعد آن خشت را بر دیگدان نهاده زیر آن آتش که چرخ کند تا یکس شکفته خواهد شد یک برنج
دریان جهت جمیع امراض بادی و بلغمی نفع کند را جاله خان حب غیر مجربشان و او شان را از آیت
سالم و او مجرب می گفت دفع ناصور اگر استخوان کربه پاشیده در موضع ناصور مالده شود
ترکیب باد اللحم غذای است لطیف و مقوی دل و روح حیوانی و نفی اعاده کننده قوت
و رفع کننده ضعیفی امراض مزمنه و خوردن سمالات و زف الدم و قصد و جماع و امثال آن
باشد و در سرعت تقویت هیچ بآن نرسد خاصه که با قدری شراب بود نعوذ بالله منها
چرا که شراب حرام است بگیرند گوشت بره یک ساله در بعضی از جبهه در گوشت بکر و مرغ و امثال
آن ترتیب میدهند و آنرا آنکه گوشت طیور با گوشت بره جمع سازند و طریق اخذ وی سه
گونه است یک آنکه گوشت از چرخ جدا کرده ورق ورق نموده مهربا به پزند در آب شیرین بحدیکه
آب یکسان شود ای غلیظ گردد پس در قلع انبلیق عرق بکشند و برای مزاج حار و دونه بارده
عطر به و در مزاج بارد و دویه حاره طبع دهند بعد تقطیر نمایند دوم آنکه گوشت بزغاله یک ساله
بگیرند یا بره یک ساله و سپیدی از وی جدا کرده سرخی را که باب کنند و اندر پائیله سنگین
کنند و اندک کلار بر رو چکانند و سر پائیله پوشند و بر آتش نرم نهند تا آب از گوشت
جدا شود و گوشت هنوز ناپخته آن آب از وی بردارند و گوشت را بیفتارند تا هر ترکیه دارد بگذارد
و گوشت را دیگر باره یک جوش دهند تا ناپخته تر و خوشتر شود اندک نمک کشیند خشک اندر افکنند
و بدین وصف حب خیره در تپه ق این طریق گفته و احقر بکر این را بمر دم فرموده و نفع وی
بیشتر

داده شود

داده شود

بیشتر از قسم اول شایع بود سیوم آنکه گوشت حیوان فربه از چربی پاک کرده
یا گوشت سینه و ران فراریج و دجاج سمینه بقدر بخود بینزند و اندک نمک و مرصط
در وی آمیزند و اگر مانعی نبود این گوشت بدیگ کذاشته و دهن دیک را بنجیر محکم
گفته بر آتش انکشت میهند و دیک را حرکت میدهند و قتا بعد وقت تا محترق
نشود و پفش برند و آب از گوشت جدا شده بکیرد کذا فی شفا و الاستقام و آبیکه
گوشت را در آن بجوشانند و بدون مرقط کردن بدهند چندانست بهر است قوی
در اثر و سریع التقویت است نسبت ببا و اللحم خیار مردانه است چه سرعت نفوذ را
لطافت نافذ شرط است اگر چه بعضی اطباء اطلاق با و اللحم برین کرده اند

مهاجر ادویه جاره عطرها و ادواء الاطعمه حو تو درین مکتوب بمنین مکتوب شفاقل
تجربیات ۲۴ فخم شلم ۲۴ اول نوشت را اندک خوش مندی و لبرع اینق بکشد بار دوم
ادویه انداخته بکشد هر فلوس نرود باشد است بقول احواله خاں حکم الله تعالی

نسخه بواسطه المجرى من عفت نبتة توتة هر سه بار یک غصه دیته پس بگردانده و نموده
دو فلوس بر آن زاجوش داده و دوا را آمیزد و حب بنفشه شربت نصف شکر باد و شکر بعد
خورد ۱۲ بار و یا ریح البواسیر است ان العضا فی راکوفة حب بقدر کفین رنند و بر آب شربت
بر آفتاب ریح و وضع در آن ظرف و در شمع الم عی المفعلة موثر جدا و الی الی بر این نسخه و در
گاه غصه شکر مثل آن دوا را کرده و دو دم تاب گرم فرو برد و بر آب و جای ۱۲

[illegible]

این کتاب در
 دست حضرت
 شیخ الاسلام
 ابن تیمیة
 رحمه الله
 کتب
 جامع
 حلیہ
 است

نسخه چو در مقور جرب نه صید شد ^{نونه} بر گشتن ^{نونه} سنگ ^{نونه} به سده زرد شکر ^{نونه}
برای همه ادویه روغن زرد ^{نونه} گرفته خوب گرم نماید و تمام ادویه را کوفته نخله در روغن
اندازد و خوب امیز خوب نماید پس جلده را از آتش برارد و بر او در صبح و شام بقدر که گرسنه است
بر آب گرفته فروبرد

العینی والجنی تاثیرهما ثابت بالنصوص والتجربة ولا
يلتقف الى الفار الفلاسفة والمفتزلة وربما اشتبه امرهما بالامراض ولذا اوردهما
وروى محمد بن عبد البر الوفي عن جابر بن فروعان العيني سيد خل الرجل القبر بالجل
القدرون به يقصر الآية وان يكاد الذين كفروا يزلقونك بالبصار هم
مما سمعوا الذكر ويقولون انه لمجنون وما هو الا ذكر للعلين ويرى بها
المعيون وروى النبي صلى الله عليه واله وسلم بقوله اللهم اذهب حرما وبردا وصبها
ثم قال قم باذن الله وراه النبي في دابة المستدك واذا غسل العاني وجهه
ويديه ورجليه وصب الماء على المصاب برئ وان اتسع عن الغسل فهو عاصي كما
الحديث والفاقة والقلاقل الاربعة نافعة اما الجن فاكثى ايزاها فيمنع ^{لابالي}
بالنظافة والتطهر من الجنابة والطيب وقد تعبت بالطفل للتناهي في لطف ^{الوصاية}

لافتقار
لافتقار
لافتقار

روحه خیز و ایمان او را در غایت ایمان و تقوی و

مجلس اول

15

محرمات احمد زید خیر کما وجهت لقی و غیر زلفی تقویت میدید کجند سیاه مغرم سد اخیر

چونکه یکذات نشوند عاقل و محسوس آید و علی هر سه نمونه باز قدر که هر ال نمودن یک نوعی کرده بالای

ان قدر روغن سیاه چسبانیده از آتش گرم سبزه با آب و کحاح و تاد و کپور میگردان باشد بر

از نام مخصوص و برخی را آنها و عانه و قوطه بکشد و از سستی بآب سرد احتراز و احتیاط نماید

ساعت روز چهارم مصلّا در عرق رکعت نوزده سیاه انگوزه میر که قسم غوطه باشد نهند

کینه تا سه روز در جمله منش روز صحت می کاروی نماید و چهار حاجت آید

والتی دلولہ بعد از آن

سایه قدر دو عالمی در یک فنار آب بجوشانند چونکه سه یا پانزده قدر یک فنار حبابه صاف نموده

مقدور بارده موت شده و از باقی آب شیر کم کرده آیدست بکنند دوبار در از مالش آیدست

روح خسته
و قروح اندر
هم مفید

ما ته منفید اردن خود بریان خوب یک سائیده نگاه دارند در یک و دو رنگ است

لحم فلوک

مسکری خرمی

نخستین به طور صانع عربی ریونند حین رنجبیل چهار را در کلاب

ان اگر قدری شیر و گوشت بسیار خوب است و الا نه بغیر شیر هم کافی است

۲۷۹

هوالوفا

تر الطول
بعد

نسخه ارار کبیل حارث سالی نخجوان و موافق بلد کت

یجی باوراق الخروع خمره انار و یسحق ناعما و یجعل فی ثوب و یکبس فی غیر علیته یخرج منها الماء
من نفس الاوراق لا یخرج الماء من خارج فیسقی ذلك الماء موازی عشرة ربیات لمن یسحق الحبة و یلصق
على موضع اللسعة ثم من الاوراق المسحوقه المعصورة یسیر و باذن الله تعالی انضال للناس

چوبت بقا و که سبز باشد کونیل یا بکیر و از برکت که رده قطره قطره کن مقدار هر قطره چهار انگشت هم تار
یوست و دانه خشن خاش یعنی گوشت آرد در کاه قطعات ناکوفته بالوست کوفته انداخته و آب زرد
نمنا

انداخته خوش و بد تا یکنم تار آب بماند قطعات بالوست بر آورده بپرون انداخته و ورق بکوب حارثه بپرون

در پانیا انداخته باز چوب نذنا غلط کرده و در ظرف دهن کشاده بدارد و در ظرف چوب نذنا هم

ناصر که در لوث باشد و استخوان سگ خود از پنبه فیکه کرده بدان مرم الود و روی نهد یک فیکه و یک شام

کوبش مردار میزداید و کوبش نو میزداید و فیکه هر روز بمقدار هر ناصور کم کرده باشد کرده سال باشد

به شود سال سیمه زایل در زبان فرنگ غشید را بید الاضداد و للزمنه و لکنتیا باو عسبه منور

ایستفاد

استفاد بپتنه ترید تراشیدن سناک کولف سوزن عسبه منور

سوزن عسبه منور مع رومه مع رومه مع رومه صندل سه شند خالص

نبات سفید عسبه کهنه کم خورده نباشد بلکه وقت سکن بفرستد مع و وقت سکن بفرستد

مع رومه مع رومه مع رومه مع رومه مع رومه مع رومه مع رومه مع رومه مع رومه

نخیر و که علامت کفایت چوب چیت که رنگ فلا بد داشته باشد و از سکن کلاب کم رخ رنگ هر

نخیر و که علامت کفایت چوب چیت که رنگ فلا بد داشته باشد و از سکن کلاب کم رخ رنگ هر

کرم خواهد نهان شد سوزی عرصه روزه ادویه کوفته و یخنه میخون کرده صبح و شام مقدار مناسب
بخورد و منار احباب و عصیان طبع مثلاً غیر مجرب را مقدار دور و دور یک بار میخوند و منار احباب
و برنج و شیرینی غذا چونه مرغ و حلوان و نان کنده خمیری بکنک باروغن و مقدار دور و دور
در دوا الفه نار آب تا یکپاس بچوشند تا که شربت نار آب بکند آب بکند و خواهد برآید یخنه بدالو
وقت نشستن همان آب شربت تا چهل روز و قبل دوا در سه جلاب از سنای و شربت و منفی
میداده باشد بعد چهل روز یک جلاب باز دوا در سنای و شربت و منفی بعد دوا موقوف کند لایر منر
از نیکو رات و جماع دائم لازم الا خواهد بود در هنگام بیع اخذ این دوا مناسب در شربت و منار
مضرت الا لاموری نمک بریان اندک برای طحال که دراز باشد بنده تهره مقدار شربت و در باره از دست
کیل نهاده بخورد و در شربت یا اسهال آید به شود تا بخورد هر چه خورد یکبار نهاده باشد روز یکشنبه
ابتدا معالجه کند بعد شربت بار کیله خورد برای آنکه عرق لیمون مانده حمه رومه رسد در کف بخیل
حمه رومه شیره برگ شربت کتیا سبیده برآورد حمه رومه سم الفار که عوام سنبل لهار گویند و با
هر شیره مخلوط داده در کمال سم را در شیره مخلوط با سبیده تا چهار پاس به فترت هم شیره منجز خواهد
از صبح سیاه قدری کم بندد یک صبح چهار و یک است وقت خفتن فردا در دفعه غذا ادا نمونک
و نان کنده باروغن هر قدر که دل خواهد و کجری باروغن بسیار ما هفت روز میخوند و منار احباب و بسیاری
در شربت و شربت برای دوا در شربت مقدار نیم فلوس شربت و مقدار نیم کافور

انداخته از حوز و سر بهن رده ناهشت باس هسته است باسد و در اسدن
تواند باید و توانی بدانکه بوجار باس وقت شب فترت شو مضایقه نیست یک میل
صبح و یک شام در حین اندازد برای درز که از ضعف معده باشد یوست اندرون سنگدان
سرخ رنگناست که مثل کاغذ بر تمام سطح باطن سنگدان منبسط میباش و از بر کشیدن
بر کشیده میشود و آنرا ناچخته گرفته باده فلفل سیاه خوب بکشد باید و دوازده کوزه
بزرگ یک صبح و یک شام بر خائیدن فرو برده شود در شش روز الا یک مرغ از ناله باز درج
کرده یوست نم بود گرفته بدستور شش روز دیگر کوزه را خورد اگر چه کعبه باشد به نحو مجرب
خاکستر ششم بر پاشیدن روانی که خون جراح را لایق طاع و بدکذک خاکستر کلاه نمدار و خولان بهر
الفع من راد و بر الابل بحجناغ لفظ ترانیت ترجمه فی السندیه ساد هو یوغ زوج اخف المنکوحه
نیمتار دال ارز در هفت تار شیر خالص تمام شب تر کرده بدالو صبح از عاں شیر قشر بر آده دال
مقشر در سایه خشک کند و سیده کرده در حمام بلل بخفته کرده شکر بورد نیمتار بیامیزد و بکنیم باو
تعلک بعد کوفتن و بخاشد در آفتاب بخاله آل را خشک کرده باز بکوبد حمامه نیز رده
نیز بیامیزد و بکنیم سر شیر کا و آده خوشش دید و مقدار چهار رومیه از مجموع آدویه
مخلوط اندالو تا که نصف شیر ماند فردا آورده شیر ام هار بخور و تا ایام که تمام آدویه
مخلوط خورده شود از جماع و سرش و بقول محترمانه اغذیه خورد من رفیق را غلیظ اند و نوی

نمبر پنجم از سر

برای ضرب صبر کند و انبساطی صابون ادویه کانه مقدمه
افسحه او اف ریح دارد

را لوفته بخت و صابون را ورق ورق تراشیده با ادویه آمیخته در پاوشنات قند میزند
تا که غلیظ شود بر بارچه دونه که موازی موضع ضربه باشد ملطیع کرده بالای موضع ضربه شکر کم
بجایاند در شراب سردی ضرورت است و منزه آب باشد بعد چهار یا پنج ضام
تبدیل کرده باشد تا چند روز را کامل استخوان ترقوه را که شده بود بود
یکماه این و احیاناً ندیده شد است دولت لکن اگر می آید مسه فقر در وقتنا
صاحب دولت کم ندارد از فقر چه فرق دارد اماکن زعفران ۶ ماهه برکت است افیون
۶ ماهه سورنجان یا رجه طلال کبریا برکت قبول است سورنجان را خد کرده زعفران
و ترناب در وی داخل کرده از خمیر هر چهار طرف مغلف کرده در آتش بدارند چون بخت
شود بر آورده کنج شک نزد بوج رده شکم شکاف نموده سورنجان از خمیر بر آورده در شکم
کنج شک نهاده در روغن سرخ کرده خوب بریان کنند بعد از روغن بر آورده در میان
دسته مع استخوان با کوفته مقدار کنار طلال چنانستند یک حبیب مار که هر یک از مجامع
بخورد اماکن بخش چهار رصیده مرغ در آب جوشان در روغن مال کرده تا که کنش شمارد بدارد و در میان
برون آورده در آب سرد کن و در چینه هم و معطر هم کوفته بخت جدا جدا بدارد
یک یک چنگ برون بر صفا نداشت نبوت یک یک هر روز از نزد کند تا چهل روز بخورد و از ریش و بله

جبهه قوی

وقرآن مجید باشد نهایت مقوی فضل از جناب الله بخشنده است دام اقباله العالی

تعلب ف رومی مهکاف دارچین ف موصی خفید موصی سیاه ف رخیل ف مویس ف تخم کدو

تخم ترب ف تخم یاز ف تخم سلم ف تخم بلبلون ف مویس کوچی ف مویس تهریزی ف صمغ یاس ف صمغ دیگر

خراسان ف مویس ادم ف مویس جیل ف مویس اخروت ف شهد ف چند ادویه مویس

علیه باسد باقی بگوید و شهد مقوم ساخته اول در کی شهد مویس اندازد بعدد سفوف

باریک رده باقی ادویه اندازد و همچون رده بدالوشترت تا ف از یکفلوس و یکتار شیر کم بالا بنوشد

و اگر یک زنجبیل در شیر جوش بیاورد آن شیر بنوشد خوبتر است و همراهِ اکالین دوا که در وقت صبح چهار

خورده وقت شب همان ایام که کند بدن اجزا که خد سیاه توله مالکین توله مویس یا خیر ۲ توله

بیر هوای اما نه اگر علی شوالا موقوف عاقر قرحا ۲۵ ف نقل ۱۵۰ ف کوبیده سفید ۱۵۰ ف چارچوب

مقدم را بنا بر نهایت اول باسد و سه خیر مویس باسد بعدد یکجا رده باسد نهایت سه

سازد بعدد یوتیل بسته در ظرف اینجاییت که بر آتش نهالک باشند و باطن ظرف که مقام تخم

یوتیل باشد از تیل حبیبی اگر بهر سه الا از رغن که خد حرکت یوتیل را کم کرده در را کجا کند

جله تن در را الاسر و سنون را معاف و الا تا دو کله وقت خفتن بخماد نکور هر روز در کف یا یوتیل نرم شود

زواد روی مستحبات بعد فراغ از کمال همان یوتیل را قابل بستن بزرگ نموده گرم به بند و سوزان

بیر معاف و الا کرا نکه اندک اثر رسد مویس یقینت غذا مقویات بر مویس از ترش طلا مویس مالکوت

مالکین کجند سیاه بیر هوای سه ۲۵ عاقر قرحا ۲۵ ف نقل ۱۵۰ ف زهر تمبله یعنی مویس سیاه

لا از قیسم مویس

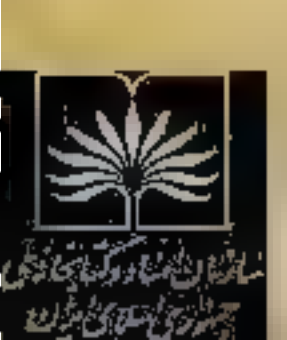
اگر مویس

و در را کف

مویس

طایفه

از مویس

منوچم سداخیر منو بادام عاف و خوا و قفل و زهر یکجا باشد بار و دهنیت دارا دویه یکجا با
 بعد یکجا کرده باشد خدا کند بسیار بار یک شود بعد مثل کشیدن روغن از منو بادام ازین دویه
 روغن کشیده و در شیشه بدالو قدر یک خ دو سغ مالش کند انگشت کم کرده و یک سغ جوده
 بر رکت قبول نهاله انگشت بان آوده از آتش انگشت را کم کرده بر ذکر کمال بعد تا از خود
 که بر رکت اندازان روی رکت را حرکت کم نموده بزرگ کنند و صبح یک سغ ازین دویه بخورند و بزرگ
 روغن کشیده و کهنه و سبک حرارت وقت انداز لغت کمال و این طلا در ایام اخیر خوردن دوا کند
 و موضع سون و سر محفوظ داده و تا اکل دوا از خجای بر میز گشت مزلوق غریبه را مفید بحرث قابل
 از محمد بن فضل ابراهیم خان عتوقه اما که شکیل پنج کالبتی لونک جای هر جا بگویند دهنیا
 کبیر دال حینه مرغ سیاه سونته سلا مول کسوری با کپور سه ساله الاخر اما که
 زهر سیاه سه ساله اما که کبیر دال حینه غلبه بر انا سه موصی سفید اما که
 مرغ جوان گنانه رانده و ساخته از آتش در فصل و محل فصل باشد پاک کرده گوشت را در لادن
 دسته قیمة کند و ادویه با کوفته بختیم در وقت قیمة ران اندک اندک ساخته مخلوقه باشد تا نافذ
 در اجزاء گوشت شود و در بختی ادویه سوز و کافور مستقیم بعد در چهار تا آب دیک می کشی
 انداخته بپزد و روغن بکنار بختی نیز همراه اندالو تا که تمام آتش بسوزد و وقت بخت شدن
 سر را خام کرده باشد روغن را بطریق تبار فیه بدالو مقدار در فلوس همراه مال هر روز خورد قدر تلخی خواهد
 داد و روغن هر چند بماند متغیر کرد و دو عصاره یعنی کینار و مرغ که باغی مع آغوان با کوفته در لوز کرده سید

این دویه
 در وقت
 خوردن
 مفید است

سه هفته ام که از ما غبار برخیزد اگر ادمه که از گوی بار برخیزد به در ضمن کائنات رویم گاهه
 یک دانه محبت است باقی به گاهه سه میروی و در می آید مرا تا ساحت نشین که باران بگذرد تا طلا بر آید
 حجر خیز جگر موزد بنای طنطور در ای ابریشم جمع کرده در دست با ای نیزی می باشد به پهنه
 با گور جنتیه که خوب کج سر باشد به خوام بگوی دوست بگو ترشده بوم استاید بدین بهانه بگوید با
 به زیر الش ای عند لیب نادان دم در کوره زن تا گوش نشسته تا زکتاب فغان ندارد تا
 نواب غار الدخان در عشق غنه یک گفته به جامعش تلک بونهر اگر آد کسوی معلوم نمیشد به
 نهو چاه کسور تا جواب یکم به به چین جور گفته به تمهید چاه کسور استاید که بوی کار را
 فرما

سغوف بر تنم دهن و لب که مرهم نرسد در در کند در یک روز در سه بار به پست پست کلان فیه خسته
 کرده کوفته در کاس بار یک خسته به تکی سه ربع فیه بریان کند و جامه به پیر کند و کتبه سفید که پیر او بند
 یا اگر هم نرسد کتبه مشهور جامه به پیر کند سه ربع فیه مرد استک جامه به پیر کرده فیه خسته سغوف خسته
 در در کند لا جمل بر تلک لکلیه کان العلم لا صف الدوله فعالمجود بهدا اطباء و الفرج یوخذ فعل منوان و بترک
 ادراق و کحف الاصول فی الشبه تخفیفاً و یا فحرق و من را و حاصل الملح كما هو الطريق فمنه
 الکافه

گیتی شب منم کورمین شیرین لقا ملکم رفتار ملک
 دیده نه ام شیرین لقا گشتم رفتار شما

تنج کونج	برایان امقوت	نعل	تا ملکانه	نخ	سفید	سپید
۴	۴	۴	۴	۴	۴	۴

نکته برابری همه دروغن درو باز است و شکوه دروغن
 نکات دروغن همان کرده شربت انگار و مفاد نام رفیق است و در
 کوفت پیچ اند الفوله تمام درخت کرد و قدر حواله در دست پرست
 ترش
 ارجاعه و حب

تنج کونج	برایان امقوت	تا ملکانه	نخ	کونج و اینج	کونج و اینج
۴	۴	۴	۴	۴	۴

همه سائیده حبابه پخته کرده نش پخته کنده پخته پخته پخته پخته
 اول نش سسته دروغن اند که سران کرده پخته پخته پخته پخته
 کرده تمام رفیق گرد آورده چون نزدیک سرد شدن آید دوا انداخته حل کرده بداند
 خوراک آف صبح و روز بشام غذا دلش یا کونج سبز پخته پخته و سر

همه تاکت اسکندنافور کزید اوله سار بیدر ماهوتی بیاب ترار

براده دندان قبل روغن کشیده

ادویه هفتگانه معروفه ز اباریکه
میده اول در ظرف آهن مایه بسته این درجه
کمال کند

بعد از شش ماه آمیزش دو و یکس آب چینی را از خدایتان بماند تا به دست ماس منحل در میان
خوبی که الی و تمام آب منجرب از طلا بر عضو غش کند و بالا ای بر تنبول بند در یک روز
در شب بند دو یک روز نافه کند هشت روز بعد تصور در شانزده روز تمام و وقت حله
عضو اند خواب داد بعد فراغ روغن با کته که کته عده بر طرف خود و نقشه بنویسد

چهارم روز دوازدهم ذی القعدة

میلان مول صد فغام اتا اردانه برک بنیول روت

[illegible]

از خوردن تراب و استغفار و در شش پروردگار علقه چشم و سملکه و بهر له
و با مین و رسیل و سرخ چشم و موی تانید و حرارت از خوف است دانسته الله و کلان

نار موی تانید	بج بند	کپیرا	سرمه	کف دریا	زرد خوب
۴۲	۴۲	۴۲	۴۲	۴۲	۴۲
برگه چشم	سیل	گلایه	کته	بای بزرگ	نار موی تانید
۴۲	۴۲	۴۲	۴۲	۴۲	۴۲
لکوه	بج ستار	پیشک	بج کشتای	سملکه	اول
۴۲	۴۲	۴۲	۴۲	۴۲	۴۲

این ادویه را بر سر موی تانید و در ظرف آینه با بول برسیه نار موی تانید
تمام شب بگذارد و گاهی در وقت فجر چهار کبر حاکمته با دست نه که در روید
حسیانده باشد اول به دست نه که کبر کند با حاکمته در وقت بیدارگی سیاه
که در وقت سیاه باشد تا شام نوزده بکر منقل که کبر کند شام که در وقت نه
نیم مقدار منقل که در وقت بیدارگی در سایه خشک کنند و ساسه ناپاک افتاده
از دهنده باشد در وقت بیدارگی که کبر کند و اگر با حاکمته بخواه که اول
عورت کبر کند و اگر با حاکمته بود در وقت بیدارگی که کبر کند
موی تانید باشد در وقت بیدارگی که کبر کند اگر سیل با و باشد

مقدمه و ادامه زند

در حرکت کشته سوار کرده و آنجا کشته ملتوت^۳ و از نایافت نگرین و کله نایافت
درین راه نزد این طایفه صدر بار بیه و فاضل تر از نایافت یک موقوفه و این
طایفه همین نایافت است که یافت روی بسته دارد و نایافت روی در بسته
و نیست صفا و تو حیدر بار آورد در بسته همه ظلمت و شرک پیش دارد و نیست باید شد
و با نیست باید شد خوش گفت و در راه مایوی عدم می زند تا کسیت درین راه
در راه شریب لیب و شب بسیار و کوند سه جمال کوشه چهار رت و ال حسین قلعه
و درم کلچین جمله ادویه را در آب بید و بر قویب مالیده برک شبول به بند
محرک است و این ادویه بران خورد این است یکبار و شش موش سفید یکبار و ستاور
نیم پا و موحیرس همه را بار یک سائیده و و چندان شکر خینه انداخته گفت است
هزار از شیر نوش و چندان قوت باه میفراید محرب است بر این بند که با و بحریه کرده
ست بند و سیار و کوند ناگورده و درم موصی سیاه و درم مترا کن و درم
مال لمانه خندم شخم نکاس و درم زنجبیل و درم سنگهاره و درم اجود و درم
شخم کونج و خندم شوره و خندم موحیرس و خندم این همه را بار یک سائیده
بر حبه میزاده و در ماکوشه در خان امپوشه خوب مرتبه داده و بعد از چهار بار

نیم جم

روغن کاه انداخته نیمه مثل آردمان شده داده مقدار یکدم بهار و غلوه بخورد
هفته یک غلوه بهار و یک شام بخورد فرصت که حاصل شود از ترش بهار بیل بخورد و ناک
کاه به بار و روغن کاه یا بهار و یک شام با دال نو یک هفته بار و روغن کاه و ال کرده بخورد

دوا سفید

نوع دیگر ادویه دفع کوب ز آب ریوند چینه شوره قلم نبات بار یک شده
۴۱۳۳ ۴۱۳۴ ۴۱۳۵ ۴۱۳۶

دو پر کنند اول رو یک وقت شام دویم پر بر تاس سرد بخورد در سوم وقت
قر شام کنند و بخورد نوع دیگر که خمر و خسته آتش از تحو المومنین نوشته شده

به شکر خوب کال خیر و سرکه سفید بر سفید مرغ بهار چینه را بر گرفته
کوفته در ظرف آهن متاکرم نیم ساف بر سوخته باله و الحال شکن شود

نوع دیگر برار روان شدن آب منخوشت سرخ که به بوسیده شکر
بر دو را یکجا کرده مقدار یک دست و وقت صبح بهار بخورد تا به سرد فرصت

خواهد شد سرکه به سبزه بود و بپزند تا به چینه قلم شود کونک سیل

این بهار و روغن کاه به مقدار نه هاشم بود و در جرات
ماده کاه و روغن جرات به مقدار شش درم بوده باشد انداخته وقت صبح

بهار و روغن کاه

نهار خورد و هفت روز بخورد و برنج بخورد و دیگر چیز بخورد و هفت روز نمک نخورد

پس بود و خود و عدس را دوسه بزدند و شش بریالی نالک پسر شخم اندازی

کوبند و شخم کوانج ستاور جهان سید بهل این همه چیز را برابر آورده

در وقت صبحگاه با کاه و بونگ شخم بهل را همراه ملک و شیر مازده کاو بخورد

انکه با دست کافور و فربه قضیب خراچان خشک شوند در پیل انچه

سخته با کاه و بونگ از طلا میگردانند باشد تا که موافق در انچه نشخوار می

کند از طعام بخورد و گوشت مرغ سیاه بپزد و لوبک انار دانه نمک سنگ

اینهمه را با دست بیک دست عذاب شود از آب گرم بکنند درم

برادر در گوش بسیار دشره از انکه سنگ بوده در گوش چکاندال و البرقا

ببخورد الصنا جبهه روشتان چشم بسیار دناخن آدمی شیم درم فلفل گردنم درم

دم بچه کاد چشم شیم درم شیر خوار یکجا کرده این هر سه را بسوزد و در میان خاکستر

آب بپزند و در میان او نذکانه بلونه کنند تا آنکه چون کاجیل شود

چشم کشد و روشن شود اگر خورد و زعفران و قرقر نفل بار یک اس که در

یوم الحزن کند از لب بر سر ادویه این اسم بخانه بار بخواند این است تا جلیل الحبار

روشنای چشم باید سر لیب قاضی بیاورد و نیک است حال کوفته چشم هاروی حشره

دال حبشی قلم در دهم کلینج جمله ادویه را در آب بپزد و بر وضی بمالید

برکت شربل به بند مجرب است و این ادویه بران خورد این است بسیار

کیا و تخم کلبه و مرسل سفید مکیا و ستاور نیم با و جوهر برابرا بکشد

دو حنظل ش حنیفه انداخته کند است نه هزار از شیر نموشد و محرق است

نوع دیگر قوت به از دست بهشت شای بار و برک گفت شیه بکیر دود

شیه وی پوست به چ کلبه سفید بپزد از جامع چهار کبری پیش طلا کند

قوت بسیار داد و نوع دیگر قوت به بسیار خوب است به تجربه آمد به هر کس که در برسات خورد

و کوچک است هر روز یک عدد در درم چند سیاه چیده فرو برد تا یک هفته نهایت دو هفته برال عینان

کند و بخورد و در ایام سرما از حیدر باشد عامل این دو امثال حواله نوبال باشد نوع دیگر

قوت به و قراقل زنجبیل دار حنیفه غسل هر سه و ابرار بار یک ساییده در او نهد

انداخته با غسل همراه مخلوط کرده نگه دارد و وقت خواب قدری مضاف بخورد قدری

که کث است سخت قوی کرد و نوع دیگر بسیار دسوهن مکی قدری در آن آب لیمون ساییده

تا رخا بهت در آن کرده برالت زیر سرالت دینم به داده بجماع مشغول شود تا که

جنبه قوت به

جنبه قوت به

ریمان تا از آنجا نماند و خلاص شود و علاج سست و کمر زدن بسیار در وین کاه و وین کاه
 سفید و وین منقذ که و عرق قره حمله را آسوده نگاه دارد و همراه شکر مخلوط کرده
 بر آلت لیسند و آلت میریت روزی ده بار با غله مداومت کنند که آلت دور شود و آلتی
 کرده علاج بخارش بسیار تر بهانه بنوار با بچی حمله بر آلت گرفته کوفته سینه ساخته
 مقدار است درم بخورد تا آلت منقذ بخارش و سرخ با او غلیظ خون و بلغم دفع شود و در و
 روشن کرده نوع دیگر علاج و نبل بسیار و جی و چون هر دو را با نبل و نبل بسیار
 شکاف شده به شود علاج هیچکس بسیار دیر طایف که آنرا چند آلتیند در آورده نسوزد
 و خاکستر کند مقدار بر شکر بخورد و هیچکس در شود علاج هیچکس دال باشد آلتی او در حقه نماند
 کشتن انداخته و در باشد هیچکس دفع شود علاج هیچکس بسیار و نماند که بسوزاند و در آلتی
 بنوشند و هیچکس دفع شود علاج تر لیزه که سه روزی آید بسیار در کلسیه و مرغ بسیار
 و بیل در آلت بر آلت سائیده نموده که آلتیند و در بخوراند و در چشم آلت
 آلتی تر لیزه میوم روز دو بار برای جلق زده و دست خون خروار و جوان و نکره و نکره
 بلیه و لیس آن مرغ از مرغ و جلق شده با چهارم حمله از نخل و بل خر سبزه
 انداخته بر آلتی نه آلتی خوشی در سر را گذاشته و بکشد و خشک شد و در باز
 بکشد و بماند و لیس اول در خواهد زد و لیس دوم در خواهد زد و لیس

جنته خاکی

علاج و نبل

بسیار

بسیار تر
بسیار و نکره

حلق زده

[illegible]

6.

18

فصل

نماز و غیرت و ایمان و کمال تکیه و استقامت و حکم کند و ایمان

حکیم خسته بودت ایامم بضم و زنگ سوغ و روشنگ حشر زعفران

جوزيويه عاقرون جادستر الدبحجوانه والحين موسى ابيان فستكره
هناك هناك هناك هناك هناك هناك

حور حین کبریا حین بیخ بنفشه حج بل درخت مالکین
 مالک مالک مالک مالک مالک مالک مالک مالک

کونکرو	کونج	اسبند	پیلدراند	پیلدراند	تخم اوسنان
دماک	دماک	دماک	دماک	دماک	دماک

ستار و موندک تخمزدک اندر جو موحرس خبیل قرینل
هنگ هنگ هنگ هنگ هنگ هنگ هنگ هنگ هنگ هنگ

[illegible]

سخن و ده باشت وقت ماه بسیار شود از ترش و مادی بر سر کند ترش ماه بسیار
که اگر و کلان و چهار ماه از آن خوش اند چون که نرم شود بر آورده در روغن ماه و بر
که در ترش هر یک از اینها در هر روز بخورم بخورد فایده وقت ماه و مساک است با افزود
و در هر روز قان من در شود و هر یک وقت ماه تخم زرد و تخم سیل هر یک
و الی همین هر یک تا نماند سیاه که بر برابر دار و اما مقدار هر یک در یک صبح و بعد از
طعام یک یا سه وقت ماه افزاید و شش ماه از آن در هر یک از اینها
است که در وقت که از آنو یا از خون باشت در هر یک از آنها که آورده همراه در وقت
از آن در هر یک از آنها که از آن به وقت شتر است وقت ماه و جلق زده را بسیار است بسیار
بر تال سوخته که بر هر وقت عطر زده کجده که در هر یک از آنها که از آن به وقت شتر است
در هر یک از آنها که از آن به وقت شتر است که از آن به وقت شتر است که از آن به وقت شتر است
چکانند و کار و مقدار و هر یک از آنها که از آن به وقت شتر است که از آن به وقت شتر است
سوار از آنها که از آن به وقت شتر است که از آن به وقت شتر است که از آن به وقت شتر است
نکند و در هر یک از آنها که از آن به وقت شتر است که از آن به وقت شتر است که از آن به وقت شتر است
و جلق زده و موصی است که از آن به وقت شتر است که از آن به وقت شتر است که از آن به وقت شتر است
به هم می آمیزد و در هر یک از آنها که از آن به وقت شتر است که از آن به وقت شتر است که از آن به وقت شتر است
و در هر یک از آنها که از آن به وقت شتر است که از آن به وقت شتر است که از آن به وقت شتر است

بسم الله الرحمن الرحيم

مفعول مفعول و غیر مفعول کما دا

محرمان احسان

کجند سیاه موحکم مداحه مالکین عاقبت اول بر سر انوب کبر لند
اف اف اف

حون بکذات مد عاقبت مد شال بر سر نموده باز قدر کبر لند عاقبت کبر لند
روغن سیاه سپانیده از آتش کم کرده کما مود کبر لند موحکم موحکم و موحکم موحکم
باب کما احتراز واجب موحکم موحکم موحکم موحکم موحکم موحکم موحکم موحکم
میر الله سم خوشتر باشد بکذات موحکم موحکم موحکم موحکم موحکم موحکم موحکم موحکم

راغ در دلو که بعد ولادت پیدا شود

ببخیره رسیده

سیخه در یکم ثار آب بخوشانند چونکه سیاه و بماند بکذات از جامه صاف نموده

کدو بار کرده بخوشانند و از آب کدو شیر کم کرده آبدت بکنانند و بار در آرایش آمده است

روح حبیب و موحکم موحکم موحکم موحکم موحکم موحکم موحکم موحکم

کاتنه سفید آرد خود بر مال خوب باریک شده نگاه دارند و یک روز دو بار بکذات سیاه و موحکم موحکم
اف مکنم اف

مسک مسک موحکم کم خج موحکم موحکم موحکم موحکم موحکم موحکم موحکم موحکم

تخم دهنه صمغ در موحکم موحکم موحکم موحکم موحکم موحکم موحکم موحکم
اف اف اف

خورد بسته دارند بکذات کاف است و بالای آن اگر قدر شیر بزنند بسیار خوب است و الا نه بغیر شیر کاف

دسته اطفال و تمام آنها مفید

من مخرجات اللوحه و من مخرجات الراس و امراض بلوغ اطفال و امراض اطفال و امراض

سفوف الد ... فلفل سیاه ... حمالکوته مدبر در شیر ...
۶۱۴ ۶۸
نبتة تا بعد غلظه شیر را بوشانیده بر او زبانه

در شیر ادرک حب محقرات و نیک بکند و در تر از آن بسته نگاهد الو طفل را که حیوان
دو حب جیح و شش هاست و در کاف

انافع حین من

نعلک در شیر زگرده در سایه خشک نموده ...
یک نیم توله ... یک نیم توله ... ۶۹ توله

نبات بر آب زهده ادریه رده سفوف نموده با شیر خام بنوش

انافع محذوم

در درد ... فلفل سیاه ...
۱۰

هر دورا در آب سائیده بمقدار یک از با و قدر آب بالاباشد و بنوشد و تا مصلحت

و بعد در دوام قوف دل شسته تا مصلحت این غذا بخورد آرد کنند ...
۱۰

نزد دیر به سینه کرده همه را در آب سائیده نان پخته با بسیاری از روغن کاه
شمار ...
مکروه

میخورد و باشد صابن جذام مداومت کند برین غذا هفت و بران دوا هفت و یک
و یک در غذا مذکوره توقف و همگام خوردن دوا مذکوره نمائید که خوردن به خوف

ماح آرد و مبرم

نمیزاد نخورد برادر سائیده در آب مخلوط کرده لیست نماید برب بر ملا لایحه

روغن خنای نام محو

بر کشتن در آب سرکه بدلا و صبح و شب در آب سرکه گرفته بار روغن کند
۴۰ و ۴۱

بسیار آب و خمر روشن بماند

دافع جذام

نخود سیاه مار سیاه در برابر دود نهامت بکنم دست با سر نماده
۴۰ و ۴۱

نم نخود در سبزه مار مقبول بالار نخود نهاله و نیمه پخته از نخود بالار در آب شسته
جملی بزی و و من تمام کرده در کلمات ملاون بدار و بعد جملی بزی و از زمین
بر آرد و بپزد و حنظل نخود و حرم مار سوخته شود اما مصلی او خاکستر شود بلکه
اندک و از سبزه چیده تواند برداشت هر یک یک نخود یا دو مبر و صی عدم و ک
در آرد اعلی جفید و بر دقت است هم الا تا جملی در زردان

دا آید به دست دختر و پسر

نیلوفر در آب لیمو سائیده ایپ کنند

فایده برای زنی که قرضه میگیرد

نیلوفر که آنرا کتاکتاس گویند طریقه اخذ آنکه هر صبح در حوض خاکسترش
در آب تمام شب بعد از آن داشته باشد صبح از خواب بیدار شود و بگوید
آه صافش را در نظر من چه دهم تا من قدر در دستم درخت آه
درخت گویند ازین قوی تر و مقوی تر دهم به قدری که برای اسم ال ملک باشد
طریقه اخذ بدست و معنی خج تا کل

در حوض

معنی کپو شنگوف کافور موسم اول درختش دوغ کوخت
کردار در آن روز که کافور از دست حل کنند بر او را هم بکشند زرد آب نشو بر آورده سازد
و بر قوه های بسیار باشد و فراتر از بلی که ضرر رساند

بار بار سرمه ده بیت بگویم کرده در آب کپو که شب سائیده کرده بر آورده باشند
تطبیق کرده وقت سائیدن شراب بگری اگر در آب بگویم سرده اول سرمه را
کنیم

در آب لیمو سائیده ایپ کنند
نیلوفر که آنرا کتاکتاس گویند
طریقه اخذ آنکه هر صبح در حوض خاکسترش
در آب تمام شب بعد از آن داشته باشد
صبح از خواب بیدار شود و بگوید
آه صافش را در نظر من چه دهم تا من قدر در دستم درخت آه
درخت گویند ازین قوی تر و مقوی تر دهم به قدری که برای اسم ال ملک باشد
طریقه اخذ بدست و معنی خج تا کل

کرده و باز زده بار شود تا آنکه کف دراز نشستن حد شود و بده لال
 مردار در کتب این طایفه انداخته با آب انداخته بده کرمه مذکور و ترک
 بصری با آب آرداخته و لال مردار بدهم ترسد کرمه و شک بصری
 در آب قند با آب و کثرت آن نیز کلاک و سرمه صورت نزال الما باشد
 پیران و خف مزاجان را دو بار در ریح را و بار در المزاج را یک بار الحال
 معده و مغز بصر و مانط و حشم

نافه مطول

قدیم نوشتار شور و مل ریند صبر سقوی هم
 لوله ۲۶ ۶۴ ۱۰۰ ۲۶
 بار یک خم تاب بقدر خود خم بندد صبح و شام یک خم تاب و خم
 سن و مزاج بیمار بدید غذا ایچری موند نه

مجر فیه ضریب انوار

در راه اساقه و نالور از قاعه حاکم ریکر بلاد سر و قندنی مالیده کور کور ریه بدن
 و خاشاک و دمل در سرم رسیده اما رسته به بندید به ریح و دوا به نالور در کتب است
 برادر دفع سم بلاد کاکش را اکل زید نافه دیدن همان قیاسی ریح در آب مشرب
 بر موضع فرمودیم بیشتر سر لیس مالیده بود و دو بار مالیدن رافع عارضه کردید

لصفحه اول مجلد دوم و غیره

نسخه شیخ اصغر عاصم

برای مزلق لیپ زده مغزین به کپاس اندرجو

بلبله

برای مزلق لیپ زده مغزین به کپاس اندرجو

صبح کجی صاف آن بنوشند

لوله

لوله

لوله

لصفحه دوم مجلد دوم و غیره

برای مزلق لیپ زده مغزین به کپاس اندرجو

بخش نند صبح جوشند و قندک صاف بماند صاف کرده دوام بخشد غسل
اضافه محو بنوشند بعضی میگویند و یا صاف اگر کجی نموده نوسیده اند کانی در شمع

فرموده شیخ خدایتعالی

برای مزلق لیپ زده مغزین به کپاس اندرجو

۴ ماه

۴ ماه

۲

باز لیپ تازه نماید بالابرک تنه بپوشد از رسته خام بنزد و اگر سینه زیاده باشد پس مالون
را در کیز نرساید لیپ متعال آفتاب رسته روز نماید فصل رشود و اوایل دیگر برای مزلق

تیلیا بچینال مال کنینی دود یعنی شیراک

بلدی زرد و خوب

اف ۱۰

۴ ماه

۶

۸

جوشی دید و بعد یک جوش شیراک و روزی غن افراز دود بعد هم دود بکر با و مانده را

باریک سائیده و پرچم نیز نموده هم را در کپاس بسته در تنه اندازد و همچون دیپک آتش دهد

هرگاه نه فلکس روغن بماند و نشسته نگاه دارد و بر قصبه حشمت گذاشته طلا از بر و بالا میبرد
روغ نماید و پیرهن از حشمت عین را مرد شود و دیگر جلیقی لیب زرد چوب بغیر عقد همراه باشد زیر زرد
و برنج درخت سبزه سورخ نموده زرد چوب در سورخ جمل روز بد از دو سه چیز
ایستاده باشد همانطور برنج کاویده و زرد چوب پیر نماید سحیح را از برنج بر نیارد و دلدی را
بعد چهل روز بر آورده در آب سائیده هفت روز صفا نماید به شود

لیپ برای جلی زرده

پوکر محل زهره زرد بزرگ که لوک باشد
اف
اب لصل که بنان میخورند پنج و نیم فلکس و شانزده عدد بقیه
اب مع زردی و سبزه
عدد
۵۰۵

قال چینی قرقل بزرگ بسیار عاقروحا هم را بار یک نموده در آب لصل و بقیه سائیده لیب
۱۲۲ ۱۲۲ ۱۲۲ ۱۲۲

وقت شب و صبح از آب لونه کاو یعنی سله کاو بغیر آتش داده لیب نماید و بعد دو کهری از آب که کشیده
است و یک و زرد چوب و حبه نماید عین را کمال آرد و طول بفراید و حبه شش حبه است

برای زلق ادریه چور و ن این دوا از سلطان آو مر

دار چینی کباب چینی عاقروحا خولجان زنجیل قرقل جانیل یعنی چور لوب
۱۲۶ ۱۲۶ ۱۲۶ ۱۲۶

افیون سهری به در وزن از یک شش ماه گرفته مشک هم بار یک سائیده و پیرهن زنند
۱۲۶

غزالی نیز نماید و در شهر حبس بقدر مخور بخورد و یک حب بخورد و یک لیق ز آب بن

برقضیب نماید و بعد از نزدیکی کند هفت عورت بخشنود و گرداند

دوای مخور درن برای سمانی

کتاب چینی و ارجین قرآن . سنه زنجیل . صمغ و مال جوزبویه کلند
۱۶ ماه ۱۶ ماه ۱۶ ماه ۲۳

هم ز اسب سیده بوزن یک تنک یعنی چهار ماسه در کل نقد به بند و و بیشتر از میاست و و کهری را

نیک حب بخور و بالای شربت نبات بوزن چهار فلوکس بخور در صورت را خشک و

کند و اما مساکن تمام آرد و محبت است

کند و اما اساک تمام آرد و محراب
 حاکم در دوا اس و اسیر او داشت بعد از آن
 بجز و تقسیم با سابق بنابر خود و در اندرون قفسه داشت خواهی خوش ارم بلا که

روغن گندم انداخته و صیقل داده چون این را مالش کرد به شدت شفا یافت آنست پادشاه تمام ملک خود روغن بیدار میزد
نقد کرده بود و در او آغوش بلغم زد و در وقت کاوان در سیر زانرا ختم در غمر که داشته باشد روز مالش یکبار هر روز

دندون چهارم تمام آرام شد و نیز دهنه اندر دهنه و حرقه بول و سر بول بندید بول از اندام و ریح و الکون
از ریح درشت بعد از این مسهل ازین آب بر خور فایده کلان است بناف روئند نمف قلع شوره که نامه الله دکن توام ۱۵۰

[illegible]

آوردیم قدر در فرا حلیل بود و بیای از دین که هر ساله در این روز کرده و بکند و آب است

[illegible]

اینکه در این کتاب که در میان ماست و در میان
 ایشان است و در میان شماست و در میان
 ایشان است و در میان شماست و در میان

طلا منر لوق براده عاج بکشد و شیر منیش تراده بدالو بچده سه روز
آن براده بر شکسته باشد و صبح تا شام هم بدالو بچدست با من بندالو و در بند
که رطوبت از عروق و منجذب کرد و بعد بیار و تخم زلین هم سه بجه
۴۲ ف ۴۳ ف

موتخم باریب تخم بکاین کجده عیاه الکنک طروق با اجمه
۴۴ ف ۴۵ ف ۴۶ ف

چوده کشد که کج جنت هم کوینده یقه اندک در دیک طالع و کوفه بجه
زیرش کشد و سید کور و راج بترا و بزد و حفره بکا و دکنه کتور و آن
را نوعی کند و دو دانس در یک آن حفره و حفره بالائی نه سهل شکم
دیک و باد سرد دید و در آن حفره الش دهد و سرپوشش بر دیک کعبه کرده باشد
عرق در توتور و دالو و بسوزد و است طلا و بالو و بالو بر تنه و بال

بند و تا هفت روز به نقش مقلب از فرنگی مصدر عین برشم کجده عیاه
مکنم با وخته

انجیل کورشت سینه است هم را کوفته یکجا کرده در گرام آینه و حفره کرده
نم با وخته یاو

کرم کند پو تیا بسته از مالک و نور زیر کمر تمام خاک دسد تا یکبار و وقت روز بچده
همان یک پو تیا باله و در دخترا بسته تمام شب بسته و در روز دوم همان
طور از دو پو تیا شینه بطور سابق خاک کند و بسته بخوابد و چهار روز از بجه

حل لغات و اندر محوته

تخم بر باد لغت کوفت سوزانده لغت کل نوزاد روح دانه لغت

فلق سیاه کلاں بخلاف روح پور بکه خورد با کوندز نا کور لغت کوندز نا کور
کتابه باب حین سوسن کفر قسم جرئت الکفر بهول روئین کلا
لغت براده معنی خوش لغت براده معنی دات آلاجر کجایان لغت خود
علافت بسیار معنی تخم سیاه مثل تخم کشمیر سیاه کجایان
می باشد بسیار معنی سیاه و اندرون کفید است از این کار اندر کار
دارند از این کار بسیار دات تشمع با معنی خیر من ان کره

نام صحیح عه
ارباب بر عانه ازار شود
اربابین بدست
حلاب رسته دست
آید و خارش برود

عقصر آب حوق طلاء و شفی القوبا خردل و انگوزه علی السویه بر رقی ملازمه

کدان در آب بخته و موضع صفا را از آتش خادگان در در او لوازم رشته راف

العز دافع چرخ دوش در آب سینه سینه در چشم کشیدن دهن بدیده
مقتضی خروج الکلیت عدد در خندان و احداث در شکر شکر با سینه عصفه و در رشته
لمکتب منتهی پارس عالم طاعت بداند مور مور است در رفته قلم طلاء در در در در در در

در رشته

در رشته

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله

ساق هر یک یک با حنوط بخور در هر روز و غدا در او بر سر مری
نمایر اند ار از خوشی کند تا دو ابر طرف ساق تا سه چهار روز به خود در هر دو
بخار در دهن خواهد آمد اگر سرک حبیب و چهار بنیول بخیل کند و کوندر دهن
این خوش داده مفضل کند بعد به شکر بخار از دهن آید و غرض به شکر و قالی
به نشسته و بخار از دهن بر آید آنگاه دید که بر صحت است هر چه از آن بخار

ساق	ساق	ساق	ساق
ساق	ساق	ساق	ساق
ساق	ساق	ساق	ساق
ساق	ساق	ساق	ساق

ساق در بار ساقیده روغن زرد چوبه ده روز وقت فرود آید

بعد فرود آوردن دوا را میخسته بهارد بهایه بر ریش و چسبانه سپیدیم خواهد بود
آنگاه سر آید در برک نعلی صبح بخورد تا سه روز دست نباید و بخار بر سر نرسد

تا فرزند تمام بدن میخورد و شکر است بیار و غول آید و شکر است و دست
بهر دهن و بوی است و آنگاه از آنکه در ریح بسیار دهن بر آن کباب است چهار روز
اگر خورد تا یک روز بخورد و اگر کالان مقدار که برابر چهار روز بخورد و اگر
به شکر و شام بخورد تا صبح به شکر بوی آید و اگر دهن است به شکر

بواسطه باله و فوله و ...

کند با حجاب که در آن ...

پیر کرده خوف و ...

در در لبوز و ...

یوشد کف ...

کشت به وقت ...

فخر کافر ...

بارت ...

چه کافر ...

این کشت ...

در آفتاب ...

رشته ...

آجر این ...

Handwritten notes in the top left margin.

Handwritten notes in the middle left margin.

Handwritten notes in the bottom left margin.

کرده اند بالا آنی نزنند و با جوار در درند و با جوار در نزنند
 پاره ها چونند و بکنند و با جوار در نزنند و فرجه را بر سوت اسید
 باشد و گانه که بگویند آید بالا باشد یعنی در آن احلیل بآید
 سه روز بگذرد چون آن بگذرد باز دو آید باشد به هر یک هر یک شش
 ضلعی و انداخته بر سر ترش تلخ خول و زان که در بر آن جوان شکم بیماری
 مقدار نیم فلک در پاهای حشرات آید آید به خول و زان که در بر آن جوان شکم بیماری
 کف آید و در آن یک بر سر یک بر سر یک تابه و از کون بر سر روم که در و کند یک
 بموسد و بالا آنی که کشند یک حلیه در شراقت که باشد آن را مقدار یک فلک یک فلک در آن
 کند یک و ده که گویند پنج حنظل قند بکند هفت کوب اگر بگذرد هر یک یک کوب
 تا هفت روز بگذرد و اگر کوبد کلان فرود در آن دو بار آید بارده کوبد و ساف و چهار روز در
 بیم نیز از ترش غذا مالیده قند شکم سه وقت غذا در شب هر سه طبعیت را بگذرد
 بخورد آن شکم آید و نیز هر روز آید قند یک کوبد و آن شکم آید و نیز هر روز آید قند یک کوبد
 حب چهارده یا بیست و یک کوبد حب چهارده یا بیست و یک کوبد حب چهارده یا بیست و یک کوبد
 و در نیز آید آن که کوبد و در آن کوبد و در آن کوبد و در آن کوبد و در آن کوبد
 خاکستر بکوبد و در آن کوبد و در آن کوبد و در آن کوبد و در آن کوبد
 حب چهارده یا بیست و یک کوبد حب چهارده یا بیست و یک کوبد حب چهارده یا بیست و یک کوبد
 حب چهارده یا بیست و یک کوبد حب چهارده یا بیست و یک کوبد حب چهارده یا بیست و یک کوبد

در آن کوبد و در آن کوبد و در آن کوبد و در آن کوبد و در آن کوبد
 حب چهارده یا بیست و یک کوبد حب چهارده یا بیست و یک کوبد حب چهارده یا بیست و یک کوبد

حب چهارده یا بیست و یک کوبد حب چهارده یا بیست و یک کوبد حب چهارده یا بیست و یک کوبد

یا شرف

قند سده یاره هم را بخارده چاره بند و نیک صبح خود بر نیز از

و تلخ دین هم ز یکدلی که سحرآمیز در راه زن نه گذاخته و اما کلان ذکر بر آورده بود

به شد تو اعم قریب علیکم دعا و ان دعاء الايمان و دعاء المؤمن و دعاء قیل

الفرط الى وجهه السلام ان العادل عبادة قال م احب الناس الى الله يوم القيامة

امام عادل ان متفحمة عدله شاملة لجميع خلقه و من سبعة الذی کظمهم الله

و ظل و شمس و قمر و الاطلال الاظلمه ارام حیات باش و ارام سلطان جهان

و اتمه و شمع و در جهان مثال سر و اعضا نه با تو می توان بود

نه بجو می توان بود نه شربت انما تنصرون و تترزون بضعفانکم مال

خصلتان یس و قیامت من الى الايمان بالله و النفع لعباده دولت

و وجهان و سعادت عباد و در م لوط بد و کار زنگ خدمت خداوند جل و علا

بصدق و اخلاص کردن و در خدمت خلقی خدای بجهت و طاعت خود

ما احسن الدين والدنيا اذا اجتمعا ^{ذات مطلق} ^{ظلمها} ^{همه صحت اندر دشتها}

یا واداد ادا رایت و طالبان فلن له ^{اعیان ثابته ظلمها} ^{ارواح ظلمها} ^{اشیاء ظلمها}

خدا و

همه صحت اندر دشتها

همه صحت اندر دشتها

همه صحت اندر دشتها

عه

سیماب ۶۰ ق بر کرک بخت نیز در دست است در دست باله در را دانه

عه

و نشوید تا فرغت بیند

تاج ۲۴
دال جیت ۲۴
لوند ۲۴
لحد ۲۴

بچه ها ک عتق و ک سونته کیر و کوالیری سفید کیر و کیر و کیر

در سفید رفته مرغ در اول بر خانه بخت و در دوم در شتریش تا که آرام شود
و کوه به او را بر آید و در سفید مادرش را دور حبابه ببرد و امخته بهانه و الگو به شتر به دور
نهاله باله کس پاهای به چپانده نهاله که دوام در روی اسنان و استه به حول رام شود
و دو از دوا نماند و در بر شک چپانده و فوطه است که شده را به نفق و وانی لب
و عینه به ال را به نافع است بر موضع در دلیب کرون

حافظه - محمد

رنگین مرغ ساه کهرل کرده و پر بند یک به بر تابد سه روز
که صبح یک دو به یک تمام بخورد با جغزات بر امخته عملی در دانه و الگو را رسد
بشر را از ال اندک کوه با جغزات به دست بخورد به بار نهاله بخور است و فرجه

الحمد لله الذي جعل القرآن الكريم

مرتبة عليا قسدين الاول في الالهية والثاني في الطبيعة متعينا بخواص الصور

والحيون متروكاً على مقتضى العدل والخيراته انه خير موقوف ورعيين والمالك

البحث في هذا المختصر مقصودا على بيان بعض اجزاء الحكمة راسا الى اقدم

مع الحكمة واخراجه على سبيل الاختصار في قول بالبدن الموفق للحكمة

النفسانية بتحصيل ما عليه الوجود والعدم وما عليه الواجب كما مبين في المحال

من الاعمال والاعمال ليس بها...

[illegible]

بلا مؤثر الى انك تعلم انك لا تملك
 ... نفعاً ونفعاً مهمت حكمه عليته وكم من الحكمة تجتمع في اقسام ثلثه

الى الله تعالى

اما النظرية فكلان الاصل في العلم بالماضي والماضي في العلم بالحاضر

الحمد لله الذي جعل العلم الآلة التي لا تنفذ في العلم الا بالعلم والاشرف الواسع وهو العلم الاعلى والاشرف

المادة سرها وجوهره في علم الله تعالى
وهو الذي لا يشترط له وجوده ولا يتم تعقله وهو الوجود والعدم

لكن من المشايخ من يذهب الى ان هذا هو الصواب وهو العلم بالاسماء واما العمل فلا

استعمله رابعاً الى ان كان معلماً بالتدريس الذي يختص بالشخص الواحد فهو علم الاخلاق

والا فمعلم المنزلة ان كان علما بالاجمال اتم الا بالاجتماع المنزلة و علم السبب ان كان

1-10-7

بما لا يتم الا بالاجتماع المبدئي ومبادئ هذه الثلاثة من جهة الشرع الالهية وفائدة
 المسئلة الخلقية ان يعلم الفضائل وكيفية اقتنائها ليستزكها النفس وان يعلم
 الرذائل وكيفية توقيفها ليظهر عنها النفس وفائدة المنفعة ان يعلم المشاركة
 التي ينبغي ان يكون بين اهل منزل واحد لتنظيمها المصلحة المنزلية التي يتم بين
 به والدومولود وبالك ومملوك وفائدة المدنية ان يعلم كيفية المشاركة
 التي تقع بين اشخاص الناس ليعتادوا على مصالح الابدان ومصالح بقاء النوع والانسان
 والمدنية قد قسمت الى قسمين الى ما يتعلق بالملك والباطن والجميع علم السياسة والى
 ما يتعلق بالبنوة والسريرة وليس علم النوايس لهذا جعل بعضهم اقسام الحكمة العملية
 اربعة وليس ذلك عندنا فمن خرج حولها ثلثة لدخول ضمنها تحت قسم واحد
عقيد اي درویش دلریش الرايش واهي جدا باش ازین بختیتر دوست نباشد
 واکار کار در کارست بهترین کار عبادت پروردگارست ازین خوشتر نیالی نیست بزم که دایم
 در خیال پادشاه باشد سر رشته دولت ای برادر بکف آردین هر گاه می بخسارت ملذات دایم همه جبابه
 کس در همه حال امیدار نهفته چشم دل جانبی باشد نسخه برای بوالسیر از حق بسیار افتد موقوف اصدبار
 رید صلاحه از ان خبر رسید ابراهیم که نزد ملکه هرده در زندان باشد سونته جتربک سولف سنا
 غسل بر سر او و به شربت وقت خفتن توله

از طریقت این دوا را بفرموده بود که بر آن درخت آله درخت نخسته باشند
 خام نباشند و نه چندان نخسته شود که در درخت بسیار شود و در نیم درخت نهاده باشند
 این دوا را که نیم با و در درخت نهاده باشند از دوا میفرموده بود که در درخت نهاده باشند
 به بعضی موی که در درخت نهاده باشند از دوا میفرموده بود که در درخت نهاده باشند
 و در درخت نهاده باشند از دوا میفرموده بود که در درخت نهاده باشند
 فردا بنوشته تا صبح در درخت نهاده باشند
 از دوا میفرموده بود که در درخت نهاده باشند
 حشرای این دوا را که در درخت نهاده باشند
 دوا را که در درخت نهاده باشند

بر آن درخت نهاده باشند
 از دوا میفرموده بود که در درخت نهاده باشند
 فردا بنوشته تا صبح در درخت نهاده باشند
 از دوا میفرموده بود که در درخت نهاده باشند
 حشرای این دوا را که در درخت نهاده باشند
 دوا را که در درخت نهاده باشند

برای قریه داران انداخته اند بود و موافق که در میان می باشد

خرمیه نژاد مردار سنگی زلال هر چه را بر گرفته و

نابیره بدارد و وقت حاجت در آورند برار قوت یاه یوست بهج

شتر شاهی خنک خنک

نیم ماو حوصلی غمید تا اهل حله بهانه شکر غمید ماو

ای بی بی لا کوفته شسته شسته بدارد در هیچ یوزن با بولوس

در شیرها در غوفت بکر فته تا اتم و اتم

تقویت و استوار و نشسته خوشی را لایق سر درازان می کنند که

در کمال اهل دارادم و ادر علم

تخم و لایق و ریزند و جمع ببول

نکته سپهر را می دانم و در بلی را می

نکته سپهر را می دانم و در بلی را می

مضيق سمعك يا بوجل كاهن الرزك لوند الاخي مصر ابراهيم

قطعه ياد داري که وقت زادن تو همه خندان شدند و نوکریان

هم چنان زی که وقت مرد تو همه گریان شوند و تو خندان

شده

یعنی هینکلو

کریانه

عنایت مظهر عنایات الهی سرکه زام سرت اددار مقسّم ف در بیضه مالکین

از اخته دهن روضه را از غمیه آرد بخوبی بسته در گوشت بر تانایزده روز بپزد و گوشت برنج خورد و عصر

درین مدت شکر و بر خواهم شد بر کشیده مقدار یک برنج با یک تنبول صبح بخورد تا سه روز نهایت

هفت روز قوت باه و شهوت طعام ده چند سید اکتد ملکه بالوس را نفع دیر در شش خورد الصا آمدند

برای طرح داخل قضیه که وقت بول در عظیم دهد شب بمانی سایده و شکر و بوزن برابر در گوشت

درخت بینیل با و در او نکل بوزد مقدار رت با ما و العسل غیر مغا بنوش اند ظالم سنده اوداوت

در سه روز آرام شد بعد آرام هم تا پانزده روز بخورد شفا در کایافت از ریه را طیار لجهت کشید لا مفید نماید

کرای دفع افیون افیون الفد منه اجوای خراش و کچلم هر دو برابر کچله در آتش بریان کرده هر دو را با یک

بداله اگر دخواست آید خاکستر انداخته مش به افیون سافو عوض افیون روز اول بخورد و افیون بهان روز دوم

بعد از اینهم بگذارد عادت افیون به دو مجرب گفته المصاحبه کرای قوت باه را به کار آید

شکر و قند در یک با شکر بگذار در دیار چه با یک بسته داخل کند و مقدار دو نیم تار به چهار زینک شکر

که هر شمار چهل درشت فلوس باشد و هر فلوس بها در شایه که ای وزن در دهمانه الحال راج است اول مقدار شکر

یک بادش بطریق تجسسیت نزد حویلی قبال است چهار زن خان کلان سحر در سحر در حلقه گرم صفت بزرگ لوند در دایره
بسیار صحت بادش به چهار زن و طبعه با سبب در سحر در سحر در حلقه گرم صفت بزرگ لوند در دایره

کافته در آن اشک انداخته بود و چون شعله بر آید و آتش در آن شکر و در آن شکر
 به آن مکتوب و پشت بار در آتش مذکوره بود و سنگ خندانند مقدار یک سنج یا یک تنه و کوبه
 همان روز در آن کوبیده و پنج تا رعله در پنج شیشه خواجه خواجه و در روز جمعه در خدا خواجه
 خواجه و با میت زن حجامه خواجه کو بعد دو سه روز از هر حالت احسا باز خواهد آمد باز اگر یک سنج
 خواجه خواجه و همان فایده خواهد داد باز حالت احسا را خواهد کرد و علم حرام **الضاحنه**

که در آن روز و کاندل و کما و نور آید و این اشک در آن را به یک سنج یا یک تنه و کوبه
 خوب است که در تمام آن نهام بنهال و راج در آن تا به شدت که اگر کسی مثل سیل در آن روزان
 شده در شیشه خواجه گرفت اگر بر شیشه های نوره آنرا مالیده در آتش سوزاند و در آن شیشه
 رای دفع آتش دانه سیر در آن کوزه سوزاند و ده کند و در روغن بر آن گرده در شیشه در آن سفته با گوش
 کرده دانه مذکور در کوزه گوش دانه و در آن از آن اوار است در آب سیده و قطرات آن در آن سفته باشد
 تا غلط اطراف آن سفته بود و برای تبدیل سود مصلح باد در رطل موضع سینه دانه کور مفید نماید
و الضاحنه بر این دفع طریقی بود که در گوش آید و الف و برای مجنون مقدار دو سنج فلکس لولی بر شانه

در آن جنون باشد **الضاحنه** سیاه از زیر سفید است هر دو به هم سبیده در برفه مرغ

که در آن کوزه سیاه زنگار انداخته و در آن کوزه سیاه زنگار انداخته و در آن کوزه سیاه زنگار انداخته
 کبابه و یکماشته در این سبیده انداخته با لالان کثیر و فی محکم در آتش اندک و سرد و سرد
 بعد از آن به همان طریق در برفه دویم انداخته کثیر و آن کوزه در بسیار آتش سوزاند

در آن کوزه سیاه زنگار انداخته و در آن کوزه سیاه زنگار انداخته و در آن کوزه سیاه زنگار انداخته

مرهم نافع در اجابت دق و روح معمول منوال بکلیه از زخم کلاه آلوده و زخم جراحت به کار

که مردار هم سبز داید و اندک موم سفید روغن زرد
۲۰۰ گرم ۲۰۰ گرم

مردار سبک سفید کاشوری پیرماکعت
۱۰۰ گرم ۱۰۰ گرم

رال اول برکتی نیمه خوراک میند شکلیه داده در روغن روغن سیاه کنند و در
۱۰۰ گرم ۱۰۰ گرم

اندازد در روغن مذکور از آتش جدا کرده موم در وی انداخته چون قریب سر کشیدن در
جمله ادویه در سینه حاضر داشته باشد انداخته موم بسیار که در سر ج را

یا قند کرده مبرسم آلوده بدو که زخم از مردار هم پاک کند و هم انداخته شود و اگر لایق
بمید با لایق هم یا ند و اگر زخم سبک باشد از ادویه رال و سبک توتنه و سبک

بهیوله کرده نوزن مذکور در روغن مذکور شکلیه و موم انداخته موم کردن آن است

شکوف یک فلوس در زرد در چهل سبک که مقدار کنار خور و فلوس که در روغن
برای آن که فلوس با شیر محو

دیگر شکوف چهار

۲

هو

اللهم شئت مثله وحرمت بنيا وقلت بديها
 وقلت ان اخواله وقرني جمعة ونسب اثماله و
 كذا ان قل منه واقطع رزقه وقصر عمره و
 خذ اخلاق عن يرا طاعتك يا عنرا سنا اقبض
 ان رواج فلان بن فلان وجميع ما يولد له
 وقل في زوال ارباب عزه وعلای واهله والاسم
 خسر والاسم كسند في حيا ودر فخر ارباب وانه بران
 سزا ودر ان شكست ودر دشمن ملل تقصیر و
 صغیر ودر جهل ودر یک بر روز تا جهل روز خواند ودر
 ما او در کسند انش ودر با علای ودر

وقت شریف از آن ایام مبارک است که بیکبار بخواند

بسم الله الرحمن الرحیم القادر القهار المانع من القوی

البدن روح الله صل علی محمد و آله الطاهین علی

اعلی و علی و آله الطاهین

هو

غفلت میں کہی میرے عرصہ میں کہ کون سا خدا کی واسطے توجہ دے گا اور کون سا اللہ
رحیمان قبر میں کون ہو شت باغ کرو تون ندیکو اگر کا تختا میری کون کون اللہ
مجہاں رحمت کے دیکھنے بجائی فضل سے مدد کر رحمت با تون کرم ایسی زون یا اللہ
توجہ غفار اور ستار بھی ہے از خوشی درون ہوں ہی ہاں خیمہ سے تون قہار
نظر احوال میری نظر رحمت تو ایچہ کر کناہ میری تون بخشیا اور دینے لوں یا اللہ
سبھی و سوار شیطانی سبھی کی مکر نکر سبھی تیرے ظاہر و میرا اسرار یا اللہ
قیامت میرا اور میرا کانون ہو کیا ویاے مازار ہاں زوار کو مخیہ لوں یا اللہ
بنان جانی کناہ کے لو تون جانی مع یا اللہ عوالہ مکر شیطانی کی نکر توجہ کون یا اللہ

نور در میان روغن کج غریق بدرد چون بداند که حد غرق شد
بالا باری غرق باشد و یکباره بخیزد بعد در میان روغن آید
بدین بدرد و بالا آید آنکشت خط و ف را بدرد چون بداند که در گذار
آید بر چه را با چوب بسته از اویسهای درخت نور تر کرده قطره قطره از بالا
میدارد باشد خوب است که زیاده ندهد هر قطره که بر وجه نور یافتند
جذب شود چون بداند که قطره نور مانند قطره دیگر مدد همان طور هم
آید روغن مکرر را بالا و بد نور بسوزاند این ترتیب را یکساعت روز صید
بل باشد چون بداند که تمام شد چهار سرخ از بد نور بگوید و بگوید که
را سفید میکند که لایق باشد

اعطای غفلت رفت عمر من چنانست که در خوابم کنون از بهر حق دیگر بکنم بیدار
رجا قبرین مسکین بگردان روضه حبهت مگردان خور بگاه من ز تخت یارانه
سرا ز در بیمار فضل غفلت که داری بفضل خویش کن یار بر این صیارا
امید مغفرت دارم که غفاری ستار و بیک از می ترسم توئی و حقار را
ضعیف حال تر بکن جز فضل بخشایش کنایم تو از زاری استظهار را
ز سوسه های شرطانی در خطرات نفسانی ازین هر یک و بعدانی سر را را

[illegible]

۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰

مدرست بارده اینست که کاسر نیم خدیر سکنجید مار الفقه نیم خرف خشک کانی
و ابلیج است آن مدرست حاجت است که کاسر انجین با آن برکاف زود کدو
کتابه تا محول سلب نیم کند و است آن مدرست معصف بر سواد نیم خرفه یکبار
و حار را ختم نمایند چنانکه کاسر و مار یکمی که بدینند و در آن معتدل و ادراک کنند
و سون و مار یکبار هم میگرد و در یکبار آب کثیف انداخته و جمع نقد و خورج نمایند
و نیم خدیر و نیم خرفه یکبار هم کوفه ابلیج مذکور شده را در آن لکند و شکر کرده
نیز تا بند و ماده با در بر آرد و لطف است که به و اگر بنمیزد و مارا کوفه و سون
حق است که نیم خدیر و نیم خرفه مدونند و عمل کنند را در حفر یک سکنجید
شوتر بر آید و تقارن چند مدرست بر یک جا جمع کوفه نیم خدیر
عمل کوفه بر آید و جمع از بر یک معطر است که معطر کوفه و سون و حار
مارا میزند و سکنجید به و اگر کرم و مار است و لطف است که حار و سون
خود و الا نفع است بطبخ که معطر را بر آرد و سون و مارا از حار و سون و مارا
و در حار و سون و سکنجید که سون و مارا و سکنجید و سون و مارا و سکنجید
و در حار و سون و سکنجید که سون و مارا و سکنجید و سون و مارا و سکنجید
و در حار و سون و سکنجید که سون و مارا و سکنجید و سون و مارا و سکنجید

در این شهر باید دانست که اگر کسی از مردم این شهر
دیده و ندیده را به یک حد گفته است و حجت بر آنست که مقدمات در این

بسیار به بهار آورد کلیه مادی و مادی را به یک حد در این شهر

سندالطه شد عمو غیر عالمی فرزند کنده در این شهر و باغ حوض است

کشت ماکان در این شهر شیر مقواته و مقواته است از این شهر

شمه شیر سبب بهر صنف صابر ملک جنم ریاست که با کافور کا در این

در این شهر در این شهر مادی مادی است در این شهر و باغ حوض است

در این شهر در این شهر مادی مادی است در این شهر و باغ حوض است

در این شهر در این شهر مادی مادی است در این شهر و باغ حوض است

در این شهر در این شهر مادی مادی است در این شهر و باغ حوض است

در این شهر در این شهر مادی مادی است در این شهر و باغ حوض است

در این شهر در این شهر مادی مادی است در این شهر و باغ حوض است

در این شهر در این شهر مادی مادی است در این شهر و باغ حوض است

در این شهر در این شهر مادی مادی است در این شهر و باغ حوض است

در این شهر در این شهر مادی مادی است در این شهر و باغ حوض است

در این شهر در این شهر مادی مادی است در این شهر و باغ حوض است

در این شهر در این شهر مادی مادی است در این شهر و باغ حوض است

و در گرم و از آن در و پندارند نخستین بیکدیگر صورت

باز در آن در و پندارند نخستین بیکدیگر صورت

آنرا که نامند او را این را که نامند او را این را که نامند او را

در میان آن که نامند او را این را که نامند او را این را که نامند او را

آنرا که نامند او را این را که نامند او را این را که نامند او را

در میان آن که نامند او را این را که نامند او را این را که نامند او را

آنرا که نامند او را این را که نامند او را این را که نامند او را

در میان آن که نامند او را این را که نامند او را این را که نامند او را

آنرا که نامند او را این را که نامند او را این را که نامند او را

در میان آن که نامند او را این را که نامند او را این را که نامند او را

آنرا که نامند او را این را که نامند او را این را که نامند او را

در میان آن که نامند او را این را که نامند او را این را که نامند او را

آنرا که نامند او را این را که نامند او را این را که نامند او را

در میان آن که نامند او را این را که نامند او را این را که نامند او را

بسم

طاهر و صوفی پنجاه و چهار کشته ده داده مورخ تاج عالم در روایت
سپهر بکند عرق انداخته ربم خانه بکشد کف نفع نیر جبهه در ده

بگوید در پیر باقیه در حجر بکند و کشته حاضر بکند فندک در پیر و قوم
صبر قدر کند در هزار کشته سبب داده و فتنه چاک قطره از ده

ما خوف در سبب الحقیقه بکند شسته کفایت

بگردان و سبب عرق بکند و مال را بکشد و آب سرد بکشد
حکیم کرم جوی بکشد و آب بکشد و کفایت آب بر فتنه کرم
بکند صلح دوم سه صلح سوم بکند و احتیاط کند و رطوبت
رسد و قدرت خوف بکند

خج ماوزه ریزد بکند و آب بکند کرم بکند و آب بکند

دوم بکند کرم بکند و آب بکند و آب بکند

۳۰۹

۳۱۰

[illegible]

[illegible]

$$\begin{array}{r} 1-0-1 \\ \hline \end{array}$$

$$9-8$$

$$9-6$$

$$\begin{array}{r} 159-7 \\ \hline \end{array}$$

$$53-2-65$$

$$\begin{array}{r} 1-4-0 \\ \hline 11 \\ 9 \end{array}$$

$$\begin{array}{r} 160-0-0 \\ \hline 46-14-0 \\ \hline 53-2-0 \end{array}$$

$$41-14$$

$$3-2-2$$

$$50-0-0$$

$$3-2$$

$$50-0-0$$

دور سے بارش جو صبح ہو

از دم روز بارش خوش باد

شک بارش الہ کی رحمت ہے

شک نیست کہ باران رحمت خدا

میں تھیں دس روپہہ مال نہ دیکھا

میں تیار آدھ روپہہ کا تھوڑا پاد

اب کے لڑکوں نے اسکاں خریدیا

امسا کہ دکان اسکاں نہ خریدتے

آج صبح سے برابر بارش ہو رہی ہے

امروز از صبح کا تھوڑا پاد

میرا آٹا جو دہ پیر سے کل ہوا ہے

آمدن میں درگاہ پوری ہوئی

یہ بادل مسٹر کے اٹھکر کھیلے

امیں ابراز خوش بخت ہیں

یہ بادل قید ہو کر آیا ہے

امیں ابراز صبح آمدن میں

کیا وہ سال بھر آئے تھے

امیں ابراز دس روز آئے تھے

اندا کی خوشی ہو رہی ہے

اندا کی خوشی ہو رہی ہے

انے کے دیکھ کر ہوتا ہے

انے کے دیکھ کر ہوتا ہے

مفکر ہے وہ دیکھ کر ہوتا ہے

مفکر ہے وہ دیکھ کر ہوتا ہے

$$\begin{array}{r} 1-3 \\ 1-5 \\ \hline 2-8 \end{array}$$

$$\begin{array}{r} 9-6 \\ 10-5 \\ \hline \end{array}$$

$$\begin{array}{r} 12-5 \\ 1-6-0 \end{array}$$

$$\begin{array}{r} 2-0 \\ 15-1 \end{array}$$

$$\begin{array}{r} 6-0 \\ 17-11 \end{array}$$

$$\begin{array}{r} 3-1 \\ 157-8 \end{array}$$

$$\begin{array}{r} 157-8 \\ 13-8 \end{array}$$

$$\begin{array}{r} 157-8 \\ 78-12 \end{array}$$

$$\begin{array}{r} 157-8-0 \\ 4-11 \end{array}$$

$$\begin{array}{r} 12-8-0 \\ 2-6 \end{array}$$

$$\begin{array}{r} 13-2-0 \\ 8-4 \end{array}$$

$$\begin{array}{r} 15-10-0 \\ 10-0 \end{array}$$

المحمد
الكتاب

كتاب النفع باب العائنة باب الخبير باب الربا باب المنع عن من السوء باب
باب السلم والبرن باب الحكم باب المدس والافطار باب الشركة والوكالة باب العصب
باب الشفعة باب المساقات والمضارعة باب الجارة باب الحياء والموت في القرب
باب العطايا باب اللقطة باب الغرائض باب العوصايا كتاب النكاح باب النكاح المحجوبة
وبين العورات باب العملى واستيدان المرأة باب اعلان النكاح والمحظية والشرط باب
المباشرة باب الصداق باب الوصية بالقسم باب العشرة النساء والكل واحد من الحقوق
باب الملع والطلاق باب المطلقة الثلثة باب اللعان باب العدة باب استبرار باب النفقات
وحق المملوك باب نفع الصغيرة وحصانة كتاب العتق كتاب العتق عبد المشر كس
باب الايمان والنذر باب في النذر كتاب العتق خاص باب الديارات باب ما يضمن من الجنايا
باب القسامة باب قبل من البروة والسعادة بالفساد كتاب الحدود باب قطع السرقة
باب الشفاعة في الحدود باب الحر باب يدعى على المحدث باب التعديل باب الحر
وعدة شاربها كتاب ما رة والعقضاء باب ما على الولاة من السر باب العمل
في القضا والخوف منه باب الرزق الولاة ويداياهم كتاب القضية الشهادة

